

ژنیک باسی کؤمه لکوژییه که ی سالی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ی ناوچه ی ده رنگیم دهگیریته وه

حوسين يلدرم

mmelgra.ahlamontada.com لتكتب (كوردى , عربي , فارسي)

وه گیرانی له سویدیمهوه کاوه شهمین

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنتُدى إِقْرًا الثَقَافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

بِزْدَابِهِ زَانَانَى جِزْرِهِ كَتَيْبِ:سِهِ رِدَانِي: (مُنْتُدى إِقْراً الثُقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

كۆمە ئكوژىيەكەى دەرسىم

ژنیک باسی کۆمه لکوژییه کهی سالی (۱۹۳۷–۱۹۳۸) ی ناوچهی دهرسیم ده گیریتهوه

نووسینی: حوسین یلدرم وهرگیرانی له سویدییهوه: کاوه ئهمین

سلیمانی- ۲۰۰۷

مەڭبەندى كوردۆلۆجى

ناوی کتیب: کۆمه لکو ژبیه کهی ده رسیم، ژنیک باسی کو مه لکو ژبیه کهی سالی (۱۹۳۷ –۱۹۳۸)ی ناوچه ی ده رسیم ده گیریته وه

نووسینی: حوسین یلدرم

وهرگیرانی له سویدییهوه: کاوه نهمین

نووسينەرە: وەرگىر

ديزاين: قادر ميرخان

بەرگ: سۆران عەلى ئەمىن

چاپ: يەكەم

ژمارهی سپاردن: ۲۲۷

چەند پەيئىك

جینوساید و پاکتاوکردنی رهگهزی به دریزایی سهدهی رابردوو له ناستی جوراو جوردا رووبه پرووی نه ته وه کورد له کوردستانی گهوره کراوه ته وه . دیاره له سهرده می عوسمانی و سهلجوقی و قاجاره کاندا ده یان هوز و خیلی کورد که زولمی نه و ده سته لاته بینگانانه یان قبول نه کردووه ، رووبه پرووی کوچی به کومه ل برونه ته وه و به زور له کوردستان وه ده ر نراون . پاشان له لایه ن ده سته لاتدارنی و لاتانی نوینی وه کو تورکیا ، سوریا ، عیراق و نیران به تایبه تی له دوای سالی ۱۹۲۰ به شیوه یه کی سیسته ماتیک و به کاره نینانی میتودی جوراوجور دریژه یان به توانه وه ی کورد وه کو نه ته وه یه کورد وه کو کوشتنی به کومه ل ، نه ته وه می به تایبه تی له ناوچه کانی باکروری کوردستان ، ده رسیم له کوشتنی به کومه ل ، نه مه ش به تایبه تی له ناوچه کانی باکروری کوردستان ، ده رسیم له نینو شالی ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۸ دریژه ی کیشا ، به سه دان و هه زاران کوردی ده رسیمی له نینو نه شکه و ته کاندا به زیندویی سوتینران و سه رکرده کانیان له سیداره دران .

بق زانیاری خویّنه ران دهبیّت له سه ره تا وه نه وه روون بکمه وه که ناوچه ی ده رسیم یه کیّکه له جوانترین ناوچه کانی کوردستان که به شاخی به رز و کانیاو و رووباره کانی به ناوبانگه . دانیشتوانی ده رسیم زوّربه یان به زاراوه ی زازاکی ده پهیڤن و خه لُکه که شبی به بیروباوه ری ئاینیان (عه له وین) که نزیکایه تی له گه ل مه زهه بی شیعه دا هه یه هم ربوّیه ژماره یه کی زوّر له پیاوان و کورانی ناوچه ی ده رسیم ناویان (عه لی، حوسیّن و حه سه ن) هه روه ک له م کتیبه شدا ده بینین ده یان جار گویبیستی نه م ناوانه ده بین.

بهداخه وه کورد وه کو نه ته وه زوّر گرنگی به کو کردنه وه ی دوّکیومیّنت و به لگه نه داوه، نه که هه در نه وه به لکو سه دان داپیره و باپیره ی نیّمه نه و تاوانانه ی که به دری گه له که مان کراون و نه وان شایه تی بوون یانیش بو خوّیان بوونه ته به شیّک له و

قوربانیانه، ههموو ئهو به للگه زاره کیانه یان له گه ل خویان بردوّته ژیر گلهوه و که سیک نه هاتوه بیان نووسینته وه . ئه م کتیبه ی که ئیستا له به ر ده ستدایه، گه واهی ئه وه مان بو ده دات که ئه گه ر ده یان ژن و پیاوی به ته مه نی کورد به سه رها ته کانیان بگیرایه ته و تو مار بکرانایه، ئه وا ئیستا به شیک له میژووی ونی کورد ده پاریزرا

کام کورد ههیه کاتیک ژنیکی ئهنفال کراو بهسهرهاتی خوّی، مندال و کوپ و کچهزا و بووک و خوشک و دایکیمان بوّ دهگیّریّتهوه کسپه لهجهرگی ههلّنهستی، بهلام دهبیّت ئهوهش بزانین که ههموو گوند و شاریّکی ئهو کوردستانهی ئیّمه تژییه له بهسهرهاتی وا، پپه له کارهسات و تهجاوهزکردن به کهرامهتی نهتهوهییمان، سهددام و بهعس ویستیان به هیرشهکانی ئهنفال دوا بزمار له تابوتی توانهوهی کورد بدهن له باشووری کوردستان، ئهمه له کاتیّکدا که ئیّمه وهکو میللهتیّک ئاگامان لهو ههموو ئهنفاله نبیه که سهدان ساله له ژیّر ناوی جوّراو جوّردا لیّمان دهکهن!

له زهمانی شیخ مهحمود، شیخ سهعید و سهید رهزاوه و بگره پیشتریشهوه کورد تکاو رجا له یه کیه تیی نه ته وه کانی ئه وسا و نه ته وه یه کگرتوه کانی ئیستا و دنیای مرق قایه تی ده کات که سنووریک بن جینزسایدی کورد له لایه ن داگیرکه رانی کوردستانه و دابنین، به لام مخابن ئه وان گویی خزیان ئاخنیوه و نابیستن.

پهندیکی کوردی ههیه ده لیّت کهچه ل ئه گهر خوّی دهرمانی سهری خوّی نه کات که س بوّی ناکات، کوردیش ئه گهر خوّی له ئه نفال نه گات و میّژووی خوّی به ده ستی خوّی نه نووسیّته وه، که س به فریای ناگات. به و هیوایه ی که به وه رگیّرانی ئهم کتیّبه بوّ سهر زمانی کوردی، توانیبیّتم خزمه تیّکی بچووک به دوّزی نه ته وه که م بکهم، خویّنه رانی ئهم زاراوه یه زیاتر به تاوانه کانی تورک به رانبه ر به نه ته وه ی کورد ئاشنا بکه م.

کاره ئەمىن دىسىمىيەرى ۲۰۰٦

دەستىپك

ئهم کتیبه سهره پای ئه و فررمه ی وه ریگرتووه ، داستانیکی خهیالی نییه . نووسه ر هینده به دیقه ته ، ته نابه پاشناوی که سه کانیشی نووسیوه . ئیما (ئه و ژنه ی که به سه رهاته که ده گیریته وه وه رگیپ پاته نها مندالیک که له یه کیک له و کومه لکوریانه ی که سوپای تورکیا له باکووری کوردستاندا ، نه نجامی داوه ، رزگاریی بووه . نه م درامایه ، بو هه تا هه تایه کاریگه ری له سه رئیما به جیهیشتووه .

تا ماوه یه کی دوورودرید رئیش، هه ولّی داوه که بتوانیّت له و میّد ووه بگات، که وای کردووه کاره ساتیّکی وا رووبدات. به گه وره پیش هه ست به و دابوونه ریته ده کات که بووه ته قورسایه ک وه کو چوّن کراسیّکیان به زوّر له به رکردبیّت. به پیّچه وانه ی هه مو دابونه ریته کوّمه لایه تییه کان، نه و حه یای نه وه ی هه یه که خوّشه ویستی بکات و یاشان مندالیّک به دنیا بهینیّت.

حوسیّن یلّدرم ماوه ی سیانزده سالّ وه کو پاریّزه ر کاریکردووه ، هه تا له سالّی ۱۹۸۱ دا، دهگیریّت، دوای ئه وه ی که بویّرانه له دادگای شه پردا، داکوّکی له زیندانییه کان ده کات. هه مانکات به زیندانه کانی ریّژیمی ئانکارا، ئاشنا ده بیّت. به هوّی فشاری ریّکخراوی لیّبووردنی نیّونه ته وه یی و کوّمیسیوّنی پاریّزه رانی نیّوده ولّه تی بو سه ری تورکیا، پاش یانزده مانگ ئازاد ده کریّت. پیش ئه وه ی ولات به جی بهیلّی، داوا له ئیما ده کات که ئه و گیرانه وانه ی که راسته و خوّ له به سالاچووه کانییه وه بیستووه بو بگیریّته وه . ئه و هیچ کاتیّک براوی به که سالاچووه کانییه وه ایه مکتیبه دا ده یخویّنیته وه ، ئه و میّرژووه یه حوسیّن یلّدرم، له سالّی ۱۹۸۱ به دواوه وه کو یه نابه ریّکی سیاسی له ولاتی سوید ده ریی.

گیراد چاوپیب (که لهگهل مهتین ئاچار دا ئهم کتیبهی له تورکییهوه کردوته فهرهنسی

پێۺەكى

ئیما لینگه (شهل) ، به سه رهاتیکه له سه ربنه مای گیرانه وه ی شایه ت حالیک که باسی سه رده میکی تراژیدیی پاریزگای ده رسیم ده کات .

دهرسیم "دهرگای زیووین"ی باکووری کوردستان (کوردستانی تورکیا کهندال) به چیایی گهوره دهوره دراوه که دهکهویخته ناوچهیه کی سهخته وه بهده وری رووباری ئه فسانه یی مونزوور له ماوه ی سه دان سالدا، لهم پاریزگایه دا، جوره کولتووریکی کومه لایه تیبی ناشکرا و تاییه تگهشه ی کردووه له گهل هه ستیکی به هینز بو سه دربه خویی خوازی داگیرکه ره گهوره کانی وه که عهره بو تورکه مهنگولییه کان، هه تا توانیبیختیان به ده وری نه و ماله هه لویانه دا رویشتوون، نیمپراتوریه تی عوسمانیش ته نه به در ده سته لاتداران سه در به در و ناوچهیه دا هه بووه ، ده سته لاتداران سه ربه خوییه کی به رفراوانیان به و ناوچه یه داوه ده وله تی کوماری تورکیا ش تا کوتایی سیه کانیش سیاسه تیکی وای ره چاو کرد له و ناوچهیه دا

ریزژیمی تورکیا دوای ئهوه ی یه که لهدوای یه که ولایه ته کانی کوردستانی خسته ژیر ده ستی خویه و سه رکوتی کردن، ئینجا توانی خوی له "کیشه ی ده رسیم"، بدات. له ٤ گولانی ۱۹۳۷ دا، ئه نجومه نی وه زیرانی تورکیا به دزییه وه بریاری کی ده رکرد تا هه موو دانیشتووانی ده رسیم راگویزیت بو روژئاوای تورکیا . ئه م ئوپراسیونه (هیرشه) وه کو لیدانیک له سه رهه لدانه هه ریمیه کان به دری قانوونه سیکولاریه کانی ده وله تا وزه د کرا . سوپای تورکیا په نای بو هه موو جوره که ره سته یه کی شه پ به فرق که شه و باکتاویان بکات .

بیرهوه ریه ده سته جه معیه کانی کورد تا ئه م روّزانه ش کاریگه ری ئه و رووداوه دراماتیکیانه ی به سه رهوه یه که له شیعر وگورانی کوردیدا، رهنگایان داوه ته وه ئه مه کاتیکدایه که میّژوونووسه کانی سه ر به ده ولّه ت پشتگویّی ده خه ن و په ره ده یه کی رهنان به سه ردا داوه

ئەو خزمەتە گەوەرەيەى كە نووسەر كردويەتى لەوەدا خۆى دەبىنىتەوە كە ھەموو ئەو شايەتانەى كۆكردۆتەوە كە بەچاوى خۆيان شتەكانيان بىنىيەوە و پاشانىش

ئەوانەى بەو دىكۆمىنىتانە دەوللەمەنىد كىردووە كە بەشلىكى زۆرىيان ھىستا لىلانەكراونەتەوە.

لهم پهیوهندیهدا، ئیما، هۆکاریکی تا بلینی بهکهلکه تا کورد، میژووکهیان و بیرهوهرییه ناوکوییهکانیانی لیوه بناسیت ، ئهم کتیبه کهلکی ئهوهی ههیه که بو زمانانی روزائاوای وه ریگیردریت و ببیته سهرچاوهیه کی زانیاری بو ئه و خوینه رانه ی که ئاره زوویانه لهسه رکورد و تورک زانیاریان ههبیت، وهکو تریش به شیوهیه کی گشتی بو ئاشنابوون به میژووی خهباتی گهل و شیوهی بیرکردنه وهیان.

كەندال نەزان

بەركوڭيك

هاوینی ۱۹۸۲

نیوهرزیه، ههتا بلیی گهرمه، شهمالنکی هنواش که بهحال ههستی یندهکرنت، خشه خشیک به سبیداره کان ده خات که له گورانییه کی نزمی سروشت ده کات. بارېزوروکه (نووسهر) له شاري ئيلاگيز له پاسهکه ديته خوارهوه، ههروهک بهليني به خوی دابوو، له ژیر سیبه ری داریکدا ده وه ستیت تا له رووباری مونزوور بروانیت. ييش ئەوەي چاوى بە دايكى بكەريت، دەيەريت بەشيوە تايبەتيەكەي خۆى، خۆى ماک بکاتهوه، له نه گبهتی، رق و کینه و غهزهب، خوّی رزگار بکات. ئهو دهزانیّت که ئەو رووپارە بەدرىڭراپى مىدوو، ھىدى خىزى ياراستووە تا ھەموو ئەتككىردن، به دئه خلاقی و هه موو ئه و خوینانه ی که رژینراون، بسریته وه . به زه حه مه ت به ره و گۆرەپانى ناوەراستى شار ھەنگاوى نا، ھەموو گيانى لە ئارەق ھەڭكشابوو، چاوەكانى نوقان تا بنتهوه سەرخۆى. بەرەو كوچەكانى گەرەكەكەيان ھەنگاوى نا، نيگاى لەگەل دەموچاوە ئاشناكان يەكانگير دەبوو، بەلام ھێشتا ميهرەبانى خۆيان نيشان نـەدابـوو. كەس نەيدەناسىيەوە . بىرىكردەوە كە چۆن رۆژىمى سەربازى ترسى خستۆتە نۆو دلبانهوه: " ئهوان ناويرن تهنانه ت سلاويكي لي بكهن كه تبازه ليه زيندان هاتؤتهوه ". دوای ئەوەی كە دەگاتە نزیك خانوەكەپان، لە پر دایكی پەيدا دەبیت. وەكو هەموو ژنه پیره کوردهکانی تر لهچکهپهکی بهسهر سهریدا دابوو، بلوسیکی سوور و يانتۆلْيكى خەتخەتى لەبەردابوو، ييدەجوو كە بە يەلە بۆلاى ئەو بيت. ياريزەرەكە ههنگاوهکانی خیرا دهکات تا بیگاتی و دهستهکانی راموسی، به لام ئهو هینده گورابوو تەنانەت دايكى خۆشى نەيناسىيەرە . دايكى زۆر گوێى پێنادات و بەرەو يێشەوە ملى ريّگا دهگريّت. به لام كاتيّك دهگهنه يه ك بو سه رسورمانى ئه و گويّى له پرسياريّك دەبيّت:

- خوا ئاگادرات بنت! دەلىن كورەكەم لە زىندان ھاتۆت دەرەوە، بەلام گوايە دەولەت جارىكى تر گرتوويانەتەوە. ئايا ھىچ شتىك لەبارەى ئەو مەسەلەيە دەزانىت؟ ئەو نازاننىت چۆن وەلامى بداتەوە، بەلام لەپر شتىكى بەخەيالدا دىت.

- كورەكەت لە نيو شارە، وەرە با بچين بيدۆزينەوه.

دايكه، دڵى خۆش دەبيت.

بەقوربانت بم، بمبه بۆلاى كورەكەم.

بهرمو نیّو شار ده کهونه ریّگا، به لام هینشتا ده مهتر نه روّیشتوون، عهلی خزمیان یه داده ده بیّت، تهمه نی له حهفتا سال زیاتره، له و به رجاده که وه هاواری لیده کات:

هۆ كاك حوسێنى بەرێز!

بهخوّیی و گوچانه که ی دهستیه وه، له جاده که ده په پیته وه ، پاریزه ره که له نامیزی ده گریّت . ئیتر دایکه تیده گات که ئه وه ی له ته نیشتییه وه وهستاوه کوره که ی خوّیه تی و له پرمه ی گریان ده دات . پیاوه پیره که ده بینیّت که حوسیّن له روّیشتندا نه ختیّک ده له نگیّت، به چاوی پر له فرمیسکه وه داوای لیّده کات که پیلّاوه کانی داکه نیّت تا پیکانی ببینیّت . ئه و له پرسیاره که ی تیناگات و به لکو له وه لامدا ده لیّت:

 برق، كەسە خۆشەويستەكەم، با بچينەوە بۆ ماللەوە. پياو لەم سەر جادەيە شتى وا ناكات.

پاریزه ره که سه یریکی دایکی ده کات که هه موو گه پهکه که ی به هات و هاوار، تیگه یاندووه .

دایکه بهسیهتی. تق فرمیسکیک له چاوت نههاته خوارهوه کاتیک لاشه رزیوهکهی باوکتمان به خاک سپارد دوای کومه لکوژییه کهی ده رسیم، ئیستا بوچی وا به کول دهگریت؟

فرمیسکهکانی دهسریّت و ده لیّت: ده زانیت، بیستوومه که پیاویّکی ئازایان له زینداندا کوشتووه. وهک ده لین ئه و پیاوه، پیر (پیاوچاکی عه له ویه کان) عه له ویه کی خوّمان بووه.

نیگای دایکه که له سه و قری کوره که ی ده گیرسینته وه که له زیندادا، بوز بووه، ههروه ک موه کانی لاشه لاوه زه کهی ده چنه ژووره وه . له ژووره گهوره که داریکی تر ییاوه پیره که به بی نارامی داوا له پاریزه ره که ده کات:

- بۆ خاترى ئەو خوايە، گۆرەويەكانت دابكەنە با پێكانت ببينم.

كاتنك گۆرەوەيەكانى دادەكەننىت، جنگاى ئەشكەنجە بە پنيەكانيەوە دىارە. خزمەكەيان كە دەموچاوە چرچوولۆچەكەى شايەتى ئەوە دەدەن كە ئەو جۆرە ئەشكەنجانەى لەسەر تاقىكراوەتەوە، بەردەوام دەبنىت:

کاک حوسین، من ئهم جوّره برینانه زوّر به چاکی دهناسمهوه.

ههموو دوانێوهڕۅٚکه، ئهو خزمه پیرهیان باسی ئهو ناههقیانهی بو گیرایهوه که له کاتی سهرهه لدانی دهرسیمدا لییان کرابوو. پاشان خواحافیزیان لیدهکات:

کاک حوسین، تۆش ماندوویت، پیویستیت به حهسانه وه ههیه، دوایی دیمه وه بۆلات.

بهرهو ماڵ، دهكهويته ريْگا.

به لام، پاریزه ره که، ناتوانیت بیر له زیندانی دیاربه کر نه کاته وه، بیره وه ریه ک که له مالیشه وه له یه خه ی نابیته وه ته واو شه که ت و ماندووه، هه موو گیانی به هدی پاشماوه ی ئه شکه نجه دانه وه ، ده کزیته وه . کاتیک به ته نیا له گه ل دایکی ده مینیته وه ، له پر واده زانیت له دوزه خه وه ها تو وه بو نه و به هه شته ی ، که لای دانتی (Dante) شکلی گرتبوو.

قاچه کانی هینده لاواز بووبوون که به حال ده یانتوانی هه لیبگرن، چاوه کانی نه خوش که و تبویل به ملی باریک و روومه ته کانی تیک قوپابوون، نه وه شبه به به ده دایکی خه مباری ده کات که لینی ناپرسیت چی به سه رهاتووه یانیش بو وا له پو لاواز بووه نیشانه کان، نیگاکان و هه لیسوکه و ته کان بوخویان قسه ده که ن نه وه ی که دایکه بیستبووی له ماوه ی نه و یانزده مانگه ی کو په که که که ناپرسوک که خوین له ده ماره کانیدا بیبه ستیت.

وه کو تریش، شتیکی گونجاو نهبوو که پاریزه ره که دانیشیت باسی نه و ههموو نازار و ئه شکه نجه یه کی کیشابووی، بگیریته وه . کاتیک سهیری دایکی ده کات وا به بیده نگی ده گری، بیر له و هه زاران ژنانه ده کاته وه و به خوی ده لیت: "نابیت نه وان ئاوا عەزاب بچێژن، نابێت چيتر فرمێسک و خوێن بـرژێن". بـه لام ئـهو هـيچ وشـهـيـه کـ شک نابات که دلٚنهوايي دايکي پێ بکاتهوه، بۆيه دهچێت بۆ ژووره گهوهره که.

خانوه کانی تونجه لی (دهرسیم)، به شیّوه یه کی موّدیّرن فه رش کراون. میّزیّک که له دار گویّز دروستکرابوو ته پلّه کیّکی جگه رهی مه په پی له سه ر بوو له سه ر فه رشیّک که له (Kemah) له سه ر شیّوه ی کوّنی کوردی دروستکرابوو، دانرابوو. قه نه فه کان له مه خمه ری سوور هه لّکیّشرابوون. به دیواره که دا، ویّنه یه کی ناوچه یه کی ده رسیمی هه لّواسرابوو، فیشه که له غیّک که گولله ی گه وره ی پیّوه کرابوو به بزماریّکی زه رد له سه ر تابلوّیه که هه لّواسرابوو که دیمه نی سه رچاوه کانی مونزووری نمایش ده کرد. ده چیّت به به رده می کتیّبخانه ی براکه ی که ته ویش هه ر پاریّزه ر بوو، کتیّبیّک ده رده هیّنیّت به ناوی "سه رهه لّدانی کوردان له ته رشیقی ستادی جه نرالّه کاندا" و له سه ر قه نه فه یه که ویتبیّت له سه ر قه نه فه یه که ویتبیّت ده ست که له سه ر بناخه ی درّکیومیّنته نهیّنیه کان نووسراوه و به سه ر سوپمانه وه ده که وی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که وی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که کوری تو ده ست ده کات به خویّند نه وی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که وی به ناوی "پاکتاوکردن" که له سالّی ۱۹۳۷ له ده رسیم ده ستی پیّکرا:

زۆر نهێنى

بهياننامه

٤ ي ماي ١٩٣٧

نووسینگهی سهروک وهزیران

میلی کشتی

لهسهر ئهو راپۆرتانهی که له پهیوهندی لهگه ل سهرهه لدانه کانی ئهم دواییه ی ههریمی تونجه لی (دهرسیم) ئاماده کراون، به ئاماده بوونی ئه تاتورک و سه رله شکری سوپا، لیکولینه وه و گوفتوگویان له سه رکراو ئه م بریارانه دران:

- ۱. دەبیّت، ئەو هیزه چەكدارانەی كە یەكیان گرتووه، له هیرشینکی بههیّدز و بهكاریگەردا، خویان بگەیەننه هیلهكانی نازمییه، كیتچینه كهن (ئاساگی بور)، سینه و كاروگلان.
- ۲. دەبنىت ئەمجارە دانىشتووانى ئەو ناوچە راپەرپوانە بگويزرىنەوە بىز جىنگايەكى تر {...}، دەبنىت لە ھىرشەكانى سەر گوندەكاندا، دەستبگىرىت بەسەر ھەموو چەك و تەقەمەنىيەكدا و دانىشتوانەكەيشى رابگويزرىن. دەوللەت حسابى ئەوە دەكات كە دەستبەجى، دوو ھەزار كەس بگويزرىنەوە.

دەوللەت لەسەر ئەو بروايەيە كە لە ھۆرشىكى سىووك دا، بتوانرىت سەرچاوەى راپەريوەكان بىكارىگەر بكرىت بەمانايەكى تىر لە لايەك كارىگەرى ئەوانەى كە چەكيان ھەلگرتووە نەھىلىت، لە لايەكى تريشەوە بە شىزوەيەكى سىستەماتىك گوندەكان كاول و خابوور بكرىن و خىزانەكانىش يەراوەزە بكرىن.

لهسه رئه و بنه مایه ی که ئیستا له به ره که دا، هین و په ره وه رده کراوه کانی مالاتیا و نانکارای لین، له ریگای چالاکییه موخابه راتیه کان له ناوچه که و ریک خستنی به تالوینیک که له دیار به کراوه ره وانه ی ئه وی ده کریت، ده بیت له ماوه ی یه که هه فته دا، واته ۱۲ی مای ۱۹۳۷، ده ست به هیرش بکریت.

تیّبینی: پیّویسته به ههچ نرخیّک بیّت، خه لٚکیّکی زیاتر کارا بکریّت، به قازانجی خوّمان، دهبیّت که لْک له گرووپهکانی ناوچهکه وهربگیریّت، ئهمه سهره رای ئهوهی که دهبیّته هوّی ئهوهی بودجه یه کی زیاتر تهرخانبکهین.

پاریزه ره که ههست به دهرکردنی ئارهقیکی سارد دهکات. بهراوردیکی باری نائاسایی سالّی ۱۹۳۷ له گه ل ئه وه ی ئیستا ۱۹۸۲ دهکات. بیر له هاورپیکانی دهکاته وه که هیشتا له دوّزه خی زینداندا ماونه ته وه ، ئه وانه ی بوونه ته قوربانی قانوونه نوییانه ی که تازه دهرکراون به لام هیچیان له قانوونه کونه کانی پیشوو که متر نییه . ده نگیک که له چیشتخانه که وه دینت، ته لاری بیرکردنه وه کانی داده پمینینت . هه ست ده کات که چون که میک خه مگین بووه . گوری ک به خوی ده دات و هه لده ستیته وه و به ره و ده رگاکه ده چیت . سه یر ده کات ئه وه ئیما له نگه (ئیما شه له) به خوی و پرچه ته واو سپی و

دەموچاوه چرچ هەلاتووەكەيەوە. تف لە قورگيدا وشك دەبيت. ئەوەى كە لە ھەمووى زياتر كار لە مرۆڤ دەكات، دەستە لاوازەكەى ئيمايە، كە ھەر لە منداليەوە زيادى نەكردووە و وەكو پارچەيەكى بيكيان پييدا ھەلواسراوە. چاو لە چاوى پاريزەرەكە دەبريت، بەلام ئەو ناتوانيت لەسەر ئەو قاچەى بووەسىتيت كە ئىفلىچ بووە. بەيارمەتى قاچەكەى تىرى دەتوانيت بەلانسى خۆى رابگريت. دەموچاوى وەكو بەرديكى رەقى ليهاتبوو، چاوەكانيشى كزو داماو بووبوون. سەرپۆشىيكى سىپى دابوو

پاریزهرهکه نهیتوانی چیتر لهوه زیاتر چاوه پی بکات. به رهو پیری چوو، ماچی کردو و پاشان دهستی گرت و چووه ژیر بالی تا له سهر قهنه فه که دابنی شیت یه ک وشه له دهمی ئیماوه نه هاته ده رهوه، ته نها ئه وه نده نه بیت که چاوی له سهر پاریزهره که هه لانه ده گرت. بو ئه وه کاله ته رزگاری بیت، پاریزه ره که به شیوه زاراوه ی ده رسیمی، زازاکی، لینی پرسی حال و ئه حوالت چونه ؟ ئاخر، ئیما تورکی نازانیت و زور چاره ی ئه وانه یشی ناویت که به و زمانه قسان ده که ن.

- من باشم، ئه ی بۆخۆت چۆنیت؟ خوا دەست به بالتهوه بگریت و لهههموو دەرد و بهلاو له زالمان و کارو کردەوەيان بتياریزی.

بیّگومان، پاریزهرهکه پیشتر گویّبیستی ئه و به سه رهاته ببوی، که ئیّما ده رباره ی سه رهه لّدانه که ی ده رسیم و ئه و چه وساندنه و زالمانه یه ی به دوای ئه و رووداوه دا به سه ریان هاتبو و باسی کردبو و هه ندیّک له رووداوه کان وایان لیّده کرد که بیربکاته و و هه ندیّک جاریش، به رووداوه بچکوله کان پیّده که نبی به لام له دوای زیندانی دیار به کره وه، ئوّقره ی لی هه لگیرابو و، ده یویست بچووکترین شت له سه رئه وه ی که چی له ده رسیم روودابو و، بزانیّت.

ئیما، کلیلی کردنهوهی زوریک له نهینیهکانه، بویه دهیهویت بهههر نرخیک بووه، کاریک بکات، که سیقه لای ئیما پهیدا بکات. ئاخر، ئهو شارهزایی لهسهر بهشیک له میژووی ئیما ههبوو، به لام زور لایهنی تری ژیانی ئهو ههبوو که هیچی له بارهیهوه نهدهزانی. ههتا ئهو کاتهش، ئیما ئهو نهینیانهی وهکو شتیکی شهخسی خوی تهنها

لای خوّی هیشتبووهوه ، ههرکهسیکیش باسی ئه و مهسهلهیهی بکردایه ، ئه و خوّی لی کهرو کاس ده کرد .

پاریزه ره که ، زور به کورتی و به چهند وشه یه کی ساده باسی ئه و ماوه ی که له زیندانی دیاربه کر به سهری بردبوو بو ئیما کرد و پرسیاریکی ئاراسته کرد: دهمه ویت داوای شتیکت لی بکه م، ئه گهر منت خوش ده ویت و ده ته ویت چاک ببمه وه، ئه گهر هیچ نرخیک بو خزمایه تیه که مان داده نییت و ده ته ویت خوا ره حم به دایکم بکات، ئیما که میک بیر ده کاته وه .

- باشه، ييم بلي دهتهويت چي بزانيت، ئيما دهليت.
- بەنىنىم پى دەدەيت كە وەلامىم بىدەيتەوە؟ پارىزەرەكە بە گومانەوە لىنى دەيرسىت.
  - ئا، بەلنىن بىت، ئەگەر بتوانم.

پاریزهرهکه، زهردهخهنهیهکی بن دهکات و دستهبهجی جانتا دهستییهکهی لهژیر میزهکهدا، دهردههینینت و دهیخاته سهر ئهژننی. سهیریکی دهموچاوه بیگهردهکهی دهکات.

- چیت بهسه ر هاتووه ههموویم بۆ بگێرهوه، باسی ههموو ئهو شتانهم بۆ بکه
   به چاک و بهخراپ که بهناچاری بهسه ریاندا هێناوی، ئهوه ی که دهیزانێت
   بهبێ دوودڵی و شهرم کردن یانیش وا ههست بکهیت که ناپه حهتت دهکات.
  - پاش تۆزنک، ئىما، به پەشۆكاويى و به بروا بەخۆبوونەوە دەلىنت:
- ئەرەى كە تۆ دەتەرىت بۆت بگىرمەوە، گرنگىترىن شتە كە بەسەرم ھاتووە. من دەمەوىت كە ئەم دىيايەم بەجىلەيشت، ئەو نەينىيانەش لەگەل خۆم بەرمە ژىر گلەوەو لاى كەس باسىيان نەكەم. بەلام تۆ دەمارىكى لاوازى مىت گىرت، ئاخر تۆ دەزانىت كەمن چەندەم تۆ خۆش دەرىيت!.

لهبیرته که من بو دلنهوایی کردنی تو، به دلیّکی پر له خهفه ته وه، دهسته بچکوّلانه کانی توّم ماچ کرد تا داوای لیّبووردنت لیّ بکهم، پیش ئه وهی بتگرن و بتیه ن نودانی دیار به کر، زوّر گویّت به رابردووی من نه ده دا، ئیّستاش کاتیّک تو

پرسیاری ئەوەم لی دەكەیت، ئەوا منیش ھەموو شتیكت بۆ دەگیرمەوە . تەنھا شـتیك هەیه كه نازانم له كویوه دەست پیبكهم

پارێزهرهکه به چرپهپهک پێی دهڵێت، له سهرهتاوه .

ئیّما، به ئیّش و حهسرهتهوه، بیر لهسهردهمی سهرهتای لاویّتی خوّی دهکاتهوه، بهم شیّوهیه دهست به گیّرانهوهکهی دهکات.

بەشى يەكەم

گالبووسان

١

براکهم، دهست بکه به نووسین و داوام لی بکه به وردی رووداوهکانت بر باس بکهم، دهبیّت ئهوه بزانیت که من هیّشتا بیرو هوّشم له دهست نهداوه . نهوهی که بینیومه، بیستوومه و خوّم لهگهلیدا ژیاوم، هیّشتاش ههمووی له نیّو دلّ و دهرونمدا دهژی . با لهسهرهتاوه باسی سهردهمی مندالّی خوّم و گوندهکهمان، گالبوسانت بر بهکهم.

ئهگهر بیروهوّشم خیانه تم لی نه کات، ئه وا له مانگی ئوگوست (ئاب)ی ۱۹۳۸ له گونده که مان ده ژیام. ههر وه ک خوّشت ده زانیت، گونده که مان، له دامیّنی ئه و شیوو دوّله ی که له قه راخ ئه و ئاوه ی به خور ده ها ته خواره وه، که هه مان ناوی هه بوو، واته گالبوسان، هه لکه و تبوو. حوسیّن باری به رانبه ری ئیمه له و به رکه ناره که و ده ژیا. سه ییت باکیل و کاک عهلی به رتی له نزیک ئیمه وه له قه راخ ئاوه که دا ده ژیان. له نیّوان ئه و دوو خانووه دا، چه میّک به خور دیّته خواره وه. ئه و ئاوه له شاخی سپییه وه دیّیته وه خواره وه ، هه رله ویّش ئاشیّکی لین بوو، به شه و و به روّد، ئیشی ده کرد.

دراوستى هەرە نزيک له ئيمەوە خدرى سەييد باكليسى بوو-

(ئیسا ئیقشی) و (خیده ئیش) نهختیک له و لاتره وه ده ژیان. که میک له خوارتره وه کانیه کی ساردی لی بوو به ناوی هینی ساردین، که له نیّو تاشه به رده کانه وه ده هاته ده ده ده ده نوه که ی هینده سارد بوو که که س نه یده توانی، یه کسه ر، قومی کی لی بخواته. گونده که مان پالی به شاخی زاگر و قیته وه دابوو و چوارده وری به دارستانیکی چپ گیرابوو، که له لایه ن دانیشتوانی گونده که وه پیّیان ده و تدارستانی زاگر و قیت. لهم به ر رووباره که وه واته به به ری لای ئیمه وه، دارستانی کی چپی هه مه ره نگه هه لچوو بوو، که چی سپیداره کانی ئه و به ر رووباره که وایان نیشان ده دا که سه ریان له ئاسمان گیر کرد بیّت. با، به هیّواشی ده پلاراند نه وه . له پشت ئه و دارانه وه، ئاشی کی تری لی بوو که به ئاوی رووباری گالبووسان کاری ده کرد. پیره کان ده پانگووت که ئه و ئاشه له سه رده می نه رمه نییه کاندا دروستکراوه . له پشت خانووه که ی حوسیّن باریسه وه،

ده توانرا ئه و خانوانه ببینرین که هی (دوّیه قهر)، مستهفایا ده رویش و حوسین تووسیک بوون. به ته نیشت خانووه کهی تووسیکدا، چوّگهیه ک به خور ده هاته خواره وه که پیّیان ده ووت رووباری حوسین تووسیک.

رووباری گالبووسان، ئاویی زهوییه کانی ئیمه ی ده دا، هه رچه نده زوریش نه بوون به لام هه تا بلیی به پیت و به ره که ت بوون و به شی هه موو پیداویستییه کانی ئیمه ی ده کرد، له گه نم، جود، هه رزن، بیبه ر، ته ماته، ئارو (خه یار)، سیر و پیشاز. بزنه کانیشمان خویان به گه لای داربه رووه کان تیر ده کرد.

گوندی گالبووسان خوّی به لووتکهکانی چیایی زارگوفیته وه هه لواسیبوو، که لیّوه ی به باشی ده شتی پیرگیدی دیار بوو، که خوّی دریّژ دهکرده وه ههتا دهگهیشته چیای پولی سوّبوونی.

له پایزاندا، کاتی دهغل و دان هه لگرتن، ههردوو ئاشه که دهبوون به یه کنیک، خه لکی ئه و ده قهره، به شه و به پوژ ده هاتن بق ها پینی گهنمه کانیان و پاشان به خویان و فهرده ئاردی پرهوه ده گهرانه وه .

به بههاران، گژوگیا و گوڵ، به بهرگی ئاڵو واڵیانهوه، ناوچهکهیان ده پازانده وه ههموو شتیک له جوانیدا نقووم ده بوو. ئیمه ش به بیّنی ریّحانه، گوڵه وه نهوشه و نیّرگز، مهست ده بووین. په پووله و میّش هه نگهکان به بی ماندوو بوون، لهم گوڵه وه ده فرین بی ئه و گوڵ، له کاتیکدا که بوولبول و چیّله کهکان به ئه سپایی دهیانخویّند. بیّ ئیّمه ی منداڵان، وهرزی به هار، مانایه کی تایبه تی هه بوو. هه ر له به یانی زووه وه ده چوویینه ده ره وه تا چاودیّری مه پ و برنه کانمان بکه ین کاتیّک ده مانبردن بی ناو دارستانه چروپ پهکان. یاری (عه لی فاتیک)مان ده کرد که ئاوها بوو، یه که یه که په په په که کانی گوڵیکمان لیّده کرده وه هه تا دواپه پهکه یه که به دوای یه کدا

تاجه گولمان دابهشده کردو به یارمه تی شیله ی گوله که نگری کیویی ده مانکرد به بنیشت. کاتیکیش له سه ر هه ندیک به رد ده مان مالینه وه، ده سته کانمان ره نگی ئه وانیان ده گرت.

کاتمان به سیبهری خوّمان دهپیّوا و بهبی هیچ دهردهسهرییهک خواردنمان بهدهست دهخست، ئاخر ئیّمه دهمانزانی کام گژوگیا ژههراوییه.

پێش رۆشتنەوەمان بۆ ماڵەوە، كاتێک خۆر ئاوا دەبوو، دەچووين بۆ سەر رووبارەكـەو كەمێک ياريمان دەكرد.

من تاکه کچی دایک و باوکم بووم، ههربزیه ههموویان به براکانیشمهوه وهک پهرستن دهیانپهرستم و ههموو خوشهویستی خویان بهمن دابوو. ههتا بلّنی ژیکه له بووم، قریّکی دریّژ و دهمووچاویّکی خر و کولّمهکانیشم سوور دهچوونهوه، ههربوّیه زوّرجار دهبووم به جیّگای قسهوباسیّکی زور.

وهک ده لین، دوای ئه وه ی هه رشه ش براکه م به دوای یه کدا له دایک ده بن، روّژیک دایک و باوکم له ده مه وخوّرائاوبونیّکدا روو ده که نه خوّر و ده ستیان به ره و ئاسمان به رزده که نه و ده پاریّنه و ه کچیّکیان ببیّت.

ده چنه زیاره تی زور چاک و پیران له نیویاندا، دایه فاتمه و له وی خیریک ده که ن. وه ک ده لین که دوعاکانیان قبوول ده بیت، من له دایک ده بم.

باوکم، حوسین، پیاویکی له پو لاواز و بالا مامناوه ندی بوو، ههمیشه دهم به پیکه نین و رووخوش بووه، زوّر به منداله کانیه وه پهیوه ست بووه و پیاویکی به ئیعتیبار و لهگه ل دراوسیکانیدا به چاکی هه لیکردووه سمیله کانی دریّر و بروّکانیشی پ پ و ئهستوور بوون . ئه و هیشتا مندالیّکی بی چاره ی تهمه ن شانزده سالان دهبیّت که لهگه ل دایکم زهماوه ند ده کات که ژنیکی کاملی نزیکهی بیست سالان دهبیّت و وکو گالته کردن ده لیّن که نه و له تهمه نی لاویّتی و تازه زاوه په تیدا، نه پویراوه بچیّته ژووری (بووک)یّوه . روّژیکیان ئه وان له قهراخی چوّمه که ده بن و له دووری ههمو نیگایه ک دهست ده که ن به دهستبازیکردن . دوای ئه وه ، دایکم توو په ده بینت و تاشه به ردیّک ده خاته سه ر سنگی و ده پهستینته وه و هه لی ده داته ناو ئاوه که وه ، به لام که س نازانیّت بی چی وای کردووه . به ته نیا دیّته وه بیّ ماله وه . حه تمه ن دانیشتووانی گونده که پیّوه ی ده نین به لام ئه گه ر مروّث پیّیان باوه ر بکات ئه وا نه ده بو و گونده که یه به ده با نه وایه به زاوا .

ئهگەرچى خانووهكەمان يەك قات بوو بەلام زۆر گەورە بوو. لە دوو بەش پيكهاتبوو، ئەو بەشەى خۆمان تيدا دەژياين لەگەل تەويلەيەك. ئەو شوينەى خۆمانى لى دەژياين لە ھەيوانيك پيكهاتبوو كە دەكەوت نيوەندى خانووەكەوە، ژير زەمينيك و چوار ژوورى نووسىتنى تيدابوو. ديوارەكانى لە بەرد دروسىتكرابوون و بە قور سىواخ درابوون. براكانم، سليمان و كامير و مەمەد، ژنيان هينابوو و منداليشيان ھەبوو. ھەر بۆيە ھەتا دەھات ژمارەمان زۆرتر دەبوو و جيگاشمان تەنگتر دەبووەوه.

وهكو دويّنيّ وايه لهبهر چاومدا. من لهگهلّ براكانم، موسا، داود و حوسيّن و حهسهن عهلی، له ههيوانهكدا دهنووستين. دياره حالّمان زوّر باش نهبوو بهلّام ژيان بهرهو ييّش دهجوو، ههروهها به و حالّهوه نهماينهوه.

به هاتنی سه ربازه کان بن ناوچه ی ده رسیم، تا ده هات خه نکه که نیگه ران تر ده بوون ژه نرالیک فه رمانی دابوو که دراوسیکه مان که ناوی خدر بوو ببیته کویخا، بزیه ده بوو زوو روو سه ردانی گارنیسو ربکات. به و شیوه یه هه والی شه په کانی ده وری (رووباری لاش) مان بیست، له دیمانان. هه والی کوشتنی مالباتی سه ید ره زاو، ته فروتوناکردنی پیاوه کانی به ختیاری، خزم و که سووکار و دراوسیکانمان و سه ربریننی ناغا شان، قیامه تی هه ستان و بووه باسوخواسیک که هه میشه باسی لیوه ده کرا و هه موو گوندنشینه کانی هه ژاند. پیاوانی به هه یبه تی وه کو سه ید باکیل، کاک عه لی به رتبی و حوسین باری، ناگادرای هه موو شتیک بوون. نه وان به شیوه ی جوراو جور په یوه ندیان دوسین باری، ناگادرای هه موو شتیک بوون. نه وان به شیوه ی جوراو جور په یوه ندیان له گه ل پیاوانی به ده سته لاتی ناوچه کانی ده رسیمدا هه بوو.

 رووباره که وه چاوم به حوسین توسکی و سهدان سه رباز که وت، به خوّیان و چه که کانیانه وه که سه ره نیزه یان پیوه بوو. زوّربه ی سه ربازه کان پیاده بوون، به لاّم نه فسه ره کان به سواری نه سپ و هی ستره وه بوون. به ره و گونده که مان ده هاتن و پیاوانی ده ره لنگ فشی ده رسمییان پیش خوّیان دابوو و پالیان پیوه ده نان. که نه وه م بینی توقیم، به ره و ماله وه رامکرد، بینیم دایک و باوکم و براو براژنه کانم خه ریک بوو ده هاتنه ده ره وه . رامکرد بو لای دایکم و خوّم کرد به ژیر کراسه که یدا و ده ستم کرد به گریان.

سولیّمان که پیاویّکی پیر بوو، رووی کرده باوکم و پیّی وت: دهبیّت توش لهگهلّمان بیّیت.

باوکم خەرىک بوو بۆى روونبكاتەوە كە نايەت:

من ناتوانم ژن و مندالاکان بهجی بهیلام بی نه و غهزهبانه من پیربووم و ئهوان ههقیان بهسه ر منه وه چییه . ئیوه برون! خوتان رزگارکهن من ئاگام له ژن و مندالهکان دهبیت .

حهسهن عهلی که له ههموان گهنجتر بوو لهگه ل ئیمه مایهوه، به لام ههر شهش له براکانی ترم و دوو له براژنه کانم خویان کرد به نیو دارستانی زارگزفیتهوه که کهوتبووه پشت خانووه کهمانه وه دراوسیکانیشمان، پیاوه کانی مالی ئیفیش، که بینیان چون ئهوانهی ئیمه رویشتن ئهوانیش شوینیان کهوتن که سهربازه کان هاتنه نیو ئاواییه وه سهید باکلی، شهموی لای حوسین توسکی و به کوی لای کاک عهلیش، هموویان بهره و دارستانه که رویشتن ئهوهی له ئاواییدا مابووه وه، ته نها ژن و مندال و پیاوه پیره کان بوون دایکم دهستی کرد به گریان و ئه و براژنانه شم که مابوونه وه دهستیان کرد به رنینه وه ی قری خویان، سهگه کهمان، سیتچو، هیشتا لای رووباره که بوی، به بهرده وامی ده یوه راند له لای ئیمه وه ئهویه ری رووباره که مان لیوه دیاربوو. سهربازه کان چوارده وری خانووه کانیان گرتبوو و تا ههموو خه لکه که ناچاربکه ن بینه سهربازه کان و شیوه نی ژنان و مندالان ده گهیشته لای ئیمه دراستیه کهی، ئیمه

نهمانده زانی چیمان لی ده که ن . به لام له وه تیگه یشتبووین که ده یانه و یت هه موو پیاوه کان کوبکه نه وه و له گه ل خویان بیان به ن .

کاتیک سهربازه کان په رینه وه و به رهو لای خانووه که ی ئیمه هاتن، باوکم وتی با بروّینه ژووره وه، دایکم ده رگاکه ی پیوه داو ئیمه ش هه موو خوّمان ترنجاند بووه لای په نجه ره وه ده دات.

یه که یه که هه موق خانوه کانیان گه مارق داو خه لکه که یان به ده ست به رزگراوه یی به زور ده هنتایه ده کرد به به در وقت به رویان که و به در به به کردن و ده ستیان ده کرد به کردن و ده ستیان ده کرد به کردن و کرد به کرد به کردن و ده کردن و کرد به ک

بەوشىيوەيە سەرە گەيشتە سەر مالى ئىمە. كە لە دەرگايان دا، باوكم دەرگاكەي كردەوه، به خۆيان و تفهنگهكانى دەستيانەوھ خۆيان كرد بەژووردا، به زمانى خۆيان که بق نیمه بیگانه بوو و لییان تینهدهگهیشتین، دهستیانکرد به هاوار هاوار بەسەرماندا. نەمانىدەزانى چيان لىمان دەويىت. باوكم وتى، دەستان بخەنە سەر سهرتان و برؤنه دهرهوه . براژنه کهم مندالاکانی کرده کولی و دهستی گرت به له چكه كه كه كه به دورووه هه موومانيان ريز كردو ئه فسه ريّ ك به به سواري ئەسىيكەوە بوو، فەرمانى بە سەربازەكاندا كە بمانىشكنن. كە ھىچىان نەدۆزىيەوە، جاريكيتر چوونهوه بق نيو خانووهكهمان. نيو سهعاتيكي پيچوو، تـا هاتنـه دهرهوه و دەستيان به يرسياركردن له باوكم كرد، ئەويش واقى ورمابوو و نەيدەزانى وەلاميان بداتهوه، ئاخر ئهو له زمانی تورکی نهدهگهیشت. وهرگیریکیان هینا، له باوکمیان يرسى كورهكانت له كوين؟ باوكيشم له وهلامدا وتى: نازانم. ئيتر دەستيان به ليدانى باوکم کرد، تا سواریک هاتوو دهستی گرتن. دوای ئهوه دهستی باوکمیان گرت و له گه ل خوّیان بردیان. ویستم دوای باوکم بکه وم، ئه وه نده مزانی دایکم قری گرتم و وهستاندمي، نهيهيشت شوينيان كهوم. له خانووهكهمان دوور كهوتينهوه تا له چاومان ون نهبن، پیاوه کانیان له گه ل خویان به ره و لای خانووه که ی باکیل برد. دایکم دەستى بەلاواندنەوە كرد و يەكە يەكە ناوى ئەو پياوانەي دەوت كە سەربازەكان له گه ل خویان بردبوونیان: مستهفایا دهرویش، دافوتا قهر و حوسین باری، ههروهها سلویا گولوری و خیده کاک، که به ریکهوت لهناو دیکهدا بوون، سهربازهکان پیاوهکانیان بهره و لای زیّی (OKH) وه دهبرد تا لهگهل پیاوهکانی دیکانی دهورو پشتماندا، کوّیان بکهنهوه و لیّیاندا و روّیشتن.

کاتیک گهراینه وه بن ماله وه چیمان بینی، ههموو شته کانمان درابوو به سهر یه کدا، دایکم ده ستی به دوعا کردن له سه ربازه کان کرد: ده ک رهبی ده ست و قاچتان شکن! یا خوا مالّتان ئاگری تیبه ربی ! به رنه نه فره تی روّن و دوزگوون بابا که ون که ئیمه به یشت و یه نای خومانیان ده زانین.

ههچی ئاردمان ههبوو ههموویان هه ڵپشتبوو، گویّنیه کانیان هه ڵدپی بوو و له ههیوانه کدا هه ڵیان رشتبوون. هیزه روّنه کانی دایکمیان هه ڵدپی بوو و روّنه کیان کردبوو به سهر ئارده که دا. ههروه ها فهرده سیر و پیڤازه کانیشیان دپاندبوو به سهر دو شده کاندا هه ڵیانپشتبوون، هه رچی جلیّکمان هه بوو ههموویان به و ناوه دا بلاو کردبووه و قاپ و قاچاخه کانمانیان شکاندبوو. کاتیّک دایکم و براژنه کانم مالّه کهیان به و شیّوه یه بینی، ده ستیان به گریان کرد، ئیّمه ی مندالیش به دوای ئه واندا ده ستمان به گریان کرد. دوای تاویّک دایکم داوی له براژنه کانم کرد که فرمیّسکه کانیان بسرن و بیّن یارمه تی بده ن تا شته کان کو بکه نه وه ، به ده م کرکردنه وه ی مالّه که وه به به رده وامی دایکم دوعای له سه ربازه کان ده کرد. که مالّه که مان کو کردوه ئیّمه ش چووین بو لای نه و خه لّکه ی که لای مالّی سه ید باکیلس کوّبوویوونه وه .

ههموو ژنی ئاوایی لهوی بوون. بهسیر خاتوون که ژنی سهید باکیل بوو وتی:
سهربازهکان بهدوای چهکدا دهگهران، دوای ئهوهی لیکوّلیّنهوه لهگهلّ پیاوهکانمان
دهکهن بهریان دهدهن. به لام ژنهکهی دوّیا قهر، یهکه یهکه ئهوانهی دهژمارد که له
هیّرشهکانی پیّشووتردا لهگهلّ خوّیان بردبوونیان. چهکیّ که ژنی حوسیّن باری بوو
قسهکهی لهدهم وهرگرتهوه: ئهوانهی ئیّمه سالّیک دهبیّت چهکیان داناوه و کهس لهم
دیّیهی ئیّمهدا هیچ بهربهرهکانیه کی لهگهلّ سهربازهکاندا نهکردووه، کهواته نابیّت ئیّمه
خوّمان وهکو بالندهیه کی بهدبه خت نیشان بدهین، خهمتان نهبیّت پیاوهکانمان

دەگەرىننەوە. بەلام ئەم قسانەى چەكى وايان نەكرد كە قەناعەت بە ھاسىل بابا كورى سەيد باكلى بكات كە سەرەراى ئەوەى تەمەنى نۆزدە سال بوو سەربازەكان لەگەل خۆيان نەيانبردبوو، ئاخر ئەو قاچىكى ئىفلىچ بوو. ئەو پىنى وابوو كە چەكى عەقلىي مىدالانەيە:

- دیاره پیاوه کانی به ختیاری، چه کیان هه لگرتبوو، به لام ئه ی بن ژن و منداله کانیان کوشتن؟ خق ئه وه ئه گهر ههر باسی کومه لکوژییه کهی مالی سهید رهزا نه کهین، که چل که سی بی چه ک و بیتاوان بوون؟

ژنه که ی موختار تیروانینیکی تری بق مهسه له که هه بوو:

ئێمه نابێت پیاوهکانی خوٚمان لهگهڵ سهید رهزا تێکهڵ بکهین؟ ئهو بهربهرهکانێی سهربازهکانی دهکرد. ههمووی خهتای ئهو بوو که سوپا رووی کرده دهرسیم.

ئەم قسانە واى كرد كە چەكى بە رووى ژنەكەى موختاردا ھەلشاخى:

کچێ له خوا بترسه! ئا بهو شێوهیه باسی سهید رهزا نهکهی! ئهو ههموو خزمهکانی خوٚی کرد به قوربانی دهرسیم.

بەسەر خاتوون، تىكەلاوى قسەكانىيان بوو:

- ئۆستا بروانن! بۆ لەگەڵ يەكترى شەپ دەكەن؟ كەمۆك سەبرتان ھەبۆت. ئۆمە دەبۆت تەنھا لە خودا بيارينيەوە.

که ههموو شت هیور بووه وه هاتینه وه بن ماله وه . هیشتا تاریک دانه هاتبوو و روّژ ئاوا نهبووبوو. دایکم باسی ئه وه ی بن براژنه کانم ده کرد که له یه کیّک له گوند نشینه کانی بیستبوو، له ناکاو له ده رگا درا، ترس دایگرتین، دایکم به دوودلییه وه ده رگاکه ی کردوه . عهلی ئاموزام بوو . ئه و به شیوه یه کی وا سه یر خوّی کرد به ژووردا دایکم ملی گرت و دای له پرمه ی گریان . به شه له شه ل، چوو له سه ر ته خته خه و یک دانیشت، ئیمه ش به هیواشی ده وره مان دا، هیشتا خوین له مل و قاچه کانی ده چوّرا، وه لامی پرسیاری دایکمی بنق نه ده درایه وه . له و کاته ی که دایکم خه ریکی ئاماده کردنی ته شتیک ئاوی گه رم بوو ئه ویش هیواش هیواش زمانی هاته وه گو:

- کاتیک گهیشتینه سهر رووبارهکه که سهربازهکان چواردهوریان گرتبوو، ئیمهیان پیش خوّیاندا بهرهو لای (OKH)، من شتیکم کرد که تهواو کاریّکی شیّتانه بوو، وهک ئهوهی بهدهستی خوّم ملم بخهمه بهددهستی جهلادهکهم. چهند وشهیهکم به تورکی وت، وتم بهلّکو تهگهر وا بزانن که زمانهکهیان دهزانم رزگارم ببیّت لهدهستیان. چوومه پیّشهوه بوّلای تهفسهریّک و پیّم وت که من بی تاوانم و لیّی پایامهوه که بهرم بدهن.
- به لام له وه لامدا وتی: "ههی فیل باز، که تو تورکی ده زانیت بو له ئیمه تشاردو ته وه الله الله الله به سه بربازه کاندا، بمده ن به زه ویدا و به حهیزه رانه کانیان به ربوونه گیانم و بی پسانه وه لیّیان ده پرسیم که کی چه کی هه یه، منیش سویندم بو ده خواردن که که س چه کی نییه دوایی یه کیّکیان له سه ر سنگم دانیشت و دوانی تر قاچه کانیان به رزکردمه وه هه ردوو قولیّان گرتم و که وتنه لیّدانی پیّکانم.

ههر لهیهکهم تیسرهوهندنیان وام ههست دهکرد که ماسوولکهکانم به تهواوهتی سر بوون، دووهم وام ههست دهکرد ده لینی جهرگ و دلم دهردههینن ، سییهم، خوین له قاچهکانمهوه فیچقهیان کرد. ئیتر دوای ئهوه نهمتوانی پیاکیشانهکانیان بژمیرم.

کاتیک بههر خرمدا هاتمه وه، خرم به ته نیا بینییه وه بیرمکرده وه که نه گهر به گاگر لکیش بیت خرم بگهیه نمه وه ماله وه له پر گویم له ده نگیک بوو ده ینالاند . هه رچر نیک بوو خرم گهیانده ئه و جیگایه ی که ده نگه که لیره ده هات . که بینیم ئه وا (Khide kek) له سه رپشت که وتووه و هه موو ده مو چاوی خوینه . هه ستم کرد که هیشتا گیانی تیدا ماوه . به لام من خرم نه مده توانی ریگا بکه م، چ جای ئه وه ی ئه ویش هه لگرم . کاتیک عه لی له قسه کانی بووه وه ، دایکم به هیواشی به ئاوی شیله تین قاچه کانی بن شت . دوای ئه وه یه کسه رچوو بن مالی (Khide kek) تا هه واله که یان پی رابگهیه نیت . ژنان به ره و رووباره که رایانکرد تا برینداره که به یننه وه ، عه لی ئام زارگر فیت که و ته ریگا .

۲

سهربازه کان، عهلی ئامۆزامیان به جی هیشتبوو، وه کو ئه وه ی که مردبیّت. پیاوه کانی تریان پیش خوّیان دابووه به رهوه (Okh). سه ربازه کان به قوّناخه تفهنگ به ربوونه گیانی پیاوه کان که زوّربه یان به سالا چووبوون. کاتیّکیش له هیلاکی، برسیّتی و تینویّتیدا به م لاو ئه و لادا ده که وتن، به حه پیزه ران تیّیان ده که وتن و به روّد هه لیانده ستاندنه وه، هه روه ها ریّگایان نه ده دا که کاروباری سه رئاویان جیّبه جیّ بکه ن که گهیشتبوونه گوندی (Okh)، هه مان شتیان دووباره کردبووه که به سه رگوندی گالبووسانیاندا هیّنابوو، چوارده وری خانووه کانیان گرتبوو، ژن، مندال و پیره میّرده کانیان هیّنابووه ده ره وه و پیاوه کانیان تیّکه ل به ریزه که کردبووه، دوای به ره ره وه گوندی سیتریچ که وتبوونه ریّگا.

رووباری به خوپیی (Okh)، دری به دوّله که دهدا. کیّلگه کانی دامیّنی چیای سپیی کردبووه بهرده لان و لاشیو. بوّ دوا جار به هیّزی بازوو به وپه پی ریّزیی و به لیّدان، پیاوه کانیان ناچار کردبوو که بهره وه گوندی سرتیّچ هه لیّگه پیّن و پیاوه کانی ئورن تیکه ل به ریزه که کردبوو. بو لای ئیّواره گهیشتبوونه خهته ش. خهته ش کهوتوّته نزیک لوتکه ی چیای سپی و به دارگویّز و میّوه ها ته کانی به ناویانگه . لهوی پیاوه کانیان ناچار کردبوو به ییننه و و سه ربازه کانیش فه رمانیان پیدرابوو که گونده که به دیقه ت بپشکنن. پیاوه کانی ئه ویشیان کو کردبووه و به گرچان تیّیان که و تبوون و هیننابوونیان بو لای ئه وانی تر. کاتیّک خوّر ئاوا ده بیّت، سه ربازه کان هه ندیّک خوردنیان ئاماده کردبوو، پیش ئه وه ی ده ست به خواردن بکه ن، دیله کان داوای خوردنیان کردبوو، که میّک په نیر و روّن و نانیان دابوونی که ده بو و پیّی رازیی بن. خوردنیان کردبوو که ناوی سه لمان بوو، ته مه نی دوانزده سالان بوو کوری کالوّ بوو که سه روّک عه شیره تی خیّلی محه مه د بوو. باوکی سه لمان، و کوری کالوّ بوو که سه روّک عه شیره تی خیّلی محه مه د بوو. باوکی سه لمان، پیاوی کی دنیا دیده و بیر تی ژبوو به پیچه وانه ی پیاوه خوّش باوه په کوره کانی پیاوی که دنیا دیده و بیر تی ژبوو به پیچه وانه ی پیاوه خوّش باوه په کوره کانی

کارهساتیکیان بهسهردا بهینن، ئه و نهیده توانی وه کو ئه وانی تر چاوه کانی لیک بنیت دوای ئه و شته ی که ناویان لینابوو خواردنی ئیواره، سه ربازه کان فه رمانیان دا که نابیت له گه ل یه کتر قسه بکه ن و پاشان بردنیان بی شوینیکی به رئاولاً له وی سی ئاگری گه وره یان کرده وه تا چوار ده وریان رووناک بکاته وه . له شه و دا، کالل ده ستی هیننا به سه رکوره که یدا و ته نها یه ک شتی له میشکدا بو و ئه ویش راکردن بو و، به لام هیچ هه لیکی بر نه ره خسا .

به یانی زوو دیسان کاروانه که به رخ که وت. له سه ره وه، له سه ر لوتکه ی چیای سپی، ده نگی گریان و لاواندنه وه ی ژنه کان ده بیسترا.

گەیشتنه ئەو جیکایەی كە وا ریگای سەربازی تیدا دروست دەكرا. لەوی كە وەكو شوینی كریکاری چاوی لیدەكرا، خیمەیەكی لی بوو كە لەلایەن پیاویکەوە چاودیدی دەكرا بە ناوی بەكى. بییه (بەكى)شیان لەوی دانابوو، چونكە كەمیک زمانی توركی دەزانی. ئەو جگه لەوەی كە سەر بەھەمان عەشیرەتی كالل بوو، ھەرەوەھا دراوسیشیان بوو.

- كورى خۆم، كە گەيشتىنە بەردەم خىنمەكە پائىنكت پىنوە دەنىنىم و يەكسەر خۆت دەكەيت بە نىنو خىنمەكەدا. مامە بەكۆ لەگەڭ خۆى ھەرچى نووتىرە دەتباتەوە بۆ لاى دايكت. نەترسىت، ئەگەر سەربازىكىش لىلى پرسىت تىق كىنى، بىلى من كورى بەكۆم.

كاتتك گەيشتنە بەردەم خيمەكە، سەيريكى ئەم لاو لاى خۆى كىرد تا بزانيت كەس سەيريان ناكات، پاليكى بە كورەكەيەو، نا بۆ لاى بەكۆ كە لەبەردەم خيمەكەدا وەستابوو. بەكۆش بە خيرايى پانتۆلەكەى لەبەر داكەند و خاولىيەكى تيوە پيچاو لە تەنىشت خۆيەوە داينا. ھەردووكىيان دەترسان و بەكۆ دەستەكانى وەك شـەق شـەقـە دەلەرزىن.

له پر ئه فسه ریک له ریزه که ی ئه و به ره وه په یدابو و هیستره که ی له به رده م خیمه که دا و هستاند . به کو هاته ده ره وه ، پیاویکی درینژ ، لوتیکی هه لویانه و سمیلیکی درینژ ی ئه ستووری هه بوو . ئه فسه ره که زور به جددی سه یریکی کرد ، سه یریکی کو په که کی کود و به به کوی وت وه ره پیشه وه . به کو ویستی غیره ت بداته به رخوی و سی هه نگاو هاته پیشه وه ، سلاویکی سه ربازیانه ی لیکرد و پیلاوه کانی هه لکیشاو ، ناوی خوی وت:

- بەكۆ، خەرەسى جادە سەربازىيەكەم، گەورەم.

ئەفسەرەكە بە چاويكى گوماناوييەوە لە مندالاكەي روانى و پرسيارى كرد:

- ئەو منداللە ھى تۆيە؟

به كۆ به جاريك تۆقى بوو، به لام دىسانىش وەلامى دايەوە:

- ئەگەر بە كۆيلەي خۆتانى قبول بكەيت، گەورەم، بەلىي كورى خۆمە.

ئەفسەرەكە دريزهى ييداو وتى:

- به لام ئهمه له تق ناچيت.

به كۆ واى نىشاندا كە گاڭتەى لەگەل دەكات:

- ئەم سەر دايكى داوەتەوە، گەورەم!

ئه فسه که که مینک بیری کرده وه و به بی ئه وه ی هیچی تر بلیّت، پاش تاویّک به خیرایی سواری هیستره که ی بووه و شویّن ئه وانی تر که وت. خیّی گه یانده قافله که یان که ریزیان به ستبوو به ره و شاخی سپی. سه ر شاخه که، جیّگایه کی پان و به رین و دامینه کشی لا شیوه لان بوو. له ویّوه گوندی ئه باسیان و زمیّک ده بینرا. ده تووت خانووکان به قه د شاخه که دا په رش و بلاو بوونه ته وه. دووکه ل له کلاورپوژنه کانه وه به رز ده بووه و سه ده ها ناله و ها وار له نیّو لوتکه کاندا، ده نگی ده دایه وه.

ههمانكات كه قافلهكه به شاخهكهدا ههلدهزنا، كالق، له ههوللى ئهوهدا بوو كه ديلهكان رازى بكات خويان دهرباز بكهن. - به چپهیهک پێی وتن، ئاگادارین، سهریازهکان نیازیان ههیه بمانکوژن. لهم
دوّلهدا دهتوانین خوّمان رزگار بکهین، ئاخر دهبینن که چوّن سهریازهکان
کهنهفت بوون له هیلاکیدا. ئهمه ئهو چرکهساتانهیه که چاوهروانی دهکهین،
وهرن با راکهین.

به لام كه س گويي به قسه كاني نه دا، ئاخر هه موو برواى ته واويان وابوو:

کوره دەبەسیەتی! هیچمان لی ناکەن، قەیریکی تىر هەمومان بەردەدەن.
 بەلام ئەگەر راكەین، ئەوا نیشانی دەدەین كە تاوانبارین.

گومان میشکی پرکردبوو، بهناچاری دوای هاوریکانی کهوت. دوای ئهوهی بهسهر ههندیک تاشه بهردا سهرکهوتن، هینده یان نهمابوو بگهنه سهر لوتکهی شاخی سپی. ئه فسهره کان که به سواری هیستره وه بوون، بو جیگایه کی پهنا دهگه ران که دیله کانی تیدا کوبکه نه وه .

کالۆ، به ئەسپایی بەوانەی لە نزیکیەوە بوون وت: ئەوەتا بەدوای شوینیکدا
 دەگەرنن كە بیكەن بە گۆری ئیمه.

به لام که س نهیده وست بروا به قسه کانی بکات. دواجار، سه ربازه کان شویدنیکی لا چه پیان مه لبرارد که ده که و ته سه رووی دوّلی زمینک، دیله کانیان راپیچی ئه و شوینه کرد. گه رمای مانگی توگوست، مه راسانی کردبوون، تیشکی خوّر که لله ی سه ریانی ده کولاند. تاشه به رده کانیش وه کو ساجی سووره وه بوویان لیها تبوو. بو ئه وه ی له وه ش زیاتر عه زاب بچیزن، سه ربازه کان به به رده وامی رووی تفه نگه کانیان ئاراسته ی دیله کان ده کرد، ئه وه جگه له وه ی یه ک دلوّپ ئاویان نه ده دانی .

لاشه کانیان له سیپالکیک ده چوو که له به رتیشکی به هیدنی خور به سه ر تاشه به رده کاندا هه لخرابیت. به ده نگیکی نزم له گه ل یه ک قسه یان ده کرد، تا ئه گه ر شتیکی نوی هه بیت، ئاگادرابن لیی.

سەيد ھۆس، كە كورى ماما ئاغا بوو، خۆى چەماندبووەوە بەلاى زاواكەياندا، دۆيىق قەر، بەرانبەرى دانيىشتبوو، خەلكى گونىدى گالبووسان بوو. دۆيىق سىلاوەكەى لىسەندەوە: - ئەوە چىيە، سەيد ھۆس، بريندارى؟

سەيد ھۆس، دەستى بە گێڕانەوەى ئەو كارەساتە كرد كە بەسەرياندا ھێنابوو:

ههر له بنکهی سهرهکی سهربازیی توریشمیّک، دهستیان به لیّدانمان کرد. سین روّژ پیش ئیستا له ریّگای نویّنهری والییهوه بانگیان کردین بیّ سهربازگهی مامکی. دهستمانیان بهستهوه و بردینیان برّ تورشمهک. چهند سهد کهسیّک دهبووین، ههمومانیان کرده تهویله و کادیّنهکانهوه. لهوه دهترساین که بهدهردی ئهرمهنیهکانمان بهرن که ههر به زیندوویی سیوتاندیانن، برّیه لهنیّو خوّماندا کردمان به دهمه قاله، ئهوه بوو دهرگاکهیان لی کردینهوه، ئهفسهریّکی قرژ زهرد که له گایهک دهچوو، رووبه پومان بووهوه، غهزه به چاوی دهباری، دهستی کرد به جنیّودان پیّمان، عهلی ئاغای خهلّکی تجرتیک وهکو شیّر لیّی راپه پی و رووی کرده ئهفسهرهکه و بهزمانیّکی تورکی رهوان پیّی وت: "ئهریّ پیّمان نالیّیت ئیّمه چیمان کردووه؟ بوّ بهو شیّوه ناشیرینه ههلّسووکهوتمان لهگهلّ دهکهن؟

ئەنسەرەكە سەيرىكى كردوو پىلى وت "لاچىق لەبەر چاوم"، دواى ئەوە رىگاى دا برواتەرە بىق ماللەوە، پاشان رووى كردە ئىلى كە لەبەردەم دەرگاكەدا وەستابووين. لە كەسىنكى كە لە نزىكىيەوە وەستابوو پرسى ناوت چىيە؟ وەلامى دايەوە: مام حوسىن، پاشان لە منى پرسى ئەى تق ناوت چىيە؟ منىش لە وەلامد وتم سەيد حوسىن، بە وەلامەكەى من زور توورەبوو:

"بهخوا جوانه"؟ نازانم بق پیشتر هه نماننه واسی و نه مانسووتان؟ له دهست ئه م ههموو سه یید و حوسینانه رزگارمان نابیت؟ به تو په یه ویله که هیناینیانه ده رموه و ده رگاکه یان داخسته و و ده ستیان کرد به لیدانمان ژماره یه ک سه ربازیان تی به رداین و به قامچی که و تنه لیدانی به ری پیمان، پاشان وه کو مه یت کردینیانه و به نیو گهوره که دا

چونکه نهمده توانی بروّم، سواری هیستریکیان کردم، ئهوه بوو که گهیشتینه گوندی کسه، تیکه ل به ئیسوه یان کردین. دوای ئهو، زاواکسه ی دهستی به گیرانهوه ی

بهسهرهاتی خوّی کرد. له تهنیشت ئهوانهوه سی گهنج دانیشتیبوون و سهریان نابوو به سهسهری یهکهوه و به چپه قسهیان دهکرد. یهکیکیان عهلی باقیا دلی بوو له (پهخی هاقکی) گرتبوویان و هینابوویان بو گالبووسان. کوریکی رهشتالهی شان و مل قهوی بهخوّههوه بوو. به پیچهوانهی ئهوهوه، حوسین عهلی خهلیف که خهلکی گوندیکی جیرانیان بوو، زهعیف و بالا مامناوهندی، قریکی خورمایی ههبوو، به گویرهی تهمهنی خوّی کامل بوو به لام شهرمن بوو. ئهوهی تریان (واویله عهلی خدجی)، سهر به بنهمالهیهکی ههژار بوو، کورته بالا و قهلهویچکه بوو، ژنی هینابوو خاوهنی چوار مندال بوو.

٣

چیای زارگوقیت، روّحی بیّمه، پاریّزهر و پهناگامان بوو. خه لکی به و گوندانه ی که له ریّر باله کانی به و چیایه دا ده پاریّزران، خه لکیّکی به دبه خت به لام شورشگیر بوون، هه روّیه له لایه ن تیرانییه کانه وه ده چه و سیّنرانه وه و ژیانیّکی سه ختیان هه بوو. چیایی زارگوقیت له دایکیّک ده چوو که هه مان هه ستی به رانبه ر منداله کانی خوّی هه یه و به یه ک چاو سه یری هه مویان ده کات. به دارو گژوگیاو لوتکه کانی پهناگایه کی دروست کردبوو. باو بورانه که شی به هه مان شیّوه پیشوازی له گیانداره کانی ده کرد و نرخ و به هاو تایبه تمه ندییه کانی نه وانی ده زانی و ده یپاراستن. که چی ببووه موّته که یه که به سه رسه ربی چه وسیّنه رانه وه .

ئیمهی ژن و مندال که له گونده که مان گالبووسان، مابووینه وه، خوّمان سیار دبووه ده ست خواو دوزگوون بابا و زارگوشیت. ته نها بروامان به وان ده کرد، بوّیه بی پسانه وه له هه رسینکیان ده پاراینه وه .

ئیستا که باوکم گیرابوو، براکانم خوّیان شاردبووهوه، شتیکی وا له ماله که ماندا نهمابوو. شهو و روّد لامان وه کو یه ک وابوو. به حهسره ته وه گویّمان بوّد درگای دهرهوه هه نخستبوو، دنمان له گه ن چرپه ی داره کاندا لینی ده دا، به لام حه نو ئاره زووه کانمان ته نها تا سهر لوتکه ی چیاکان بری ده کرد. هه ر که گویمان له وه رینی سه گیک بوایه، خورپه یه که دنماندا ده هات و رامان ده کرده ده ره وه تا بزانین چی روویداوه. به بی نه وه ی ته زوویه کی خوشی به دنماندا بینت ده هاتینه وه ژووره وه، به و شیره یه شه و و روزمان به سه ر ده برد.

شهویکیان که ههموومان خهوتبووین، نیوه شهو بوو، سهگهکهمان سیتچو چوار پیننج جاریخک لهسهر یه ک حهپاندیی. که سهگهکه بیدهنگ بوو، دایکم ههستاو فانوزیکی داگیرساند. که سیتچو بیدهنگ بوو، هیوایه کهمان لا پهیدا بوو. ههمان کات کهسیک له دهرگای دا، دایکم بهرهو لای دهرگا چوو و کردییه وه ههموومان به دله کوتی له خهو راپه پین. نهوهی که لهدهرگای دا، سلیمان بوو. نهو عاده تی وابوو لای باپیرهم که نهو پینی دهگوت ماما ناغا، بمینیته وه . کوریکی تهمه ن بیست و دوو سالهی، باریکه له، بالا مامناوه ندی، دهم به خهنده و بیرتیژ و فیلباز بوو. دهستی دایکمی ماچ کرد و پرسیاری نهوه ی له بارژنه کهم کرد که چی تازه ده زانینت و نیمه ی مندالی له نامیزی خوی گرت.

بەبى ئەوەى قەيتانى پىلاوەكانى بكاتەوە، يەكسەر دەستى كرد بەوەى كە دەيويست يىنمان بلىن:

من لهسهر چیایی زارگوهٔیته وه هاتووم، هیچ خوّتان نیگه ران مه که ن. هه موو خرمه کانی ئیّوه و پیاوه کانی دیّهاتی ناوچه و ژن و منداله کان له گرووپی نزیکه ی سه د که سیدا یه کیبان گرتووه و له نیّو دارستانه کاندا خوّیان شاردوّته وه . ئه وه ی که نه وان پیّویستیانه، نان و ئاوه . من بوّ ئه وه هاتووم که هه ندیّک پیداویستی پهیدا بکه م، پیش ئه وه ی به یانی ئیّواره که ی بگه ریّمه وه بوّ لای ماما ئاغا . ئیّستا دوو که س کاریان ئه وه یه خواردن بوّ نه وانه ی که ناچار کراون رابکه ن، پهیدا بکه ن.

کورهکانت و خزم و که سوکارتان بهگهرمی هه والنیان ده پرسین، هه موتان له نامیز دهگرن و داوایان له نیوه نه وه یه که له به رخاتری نه وان خوتان ناره حه تا مه که نه دایکم خوشا حالی خوی بو ده ربری:

- دەبىنت خىزىكىت بىل قەرار بدەم، ئەمەى بە گەرمىيەو، بىل وت.

دوای ئهوه ههستایهوه و دهستی به خوّئامادهکردن کرد. لهو کاته ی که براژنهکانم ئاگریان کردهوه و ساجه که بان خسته سهر ئاگردانه که، دایکیشم دهستی به ههویر شیلان کرد. که تهواو بوو، نان و روّنه که ره و پهنیری خوّمالّی و له لایه کی کوّله پشتیکدا پیّچایه وه و لایکه پشی تریش دوّی تی کرد. براژنه کانم له کانییه که ی خوّمان کونده یه کیان پر کرد له ئاو. سلیّمان نهیده ویست کات به فیروّ بدات، منداله کانی له ئامیّزگرت و دهستی دایکهی ماچ کردو کوّله که ی هه لگرت و لیّیدا و روّیشت.

ههر که دهرگاکه پیّوهدرا، براژنهکانم دهستیان کرد به نووکه نووک، نهوهش هوٚکاریّک بوو بوّ تورهبوونی دایکم:

بهوه بۆ وا له خۆتان دەكەن؟ شوكور ھەموى ساخ و سەلامەتن.

پاش تۆزىك رووم كرده دايكم و لئى پارامهو، كه دەمهويىت له حال و ئهحوالى باوكم شتىك بزانم و دەبىت وەزعى چۆن بىت:

- ئەى بۆ نەختىك ئانىش بۆ باوكم ئانىرىت؟ دەبىت مىشورىكى نانى ئەويىش بخۆىت؟ ئەى سلىنمان نەختىك لەو ئانەى كە بردى لەگەل خۆى نادات بە باوكم؟ باوكم حەزى لىه دۆ خواردنەوەيە، وانىيىه؟ كە دايكىم گويى لىه قسەكانى من بوو بەو شىرەيە، دەستى كرد بە پرمەى گريان. ئەمجارەيان ئۆرەى براژنەكانى بوو كە دانەوايى دايكىم بدەنەوە، فرمىيسكەكانى سىرى و دەستى بەلاوانەوە كرد:

دل شكاوم، دەستەكانم ئىفلىج بوون.

میرده که م بی سه روشوین و کوره کانیشم چوونه ته سه ر چیا، بووکه کانم خه فه تبارن و چاوه کانم پرن له فرمیسک، دوگووز بابا، قسه یه ک ناکات و تیرانییه کانیش خوّینیان لیمان دهویت.

خەر ناچىتە چارەكانم،

خهو به منداله کانمه وه دهبینم،

دەترسىم و

تيرانييه كانيش وه كو خهنجه ريك له دلم چهقيوون.

٤

ئەر دۆيەى كە باپيرەم، ماما ئاغاى لى دەژيا، بە پى سەعاتە رۆيەك لە گالبووسانەوە دەشتى دوور بوو. دارستانىڭكى چې لاى سەرووى دۆكەى داگىركردبوو، لە دامىنىشەوە دەشتى پىرگرد لىخى راكشابوو. خانووكەى باپىرەم يەك نهۆمى بوو، دىوارەكانى بە بەردى سپى گەورە گەورە ھەلچىزابوو، ھەيوانىڭك و تەويلەيەكىشى بەدەمەۋە بوو. كوخ و تەويلەكەى حەسەن، لە خوار مالى باپىرەمەۋە بوو. دۆيكە ھەر ئەۋەندە بوو. باپىرەم و مامەكانم حوسىن و حەسەن لەوى دەۋيان. لە نىد خانووەكەدا تەنها ۋوورىكى چوارگۆشەيى ھەبوو، كە دەچويتە ۋوۋەرەۋە لە ناۋەرستىدا خۆت دەبىينىيەۋە، لە لاى چەپەۋە ئاگردانىكى سەركراۋە و دىوانىكى لىى بوو. ۋوۋرەكە بە دوو دىوارى بچوك كرابوو بە دوو بەشەۋە كە قەرشىكى كىلىميان ۋەكو جۆرە پەردەيەك پىدا ھەلواسىيى بوو. بەشەكەى تىرى ۋوۋرەكە ۋەكو چىشتخانە و عەمارىك بى نان و نوينەكان، بود. بەشەكەى تىرى ۋوۋرەكە ۋەكو چىشتخانە و عەمارىك بى نان و نوينەكان، بەكاردەھىنىزا. كاتىكى مىوانىيان دەبوۋ، ئى و مىداللەكان دەچونە ئەۋ ۋوۋرەۋە، جە نۇستانان لە ئاگردانە كراۋەكەي تىرياندا ئاگرمان دەكردەۋە.

مامئاغا بهلایهنی کهمهوه تهمهنی سهد سالیک دهبوو، ژیانیکی ساکار به لام خوشی رابواردبوو. ههمیشه جلیکی سپی لهبهر دهکرد و پشتیننیکی گهورهی له پشت دهبهست. دایمه به جوانی ریشه سپییه دریژهکهی شانه دهکرد و بهبی گوچانهکهی بو هیچ کوییهک نهده چوو. نهگهر بروا به دایکم بکهم، دهیگووت که باپیرهم دهیزانی چ خواردنیک بخوات و ههسوو شتیکی به ریکوپیکی ریکده خست و له ژیانیدا دهستی

بهر چهک نهکهوتبوو. ههموو ئهوانهی له دهورووبهری بوون خواخوایان بوو که ئهو ریزیان لیبگریت و دهترسان لهوهی که بهرنهفرهتی ئهو بکهون.

به لام ئه و زور له کوره چکوله که ی حه سه ن توره بوو که که سینکی کوشتبوو، هه ر لهبه ر ئه وه ش بوو که رینگای نه ده دا بیته سه ر سفره یان . ثه و زور به جدی به دواچوونی له سه ر رووداوه کائی ده رسیم ده کرد و کاتینکی زوری خوی پیوه ته رخان کردبوو. ماما ناغا ده یزانی کوره که ی واته مامه حوسین، له لایه ن پاریزگاره وه بانگ کراوه بی فه رمانده یی سوپا له مامیک و سین روز دوای نه وه به ره وه شاخی زارگو شیتیان بردووه . کوره که ی تری واته حه سه ن نه و هه واله ناخوشه ی پین راگه یندبو و و پیی

- باوکه، واباشتره که ژن و منداله کان له گه ل خوّت به ریت و به ره و لوتکه ی چیای سیی هه لکشین.

زۆرى لەگەڵ وتبوو بەلام باپىرەم بەھىچ جۆرىك ئامادە نەبوو بەقسەى بكات. ئەو نەيدەويست گوى بىستى ئەو قسانە بىت بۆيە لە وەلامدا وتبووى:

- نامهویّت خوّم بشارمهوه، با لهسهر جینگاکهم بمکوژن، مامه حهسهنم هیوا براو بووبوو لهوهی که قهناعهتی پی بکات، بوّیه پهلی ههموو منداله کانی گرتبوو و بهرهوه شاخی سپی کهوتبوونه ریّگا، چهندیش خواردنیان بوّ ههلگیرابوو لهگهل خوّیان بردبوویان.

به و شیّوه یه باپیره م به ته نها ده میّنیته وه ، برّیه په نا ده باته به رسلیّمان وه کو کوریّکی خوّی و بروا پیّکراوی . نه و زیاتر له گه لّ سلیّماندا ، هه لّسان و دانیشتنی هه بوو تا دوو کوره که ی خوّی که هه ریه که یان له شویّنی یک ده ژیان . بنه چه ی سلیّمان ده گه رایه وه بو سه ر خیّزانیّکی هه ژار ، باپیره م په ره وه رده ی کردبوو . نه و جوانترین جلی بو ده کری و کام خواردن خوّش بوایه ده یدایه و ده یویست هه تا بوّی بکریّت له نزیک خوّیه و بیّت و پیّی راسپاردبوو که ده نگوباسی گونده کانی ده وروبه ری بو بهینیّت .

سلیّمان له گالبووسانه وه ، خواردنی ده برد بو باپیره م که به ته نها له و خانووه دا مابووه وه ، ههروه ها بو مامه حه سه ن و ژن و مندالله کانی که رایان کردبوو بو نیّو چیای سپی . پاشان وه کو سه گیّکی تیژره و به ریگا باریکه کاندا ونده بوو.

دایکم ههمیشه دهیگوت که له ههموو دهرسیمدا کهسیّک نییه وه کو سلیّمان رابکات و بگاته جیّگای مهبهست، ئهسییّک به چوار ناله نهیدهتوانی سه عاتیّک له گهلّی رابکات یانیش کهروییشکیّکی کیّوی نهیدهتوانی لهدهستی ههلّبیّت. باپیره م تهئیدی قسه که ی دایکمی ده کرد و ده یگوت راست ده کات، پاشان نهوه شی لی زیاد ده کرد که چاوی له جاوی گورگ تیژیره و له سه گیّکیش به ههست تره.

سوپا ههموو دهرسیمی داگیرکردبوو، به لام سلینمان لهم دی بو نهو دی و لهم شاخ بو نهو شاخ بو نهو شاخ بو نهو شاخ دههاتوو دهچوو، ته نانهت یه کجاریش سوپا نهیتوانیی بوو دهستگیری بکات. چه ندین جار که مینیان بو نابووه وه، به لام هه موو جارینک خوی ده رباس ده کرد، ته نانه تا جاریکیان خوی نیشانی یه که یه کی سه ربازیی دابوو، به لام وه ک دو که لی جادوگه ر چوو بوو به ناسماندا.

سلیّمان وه کو تیسکه ی تفهنگ ، بهنیّو دولّی عهلیا ناغا و جهنگه له کانی شاخی سپیدا، تیّی ده ته قاند. به ریّگایه کی باریکدا خوّی دزییبوه وه و له گونده که خوّی نزیک کردبوه وه و سهیریّکی ده ورو به ری ناوایی کردبوو، که زانیبووی هیچ له گوّری نییه، خوّی گهیاندبووه خانووه که ی باپیره م. به هه ناسه برکی سی جار له ده رگای دابوو، ناخر نه وه نهیّنی به ینی خوّیان بوو. ماما ناغا که ده زانیّت نه وه سلیّمانه، خیّرا له نیّو جیّگاکه ی هه لده ستیّته وه و به یه له ده رگاکه ده کاته وه .

هیّشتا نه چووبونه ژوورهوه، دهستی باپیرهم ماچ دهکات، باپیرهم پی پسانهوه دهست دهکات به پرسیار کردن لیّی؛

- سلیّمان، کهسهکهم، ئهوه بهم روّژی نیوه روّی بیّ هاتووی بیّ نیّره؟ خیّره، خوّ خه بهری ناخوشت نههیّناوه؟
- یاخوا قه ت خه به ری ناخوشت پی نه گات، سلیمان ئه وه ی پی و تبوو و دریزه ی به قسه کانی دابوو:

- ههموو ساخ و سهلامهتن و بهگهرمی له ههوالّت دهپرسن، ههر حهزم کرد سهریّکت لی بدهم.
- ماما ئاغا فەرمووى لى كردبوو تا لەقەراخ قەرەويللەكەى لەلايەوە دانىشى و نىگەرانى خۆى نىشاندابوو:
- ناتوانم حهجمین بگرم، نهدهبوو بهم روّره رووناکه بهاتیتایه دهبوو نهوه بزانیت که سهربازهکان لاشعورانه ههموو شیتیکیان خیستوته ژیّر چاودیرییهوه، تهنانه حهیوانهکانیشمان.

به قوربانت بم، گویم نی بگره و هه رئیستا بروّره وه برّ لای نه وانی تر له و کیّوانه . سلیّمان نه و خواردنه ی که له گه ن خرّی برّی هیّنابوو، برّی داده نیّت و جله سپییه کان له به ر بایتر باییره م داده که نیّت و بانتر نیّکی فشی ره ش و کراسیّکی ره نگ تاریکی له به رده کات و پشتیّنی کی ره شیشی برّ ده به ستیّت ده ستکانی راده موسیّت و دیسان به رهو شاخی سپی به ری ده که ویّت هی شانیوه ی ریّگا که ی نه بری بوو که بیر له خیّزانه که ی ده کاته وه بیری دایک و باوک و براکانی که ماوه یه کی زوّر بوو نه بینیبوون، ئه مه شاوی لی ده کات که بریار بدات بچیّت سه ردانیّکیان بکات ریّگایه کی باریک ده گریّته به رو به ره وه گونده که باریک ده گه ریّته وه ، که ده که ویّت ه نزیک قه راگای سه ربازیی تورشماک .

سپیدهی بهیانیان مروّف دهیتوانی گویبیستی چریوهی سیسرکهکان ببیّت و دهمهو نیوه پروانیش گهرمایه کی پرووکینه ری ههبوو سلیّمان هیّنده به خیّرایی رایده کرد که بالنده کان دهیاندایه فرین کاتیّک بهنیّو کیّلگه بایه ره کاندا تهی ده کرد به سهر ته پولّکه یه کدا سه رکه ووت به بی نهوهی گوی به هیچ بدات و به چاکی له دهورویه ری خوّی بروانیّت کاتیّک نه و به ته پولّکه که دا سه رده که وت بیری هه ر لای خوّشه ویستانی بوو و که میّک له نیّو ده وه نیّک دا حه سایه وه ده ستی کرد به فیکه فیکییّکی خه فه تاوی به باره نووسه که ی وابوو که ده بیّت بکه ویّته نیّو که مینیّکه وه ویستی وه کو گاکیّویه ک که هه ست ده کات گولله به هه رچوار ده وریدا ده باریّت خوّی رزگار بکات،

به لام له باریکه رئیهکدا سهربازیکی لی پهیدابوو که ههتا توانی قوناخه تفهنگیکی پیا کیشا.

ههتا نهیان گهیانده موّلگه سهربازییهکه بههوّش خوّی نههاتهوه، ئهفسهره دهرهجهدارهکان و ئهوانهی له دهورووبهریان بوون دهیان ناسی. ئهوان به "سلیّمانی سهگهی تیژ رهو" بانگیان دهکرد و وهکو پهیامبهریّک له نیّوان خیّلهکانی دهرسیم چاویان لیّدهکرد. لهوی به شیّوهیه کی تاییه تی که پیّشتر خوّیان بوّ ئاماده کردبوو، مامهلهیان لهگه ل کرد، که جیّگای سهرسورمان بوو.

ئه و جهنراله ی که به رپرسیاریتی هه موو ریکخسته کانی سوپای له ئانکارا له ئه ستودابوو و سه رپه رشتی هیرشه کانی ده رسیمی ده کرد، هه والی گرتنی سلیمانییان پیگه یاند، له و کاته دا ئه و له شاری مازگریت بوو. فه رمانی به پیاوه کانی دا که دیله که ی به بهینن. روزی دواتر سلیمان خوی له به رده می جهنراله که دا بینییه وه که به تیله ی چاو سه یری ده کرد:

- جەنرالەكە لىنى پرسى، توركى دەزانىت؟ دەزانىت بنووسىت و بخوينىتەوە؟
   كاتىك رووبەروى بىدەنگى سلىمان بووەوە، بانگى وەرگىرىكى كرد:
  - لیّی بپرسه بزانه دهزانیّت بنووسی و بخویّنیّته وه، بزانه حهره فه کان دهناسیّت! له وه لامی وهرگیره که دا سلیّمان به م وشانه وه لامی دایه وه:
- نه دهزانم بنووسم و نهده شزانم بخوینمه وه، ئه وه خق ده رباره ی ئه لفبی هه رهیچ
   نازانم.

جەنرالەكە خۆشىيەك بە دلايدا ھات كە ئەو پياوە باشـەى كەوتۆتـە بـەر دەسـت و پرسيارىكى ترى ئاراستە كرد؟

- شارەزايت لە سەر شاخى سىي ھەيە؟
- سلێمان بۆى روونكردبووه كه هەپەتى.

جەنرالەكە دەستى پىكردەوە:

هیچ خزم و که سووکارت ههیه، که سانیک که زور لیته و منیکبن؟
 سلیمان سهریکی بی له قاند:

- ئەي چۆن نىمە، رەارەيەكى تا رادەيەك رۆرىشم ھەيە.
- دوای ئهو قسانه، جهنرالهکه، زهرفیکی نامهی دهرهینا که موّرو و نیشانهی خوّی له سهر بوو، زهرفهکه نامهیه کی تیدابوو که ههر خوّی نووسیبوویی و به دهستی خوشی ئیمزای کردبوو، نامهکهی برده پیشهوه له سلیّمان:
- ئەم نامەيە بە تۆ دەسىپىرم كە بىلىرى نويى تىدايە كە لە ئانكاراوە دەركراوە . لەمرۆوە، چىتر ژيان و مردن لە دەرسىم لەدەسىتى سىوپادا نىيە . ئەنسەرەكانم، بۆيان باسكردووم كە تۆ باش رادەكەيت. ئەو كەسانەى كە رايانكردووه بۆ سەر شاخى سپى، دەبىت دەستبەجى ئەر خەلكە بگەرىندە وە بۆ نىي كەسووكاريان. سلىنمان بەم ھەواللە زۆر دلى خۆش بوو، بىزە كەوتە سەر دەموچاوى. بە پەلە نامەكەى لى وەرگرت:
  - جەنرائى بەرىز، ھەتا ھىز لە قاچ و سىيەكانمدا ھەبىت رادەكەم.

جەنرالەكە بە پەنجە ئىشارەتىكى بۇ كرد:

- بروانه، زەرفەكە بە مۆرىكى سوور نىشانە كراوه، ئەگەر نامەكە بكەيتەوە يانىش رىڭا بدەيت كەسىتكى تىر بىيىنىت، ئەوا سەرۆكى سوپا ھەرگىيز دىلەكان بەرنادا. ئىستاش كە من ئەم نامەيە بەتىق دەسىپىرم، چارەنووسى ھەموو دىلەكانى شاخى سىپىى كەرتۆتە دەست تۆوە. ئىستا دەزانىت كە تىق چ بەرپرسىارىتيەكت كەرتۆتە سەرشان؟
- سلیمان له وه لامدا وتی: به لی گهورهم، ده زانم. نهم نامه یه له لای من به قسه دریانی نه و سهدان که سه ی که من ده یانناسم و خوشم ده وین به قیمه ته.

جەنراڵ كە بىنى سلىنمان دەستەكانى دەلەرزن پىنى وت:

کهمیّک راوهسته . من به لَگه یه کت ده ده می که ئیمزا و موری خومی پیوهیه ، واته تو ئیتر ئازادیت له و ناوچانه ی که مه به سته و که س ناتوانیّت ریّگات لی بگریّت .

سلیّمان بهشیّوه یه ک تارامی لی هه لْگیرابوو که دهیویست وه کو بالنده یه ک بدات له شهقه ی بال ویستی دهستی جه نراله که ماچ بکات به لام ئیشاره تیّکی وه رگیّره که

پاشگهزی کردهوه . جهنرال، به لگهکهی بز ئاماده کردو لهگه ل نامهکه دا تهسلیمی سلیمانی کرد و پینی وت:

هەتا زووتر نامەكە بگەپەنىتە جێگاى مەبەست زووترىش دىلەكان ئازاد
 دەبن.

سلیّمان نامه و به لّگه که ی خسته نیّو گیرفانییه و و وه کو تیریّک مه کته بی جه نرالّی به جیّهیّشت. هه ناسه برکیّی پی که و تبوی ده یویست کام ریّگا نزیکه ئه و ریّگایه بگریّت. یه که مه نزل که بیری لیّکردبوه وه گالبووسان بوو. سلیّمان بیری له و که سانه ده کرده وه که رزگاریان ده کات، مامه حوسیّن کوری ماما ناغا، باوکم و هاوریّکانی مندالّیم، ئه مه ش وای لیّکرد که خیّراتر بروات. به لاّم تا ده هات قاچه کانی قورستر ده بوون و سه ری ده ئیّشا. ئه و ده یزانی به هوّی برسیّتییه وه یه وا حالّی خراپ بووه، خانوویه کی بینی و به رهو خانووه که روّیشت. گه مالیّک پاسی ده رگای باخچه که ی ده کرد بوّیه هه تا پیره ژنیّک نه هات به هانایه وه نه یتوانی بچیّته ژووره وه. له برفوره وه دوو به خوّیو دوو باخچه که ی ده کرد بوّیه هم بینی که به دلّنیاییه وه بو کی پیریّژن ه که بوو به خوّیو دوو منداله وه. هه رکه دانیشت بی دوودلّی پیّی و تن که له برساندا خه ریکه ده مریّت. منداله وه. هه رکه دانیشت بی دوودلّی پیّی و تن که له برساندا خه ریکه ده مریّت. پیریّژن هه ستیی به په له په ل و په شرّکاوی سلیّمان کرد هه در بوّیه بووه مه راقیّک که له له به دله به له و په شرّکاوی سلیّمان کرد هه در بوّیه بووه مه راقیّتک

- نه وه بن کوی وا به خیرایی راده که یت؟ هیوادرام خیری پیوه بیت!

  به لام سلیمان به بی ده نگی دانی شتبوو، له وه ده ترسا که سیحری نامه که به تال

  بیته وه شلکینه و په نیره که ی هه للوشی و د و که ی نا به سه ریه وه و به یه کجار هه لی

  قوراند و سویاسی کردن:
- یاخوا مالّتان ئاوا بیّت و دوزگوون بابا دهست به بالّتانه وه بگریّت. دهستی به پوّیشتن کرده وه، ئیستا هیچ شتیّک نهیده توانی بیوه ستیّنی قاچه کانی وه کو خوّیان لیّها تبووه و وه کو با به نیّو دوّل و ته پوّلکه و رووباره کاندا، ده پوّیشت، هه مانکات، خه یال بردییه وه، ئه و ده یزانی که راکردنی ئه مجاره ی ده بیّته خیّراترین راکردن له ژیانیدا. هیّنده ماندوو ببوو ئاره ق هه موو گیانی ته پ کردبوو،

ماسوولکهکانی رمق ببوون، بۆیه ههناسهی قولی ههلدهمژیی. کاتیک بهسهر لوتکهیهکدا رایدهکرد، وای دهزانی که قاچهکانی بهسهر زهوییهوه نین، وهکو ئهوه وابوو که دهفریّت. جارجاریّک بالهکانی وهکو بالندهیهک دهکردهوه و ههوا دهچووه ژیر کراسه نیوه کراوهکهیهوه و پر دهبوو له ههوا. ههندیّک جاریش وهکو ئهسپیّک وابوو که له چوارنالهدا بیّت.

سلیّمان دهیتوانی وه کو ههموو ئه و گیاندارانه ی که دهیناسین، رابکات، وه کو گورگ، بارگیر، ئاسک، سموّره، به راز و ته نانه ت وه کو پشیله یه ک که ناگریان له کلکی به ردابیّت. له هه ر ناوچه یه کدا، لاسایی یه کیّک له و گیاندارانه ی ده کردوه نه و وایده زانی که خه به ریّکی خوّشی پیّیه و نه و روّژه یه ش خوّشترین روّژی ژیانی بوو. بو به که که حرکه ساتیش ههستی به ماندوویه تی نه ده کرد.

شهو داهاتن نهبووه بهربهستیک لهبهردهم رویشتنی سلیماندا، چونکه ئهو شاره زای ههنگاو به ههنگاوی ریکاکان بوو. کاتیک تیشکی مانگ چواردهوری سلیمانی رووناک کردهوه، دهستی کرد به خویندنی گورانییه کی خهفه تئامیزی کوردی و ههنگاوه کانی لهگه ل ریتمی گورانییه کهدا هه لده هینایه وه. نیبوه شه و بوو که گهیشته گالبووسان، دوای ئه وه ی که دهشتی پیرگرد و جهنگه له کانی شاخی سپیی بری. کاتیک سلیمان لهده رگای دا، ئیمه له شیرین خهودا بووین. هه رئه و شهوه سه گهکه مان سیتچو دوای موسای برام کهوت بر نیبو دارستانه کهی شاخی سپی. دهنگی ده رگاکه دایکمی خهبه رکرده و و چراکه ی هه لکرد و ده رگاکه ی کرده و ، سلیمان له ناوه راستی بر به گهروی پیده کهنی و دهخولایه و و فیکهی خوشیی لی ده دا. زهرفه زه رده به نرخه کهی وه کو ده سته سریک راده وه شاند. من هیشا نیوه خه والو و بووم و وامده زانی خهو ده بینم به لام که گویم له هاواری دایکم بو و تیگه پیشتم که نه وه خه و نیبه و

- قەزات لەمن كەوپىت سلىنمان، خەبەرى خۆشت پىيە يان بەتەواوەتى شىنت بوويت؟ سلیّمان ههر دهخولایهوه و نامهکهی رادهوهشاند، دایکم دوو جار به قایمی شانی راتهکاند!

- سلێمان، سلێمان! دەبڵی شتێک روویداوه؟ لهگهڵ تۆمه کابرا!
   بهڵام لهوه زیاتری ویست تا هاتهوه سهرخوٚی. سلێمان، زهرفهکهی راوهشاند:
  - شته نهينييه كه وا لهم زهرفه دا! ئهمه ههموو شتيكى تيدايه!

دایکم نهیدهزانی چی بکات، داوای له سلیمان کرد:

- بەقوربانت بم! ئەگەر شتىك دەزانىت پىلمان بلىن و چىتر گالىتەم پى مەكە.
  - سلێمان دایکمی ماچ کردو باوهشی پێداکردو دهستی گرت تا ههڵپهڕێ.
    - ئەوان رزگاريان بوو! بەم زوانە ھەمويان ئازاد دەكرين.

دایکم دهستی به هاوار کرد و خوّی له دهستی سلیّمان راپسکان. به لام براژنه کانم سهبریان نهمابوو، سلیّمان ئارام بووهوه و ویستی دلّنهواییان بکات:

براژنه خۆشەويستەكانم چيتر نيگەران مەبن! ليم گەرين با خۆشحال بم،
 ئيوەش دلتان خۆش كەن.

ئیمه یه ککه ناگامان له هیچ نییه بو دهبیت له و خوشییه ی تودا به شداربین. براژنه کانم ئه وه یان وت. سلیمان دریژه ی به قسه کانی دا:

وه کو پیم وتن، ئهوانه ی له شاخی سپی گیراون، ئازاد ده کرین، نهینی
 ئه وه ش وا لهم زهرف دایه. دیسان نامه که ی راوه شانده وه، به لام ئیمه
 هیچمان لی حالی نه بوو.

دایکم دهستی گرت و دهستی به پارانه وه کرد لیّی:

- دانیشه! له نوکهوه ههمویمان بو بگیرهوه که به الهسه و قهراخی تهختی نووستنه که دانیشت و دهستی به گیرانهوه کرد که چون سهره تا چووه بو لای ماما ناغا و داوای لی کردبوو که خوی بشاریته وه به لام نهم گویی لی نهگرتبوو باشان باسی نهوه ی کرد که چون گرتویانه و چون لهلایه نهرتبوو باشان باسی نهوه ی کرد که چون گرتویانه و چون لهلایه جهنراله که وه لیکولینه وه ی کواوه دیسان نامه که ی راوه شانده وه .

- هەر كە ئەم نامەيەم گەياندە دەستى فـەرمانـدارى شـاخى سـپيى، هـەمويـان ئازاد دەكات.

دایکم به بیستنی ئه و ههواله شاگهشکه بوو له خوشیاندا، رای کرده دهرهوه و ههتا توانی بهناو ئه و تاریکییه دا هاواری کرد:

- گویم لی بگرن! دەولله تی ئەنكارا، نامەیەكیان ناردووه كە جەنراللی مازگیرت داویهتی به سلیمان، بەیانی پیاوهكانمان ئازاد دەكرین.

ئه و هاواره ی دایکم ههموو ژنه کانی ئاوایی به خهبه ر هینایه وه ، ههموو به پهله پروزی به خویان و فانوسه کانی دهستیانه وه روویان له مالّی ئیمه کرد. ئه وه له حالیّدا بوو که دایکم هیشا خوتبه ی خوّی ده دا؛ ده ولّه تی ئانکارا، فه رمانی ده رکردووه و له لایه ن جه نراله وه دراوه به سلیّمان، ژنه کان وایان ده زانی که دایکم ئه قلّی له ده ست داوه، بویه له گه ل خوّیان هینایانه وه ژووره وه ، به لاّم کاتیّک چاویان به سلیّمان که وت، له خوّشیاندا ده ستیان به هه لهه له لیّدان و سه ماکردن کرد. هه ندیّکیان که میّک به گومان بوون، بویه داوایان له سلیمان کرد که نامه که یان پیشان بدات. ئه و داوایه که میّک که لله ی سلیّمانی هیّنایه جوّش:

- تكاتان لى دەكەم، لە من زياتر كەسى تر بۆى نىيە دەستى بەر ئەو نامەيە كەويت، دەنا سىحرى نامەكە بەتال دەبيتەوە و دىلەكانىشمان ئازاد ناكەن، ئاخر ئەوە قسەى جەنرال خۆيەتى.

له کاتیکدا سلیمان خهریکی خواردنی ئه و خواردنه بوو که بویان دانابوو، ژنهکان به به رده وامی به دهوریدا هه لده په پین. ده کرا ئه و هیوایه خواستیکی شیتانه ی خوی نیشان بدایه. پاشان سلیمان داوای له ژن و منداله کان کرد که ئارام بنه وه و هه ریکه برواته وه بو مالی خوی:

خۆتان دەزانن من ھىلاكم و پيويستە پيش خۆر ھەللهاتن بكەومە رىخ، ئەگەر
 خوا رازىي لەسەر بيت ئەوا بەيانى نيوەرۆكەى ليرە يەكتر دەبىنىينەوە.

جنگایان بق سلیّمان راخست و ههریه که گهرایه وه بق مالّی خوّی، نامه که ی باش قایم کرد و به درق خوّی کرد به نووستوو، به لام هیچ کام له ئیّمه نهمانتوانی یه کسه ر خهومان لی بکهویّت. له نیوه شهودا، ده رگای ژووره که ی کرده وه و به بی نه وه یه ک وشه بلیّت له تاریکیدا ون بوو. ده مه و نیوه روّ بوو که گهیشته گوندی گهچه و نامه که ی راوه شاند و و ه کو په یامبه ریّک که خه به ری خوّشی له هه گبه دا بیّت:

- ئاگادراییهکم هینناوه که له ئهنکاراوه دهرکراوه، له ئیستاوه سوپا مافی ئهوهی نییه لهسهر چارهنووسی ژیان و مردن له دهرسیم بریار بدات. گوند نشینهکان له بهرزاییهکانی سهروی گوندهکهوه گوییان له بانگکهی سلیمان بوو.

کاتیک گهیشته لای ئه و خیمهیهی که به کق پاسه وانی ده کرد، به کق سلیمانی ناسییه وه و به یه له به ره و رووی چوو:

ئەرە چىيە دەلى بە تەواۋەتى تېكچوۋىت، لېرە چى دەكەيت؟
 سلېمان ۋەك ئەۋەى ھەر لەگەل ئەۋىشى نەبېت، رېگايەكى نزىكى گرتەبەر تىا خۆي

بگەيەنئىتە سەر بەرزايەكەى شاخى سېى، چاوى بەسەربازەكان كەوت و دەسىتى بە

دهست راوهشاندن کرد، به خوّی و نامهکهی دهستییهوه لیّیان چووه پیشهوه:

من ئاگادارىيەكى گرنگى ئەنكارام ھێناوە! نامەكەى دايە دەست سەربازەكان
 و بۆ خۆشى بەرەو لاى دىلەكان چوو.

سه رهتا سه ریازه کان به و هاتنه له پره ی سلیّمان واقیان ورِما، به لاّم پاش که میّک زوّر گویّیان پیّ نه داو کشانه وه . نه و خوّی له خیّسه ی سه ریازه کان دزییه و ه و و بوّ لای دیله کان:

نامەيەكى جەنراللم لەگەل خۆم ھێناوه . سوپا چيتر فەرمانى كوشتن و ژيانى
 ئێمەى لەدەستدا نەماوه، بەزووى ھەموتان ئازاد دەكرێن.

له پر نیگاکانی لهگه ل نیگای مامهم حوسین یه کانگیر دهبینت، تیبینی ئهوه ی کرد که رهنگ و روویی چهند خهفه تبار و چهند یکیش ماندوو دیاره، لینی چووه پیشهوه:

- بەقوربانت بىم حوسىين! كەمىكى تىرىش دان بەخۇتىا بگرە، تىق نەجاتىت دەبىت. ئەرەى بى وت تا دانەوايى بداتەوە.

ههر له ههمان كاتدا سهربازهكان له خيمهى سهرلهشكرهكهوه وهكو پورهههنگ هاتنه دهرهوه و چوار دهورى ديلهكانيان گرت، فهرمانيان پي درابوو كه لولهى چهكهكانيان بكهنه ديلهكان.

مامهم حوسین که کوری مامناغا بوو، سهیریکی دهموچاوی بیگهرد و بی ناگای سلیمانی کرد و پنی گوت:

بەدبەختى چارە رەش، چ پێويست بوو خۆت بخەيتە نێو ئەم دۆزەخەوە؟
 ئەوەى كە تۆ ھێناوتە لەگەڵ خۆت پەيامى مەرگى ئێمەيە!

سلیّمان زارهترهک ببوو، وهکو چهقوّیهکیان لیّدا بیّت له نیّو دیلهکاندا کهوته سهر زهوی، فریای ئهوه کهوت بلّی:

- ئاخ، ئەوە من چىم كردووه؟

مامهم حوسین بهوپه ری میهره بانییه وه دهستی به سه ریدا ده هینینت و به پرته پرتیک ینی ده لینت: ئه وه چاره نووسه .

سلیّمان رووی خوّی به لای دیله کاندا وهرده چه رخیّنیّت، هه ندیّکیان دهست و هه ندیّک قاچ شکاو نهوانی تریش ره نگی مردویان لیّ نیشتووه، که میّک بیری له چاره نووسی خوّی کرده وه و وتی:

کەواتە من پەيامى مەرگى ئۆرەم لەگەڵ خۆم ھێناوە، كەواتە دەبێت لە پێش
 ئۆرەشدا بمرم.

تاوی دایه خوّی به رمو لای ده شتاییه که و به نیّو نه و هه موو چه ک به ده سته دا. زیاتر له وه ده چوو که بفریّت تا رابکات، که س نه یده زانی که ناخو نه و به رمو مردن یان به رموه نازادی راده کات. سه ربازه کان که وتنه ته قه کردن لیّی. سلیّمان وه کو بالنده یه ک به رزبووه و ده سته کانی به رمو ناسمان به رزکرده وه، که میّک خوّی گورج کرده وه و ته قله یه کی لیّداو له سه ر پیّکانی خوّی گیرسانده وه، پاشان به هه ر چوار لادا رایده کرد، گولله ش به به رده وامی به هه رچوار لایدا، گیزوه و پیان بوو. بو دوا جار که و ته و راکردن، به لام به بی نه وه ی جوله یه کی لیّوه بیّت به ده مدا که و ته سه ر زموی و سه ربازه کان شله ژابوون و به چوارده و ریاندا ده خولانه وه . هه ندیّک له دیله کان خوّیان خوّیان

گهیانده لای سلیمان. مامه حوسین، سلیمانی خسته سهر پشت و ناوچاوانی ماچ کرد و پاشان به پشتینه که ی پشتی دایپوشی. پاشان گهرایه و برلای ئه وانی تر.

سهرلهشکره که به ههرچوار دهوری خوّیدا، فهرمانی دهردهکرد. دوو رهشاشایان هیّنا و له بهرزایییه کدا دایان به ستن. سهربازه کان ههتا توانیان به قوّناخه تفه نگ کهوتنه لیّدانی دیله کان و پاشان له ریزیّکی دریّردا ههمویانیان ریز کردن ههر له قهراخی تاشه بهرده کانی زمیکه وه ههتا ده گهیشته پیّده شته که. نهوانه شی نهیانده توانی به پیّوه بوهستن، له سهر زهویه که له بهرده می نهوانه ی تر که به پیّوه وهستابوون دایان دهنان. کالق، پیاویّک بوو که رقرٔانی سه ختی روّر دیبوو، به شیّوه یه کی وا هاته قسه که ههموو گویّیان لی بوو:

ئێمه موسڵمانين و ريگامان بدهن تا روومان بکهينه مهککه.

له و گنزاوه ی که تنی که وتبوون و دوای قسه چاوه پرواننه کراوه کانی، کالق، سنی گهنج که پنکهاتبوون له عهلی بافایی دیلی، حوسین عهلی خهلفی و ویله عهلی خدر، که له ریزی پیشه وه ی ریزه که دا وهستابوون، فرسه تیان هینا و به هیوایه کی به تاله وه دهستیان به پاکردن کردو له به رچاو ون بوون. گولله وه کو باران به سه ریاندا ده باری به بی نه وه ی نیشانه کانیان بپیکن به بی نه وه ی که سیان به ریکه وینت، له ده ست سه ریازه کان رزگاریان بوو. ویله، کاتیک که وت به سه ر زه ویه که دا قاچینکی شکا، به لام هاوریکانی کولیان کرد و هه رسیکیان به دوله که دا چوونه خواره وه .

راکردنی ئه و سن گهنجه، سهربازه کانی شیّت و هارکرد، هه ر بوّیه جاریّکی تر به قوّناخه تفهنگ به ربوونه وه ویّزه ی دیله کان هه ر دوای ئه وه ش هه ردوو ره شاشه که که و تنه ته قدیرانی .

هاوار و پارانهوه تیکه ل به دهنگی تهقه کان بوو:

- ئەي خوايە! ئەي موجەمەد! ھۆ دۆزگون بابا!

كاتنك تفەنگەكان بىدەنگ بوون، بەرزاييەكانى شاخى سىپى لە دەشىتى كەربەلا دەچوون. سهربازهکان، تهرمهکانیان لهبهر ئه و ههتاوه گهرمه بهجیهیشت و گهرانه وه بن گوندهکان به و ئامانجه ی که کرتایی به ژن و مندالهکانیش بهینن.

0

ههمان رۆژ، ههوالی کۆمهلکوژیهکهی شاخی سپی که باوکم و مامهکهمیشی تیدابوو، گهیشته گوندهکهمان. که سهربازهکان له سهر شاخهکه دینه خوارهوه، دهبن به دوو بهشهوه. بهشیکیان دهچن بر زمیک و ئهوی تریشینان بهرهوه گوندی کهچ دهچن، ژن و مندالهکان کودهکهنهوه و ئاگر له مالهکان بهردهدهن. تهنها کهسیک که رزگاری بوو، مندالیک بوو ئهویش زووتر له کاتی خوی لهدایک بوو. ئهو مندالهیان به سهره نیزه له سکی دایکی دهرهینابوو.

که ژنهکانی گوندهکهمان گالبووسان ئه و هه واله یان بیست، به جاریک زهنده قیان چوو، هه ریه که و منداللی خوّی کرده قه لادوشکانی و به ره و لوتکه ی زارگوفیت هه لکشان. دایکم و دوو براژنه که م و منداله کانیان و من، ماله که مان به جیّهیی شت و روومانکرده دارستانه کان، هه روه ها سه گه که شمان به دوامانه وه بوو که به ده قه لیّمان جیا نه ده به به روه ها سه گه که شمان به دوامانه وه بوو که به ده قه لیّمان جیا گونده که وه به دایکم نه یده وست گالبووسان به جی بهیلّین بوّیه له نزیک گونده که وه بن چه ند داریکی گه وه ره که ده که وتنه لای سه روی ئاواییه وه، ماینه وه براژنه کانم قالیچه یه کیان به به ینی دوو داره وه هه لواسی بو منداله کان، ئه و شه وه مان هم مووی له نیّو ئه و دارستانه دا به سه ربرد. براگه وره که م، سلیّمان، له پر له نیوه شه و دارستان به هاتنی سه ربازه کان به ره و دیکه مان ئاگادارمان بکاته وه ویستی شه و داریی نه بو و دارستانه که به لام دایکم ملی نه دا و رازیی نه بو و ئیتر ئه ویش کوّلی داو به جیّی هی شتین، به لام پیری و تین که ده بیّت بیّده نگ بین. هم روه ها و تی پیّم وانییه سه ربازه کان بویّن هه مو و شویّنیّکمان به دوادا بگه پیّن.

هیشا دنیا به ته واوه تی رووناک نه بو و بوو و که سه ربازه کان چوارده و ری مالّی سه ید باکلیسیان گرت. ژنه که ی سه ید، به سیّر خانم، لهگه ل دوو له کاره که رو کچه بچکولانه که ی دلیف و هاسل بابا کوره شه له که ی میرده که ی (له ژنیکی تری سه ید

بووه ، وهرگیّر) هاتنه دهرهوه ، بهسیّر خانم سهره رای ئه و ههموو تکاو رجایه ی دایکم لیّی کردبوو، بریاریان دابوو که دیّکه چوّل نهکه ن .

به لام با جاری ئه وه ی له سه ر به سیّر خانم ده یزانم بوّت باس بکه م. به سیّر کچی عه لی خدر، سه روّک عه شیره تی ئه وه ی پیّیان ده وت بنعه شیره ی بودان سه ر به خیلّی کورشیخان. هیچ ژنیّک هیّنده ی ئه و شیّن و شه نگ نه بوو، قره رشه لووله که ی ده گیشته سه ر که مه ری و باریک و تا بلّیی ریّکوپیّک بوو. گه ردنی سبیی وه کو هی قاز وابوو، جووتیّک چاوی ره ش و گه وره ی پیّوه بوو. باوک و براکه ی حه سه ن ئه فه ندی زوو زوو سه ردانی ئه سته نبولیان ده کرد و په یوه ندیه کی به ربالاویان هه بوو. هه موو جاریّک که له سه فه ر ده گه پانه وه که جوانیان له گه ل خوّیان بو ده هی نا.

که تهمهنی بوو به هه ژده سالان، پیاوانی به ناوبانگی ده رسیم که و تنه چاودیری کردنی و ده یان نارده خوازبینی. به لام به سیر هه موو جاریک ره تی ده کرده و ه .

سهید باکلی له گالبووسان ده را واته دیکه ی نیمه نه و خرمایه تی له گه ل سه روکی بنعه شیره ی شیخانی سه ربه خیل کوریشاخاندا هه بوو، پیاویکی شان و مل پان و جووتیک سمیلی دریری پیوه بوو نه و ده وله مه ند بوو، پیویستی به خوماند و کردن نه ده کرد، هه ربویه سواری نه سپیه که ی ده بوو له م گوند بو نه و گوند ده گه پا.

وهک ده ڵێن، رۆژێکیان که میوانی حهسهن ئهفهندی دهبێت، چاوی به بهسێر خاتوون دهکهوێت. دهستهبجێ ئاشقی دهبێت. به ڵام ئهو ژنی ههبوو که کچی حوسێن تووسکی بوو، دوو منداڵیشی لێی ههبوو. بۆ ئهوهی باسی ئاگری خۆشهویستی خوٚی بو بهسێر خاتوون بکات، ژنێک دهنێرێ بو لای. بهسێر له وه ڵامدا ده ڵێت: مادام ئهو ژنی تری هههه، ئهوا نابێت باسی شتی وا بکات!

ئه و ههمان رۆژ بریاری خوّی دهدات و ژنهکهی ته لاق دهدات. به و شیوهیه به سیر خاتوون رازی دهبیّت. به لام دوای ئه وه باوک و براکهی رازیی نابن به و خزمایه تییه . سهید باکیل ئه وه ی له دهستی هات کردی تا رازییان بکات، به لام بی سوود بوو. وه ک هه نین ئیوارهیه کیان سهید له نزیک مالی باوکی کچه خوّی ده شاریته وه و هه تا نیوه شه و چاوه ریّی به سیر ده کات. هیشتا به سیر نه ها تبوو که له گه ل پیاوه کانی له پشته وه

کوننک له خانووه که یان ده که ن به سیر له ژووره که ی خوی خهریکی خو ناماده کردن ده بینت، سه ید باکلی له پشت خویه و سواری نه سپه که ی ده کات و به هه مان ریگای که لیوه ی ها تبوون ده گه پیته وه به ده ستیکی ناوه زه نگی نه سپه که ی و به ده ستیکی تری ناوقه دی به سیر ده گریت و پیکه وه وه کو برووسکه یه ک له نیو تاریکیدا به چوارنا له و ن ده بن

بهگهیشتنیان بر مالهوه ههر ئهو شهوه له خزی ماره دهکات. ئهم ههلگرتنه دهبیته هزی بهرپابوونی شهر له نیوان عهشیرهی شیخانی و بودانییهکان که تییدا چهک بهکار دههینریت. به لام پیاوانی بهدهسته لات، پیر و سهیدهکان له دهرسیم دهکهونه بهینیانه وه تا ییکیان بهیننن.

چەند ساڵیک دوای ئەوە، لەگەڵ ئەوەی کە بەسیر خاتوون چوار کوپ و کچیکی بەدنیا هینابوو، یەک زەپە لە جوانییەکی خوّی لەدەست نەدابوو. هەر وەکو جاران قەد بلند و رووخساریکی پان و درەوشاوەی وەکو ئەسیرەی هەبوو. بەلام خەم وخەنەت پوكانبویانەوە و بووبونه بار لەسەر دلّی، ئەوەش دوای ئەوەی ئەو هەوالله دەبیستیت که وای لیکرد نەتوانیت له سەید باکیل خوش ببیت. ئاخر سەید باکیل گیرودهی دەستی گولسا خاتوون ببوو کە یەکیک بوو له ژنهکانی سەید حوسین سەروکی عەشیرەتی کوریشخان که سالیک پیشتر له شاری ئالزیگ له سیداره درابوو. کاتیک بەو پەیوەندییه دەزانیت بریار دەدات که ژووری نووستنی خوّی لەگەل میرده کهی جیا بکاتەوه بهسیر خاتوون تەسلیمی ئەر چارەنووسه دەبیت بەبی ئەرەی له لای کەس بیدرکینی. دایکم بو خوّی ئەوەی دیتبوو، هەر ئەوەش وای له بەسیر خاتوون کردبوو کە لە ئاویی بمینیتەوه، سەرەرای ئەو مەترسیه گەورەيەش کە رووبەروویان ببووەوه.

- دایکم ده یگیرایه وه که به سیر خاتوون نهیده ویست چیتر بری، به لکو ده یویست بمری.

قسه و باسى تريش بلاوبووبوونه وه . ئه وه ى كه گوايه سهيد باكيل به زانابوونه وه ئه وى له خانوه دا به جيهيشتبو و . چونكه هه مان روّ كه ئيمه گونده كه مان به جي هيشت،

كؤمدأكو إيبوكمى دعاسيم

ئيواره كەى دەگەرپىتەوم بۆ ناو دى تا ھەر چوار كورەكەى لەگەڵ خۆى بەرى، گوايە بە بەسىر خاتوونى وتووه:

 تۆ دەتوانىت لۆرە بەينىتەوە و ھىچ مەترسىيەك نىيە. سەربازەكان چەند پرسيارىكتان لى دەكەن و تۆش پىيان بلى كە خوشكى حەسەنە فەندىت، ئىتر وازت لى دەھىنن.

من نازانم كام لهم قسهو باسانه راستن يانيش درؤن.

ئیمه له دووره وه نیر گه لای داره کانه وه چاومان لی بوو که چی رووی ده دا. به سیر خاتوون کچه بچکوله که ی دلیفی به سنگییه وه نووساند بوو، هه ردوو کاره که ره که و هاسیل بابایان له خانووه که هینایه ده ره وه اهسیل ئیفلیج بوو، نهیده توانی به ئاسانی بروات به لام سه ربازه کان به به رده وامی به قوناخه تفه نگ تیبان ده سره واند . له و شوینهی ئیمه ی لیبویین گویمان له پارانه وه ی کاره که ره کاره که ره کان بوو که عه فویان بکه ن به سیر خاتوون، منداله که ی له باوه ش گرتبوو و ریک و راست به ره و رووباری گالبووسان ده رویشت.

بهشیک له سهربازهکان زوریان لیدهکردن که بپهرنهوه، ئهوانی تریش دابهشبوون تا چواردهوری خانووهکان یهک له دوای یهک بگرن. کاتیک که بینیان کهس له نیو خانووهکاندا نهماوه، دهستیان به ئاگر تیبهردانی خانووهکان کرد. گر له پهنجهرهکانهوه دههانه دهرهوه و دهیتهنیهوه بو گویسوانهکان که به قامیش و

قور دروست کرابوون. خهمیّکی قورس دایکمی داگرت و دهستی به هه ڵرشتنی فرمیّسکه کانی کرد.

دوکه لیّکی رهش ئاسمانی گالبووسانی داپوشی. هه ردوو ئاشی ئاواییه که بوونه قه ره برووت وه کو ئه وه وابوو که به رتوپ که وتبن هه ره وه ک خانووه کانی دوّیی گیّر، کاک عهلی به رتی و سه ید باکیل. کاتیّک گه رمی ئاگره که گهیشته لای ئیّمه، له ننو دلّمانه وه هه ستمان به گهرمییه که ی ده کرد.

به ههزار حال له نیو ئه و چه و دووکه له دا خانووه کانمان دهبینی به هاوار و قیره ی سه ربازه کاندا دهمانزانی که به هه و چوار لادا راده که ن له حه یوانه په رته وازه کانی ئیمه ده چوون .

له و ته پۆ لکه یه یی که خونمانمان لی شاردبوه وه ، چاومان لی بوو که به سیر خاتوون و ئه وانه ی که له گه لیدا بوون، گروپیک چوارده وریان گرتبوون و به ره و ده شتی پیرگردیان ده بردن.

ماوه یه کی زوّر دوای ئه وه له عهلی "بچکوّل"م بیست که چیان به سه ره میّنابوون. ئه و کاته عهلی پیاویّکی لاوازی ته مه ن دهوروبه ری سی سالّ ده بوو. عهلی، که سیّکی چاوشین، کالّ و دهمووچاویّکی دریّژکوّله ی هه بوو. ئه و ئه رمه نییانه که له ده ست کوّمه لکوریی عوسمانییه کان هه لاتبوون و هاتبوون بوّ ده رسیم، پییان وابوو که عهلی تورکه . قاچیّکی عهلی کورت بوو، چونکه جاریّک ئاوی کولاّو به سه ر ئه ژنوّیدا رژابوو، به لام کاتیّک له سه رقاچه که ی تری ده وه ستا، وه کو که سیّکی ئاسایی دریّر بوو، به لام هه رکه قاچی داده نایه وه، یه کسه رپیّوه ی دیاربوو. هه روه ها کاتیّک به گوچان ده روّیشت بالای به رزتر دیاربوو. عاده تیّکی هه به و که ده کورد.

ئەوەى كە بۆت دەگيرمەوە وشە بە وشەى ئەو قسانەيە كە لە عەليم بيستووە: سەربازەكان، بەسير خاتوون و ئەوانى تريان لەگەڵ خۆيان بىرد بۆ پيرگيىدج لەگوندى چاڵكران. من لە سەر ئەو ريٚگايە وەستابووم كە ئەوان پييىدا دەرۆيىشتن. بەسير خاتوون، ژنى خزميٚكى نزيكى من بوو، سەيد باكيل، كاتيْك كە بينيم ئەو

له گه ل منداله کانیدا، گیراون، نه متوانی ری له فرمیسکه کانم بگرم. سه رله شکره که گویی لیّم بوو، به سه رببازه کانی وت بیگرن. به شه ق و زله به ربوونه گیانم، گویانه که یان لیّ سه ندم. خوّم گهیانده ریزه که که له و کاته دا به منه وه که سی شه ل ، به سیّر خاتوون، کچیّکی بچکوله و دوو کاره که رییکه اتبوو.

دوای ئەرەی پیرگدیمان بەجیٚهی شت، بەرەو تەپوٚلکەی واری سەڤتین هەلگەراین کە دەكەوتە نیٚوان گوندی دیٚریک و تەپەی پولۆ سوورەوە، لەوی له بن داریٚکی گەورە دایان نیشانین. ئەفسەریٚک کە لەنزیکمانەوە وەستابوو، فەرمانی بەسەربازەكاندا: "جیایان بکەنەوە!".

ئەوان منیان راکیشا و لەلایەکەوە به چاو بەستراوی له نیّو دەوەنه چرەکاندا رایانکیشام. به دەنگی شەق تیّههلّدان و هاوارکردن، تیگەیشتم که حاسال بابایان لهو شویّنهی خوّی لیّشاردبووهوه، دوّزیوهتهوه.. که گویّم له گریانی کارهکهرهکان بوو، ئهو پهروّیهی که چاومیان پی بهستبوووهوه لابرد، تا بزانم له کویّم. سهربازهکان پهلاماری کارهکهرهکانیان دا، ئهوه له کاتیّکدا که ئهفسهرهکه به چاوییکی دوژمنانه له بهسیّر خاتوونی دهروانی که له تهنیشتیهوه دانیشتبوو. نهختیّک لهو لای ئهو شویّنهی که منیان لی فریّدابوو، دهوهنیّکی تا رادهیهک چپ نهختیّک لهو لای ئهو شویّنهی که منیان لی فریّدابوو، دهوهنیّکی تا رادهیهک چپ ناچاربووم که بهرهو ئهو دهوهنه چرهی که خوّم لیّشاردهوه بچم. غیرهتم دایه بهرخوّم و توانیم به نیّو دارهکاندا خوّم بگهیهنمه دهوهنهکه. ئهوان نهیاندهتوانی بهرخوّم و توانیم به نیّو دارهکاندا خوّم بگهیهنمه دهوهنهکه. ئهوان نهیاندهتوانی من ببینن چونکه من له نیّو دهوهنهکاندا خوّم شاردبووهوه، بهلام من ههم دهمتوانی گویّم له دهنگیان بیّت و ههمیش دهمتوانی بیانبینم، بهلام حاسیل دهمتوانی گویّم له دهنگیان بیّت و ههمیش دهمتوانی بیانبینم، بهلام حاسیل

ریّک له بهردهممدا، بهسیّر خاترون لهگه ڵ کچه بچکوّلهکهیدا دانیشتبوو، لهگه ڵ ئهوه ی که تهمه نی گهیشتبووه سیوپیّنج ساڵ به لام وه کو ژنیّکی گهنج، جوان و ریّکوپیّک بوو. شالیّکی رهشی به نیّوچاونه وه بهستبوو که سلّسلّه ی تالتوونی پیّوه بوو، کراسیّکی پهمه یی ئاوریشمی لهبهردابوو و پهروّیه کی شین ناوقه دی

داپۆشی بوو و پشتیننیکی لهبان بهستبوو که رهنگی شین، زهرد و سوور بوو. خه لکی ناوچهکه به و پشتینهیان دهگوت کاشینگ، بهسیر خاتوون ترسابوو. لیّوهکانی دهلهرزین و به چرچهکانی نیّوچاونیدا دیاربوو که نیگهرانه، به دلّه راوکیّوه گویّم گرتبوو، نهفسهرهکه پرسیاری لیّدهکرد:

- ميرده كه ت له كوييه ؟ منداله كانت له كوين؟

به سیر خاتوون له وه لامدا ده یگوت که هه فته یه که له مه و به رده وانم له گه ل خوی بردووه و چووه بن نیلزیگ. نه فسه ره که پنی پیده که نی و به رده وام بوو:

کەس ھیچی پی نەگوتوویت؟ ئەو سى رۆژ لەمەوپیش لە مازگیرت كوژراوه! بەلام
 ئەگەر تۆ بتەویت دەتوانم منداللەكانت رزگار بكەم.

بهسير خاتوون هيچي نهوت:

- ئەگەر رازى بىت شوم پى بكەيت، ئەوا دەتوانم منداللەكانت رزگار بكەم، حاسل بابا و ئەو دوو كارەكەرەش ئازاد دەكەم، وەرەقەيان بى دەكەم، كە بتوانن بە كەيفى خۆيان بە ھەموو ناوچەى دەرسىمدا بىن و بچن.

بهسیّر خاتوون به چیلکه یه ک خهتی له سهر زهویه که ی به ردمی ده کیّشا. کاتیّک گویج گویی له و پیّشنیاره نامروّقانه و بی ئه خلاقیه بوو رهنگی زهرد هه لگه پا خوی گورج کرده و سه نگه ری له ئه نسه رکه گرت:

- خهجالهت نابیت؟ من ژنی میرددارم و پینج مندالم ههیه نهو کردهوه حهیوانییهی که تن دهتهویت لهسهر من تاقیبکهیتهوه له چاوی ههموو مرزقتک و له لای خواش نهفرهتی لیکراوه!

ئەفسەرەكە وا ھەستى دەكرد كە سووكايەتى پێكراوه . راستبووەوه، بەچوار دەورىدا خولايەوە و قىژاندى بەسەرىدا:

- ئەگەر ئەوەى من پىم وتىيت بەقسەم نەكەيت، ئەوا سەرەتا كچەكت، پاشان حاسل بابا و دواجاريش كارەكەرەكانت دەكورىم.

بهسیر خاتوون بهگژیدا چووهوه و بهبی ئهوهی مل بو داواکهی کهچ بکات:

- هاواري كرد، سهرهتا له منهوه دهست پيبكه .

ئهو وه لامه ی به سیر خاتوون وه کو خه نجه ریک به نیو روّحی ئه فسه رکه دا چه قبی و هاواری له سه ربازه کانی کرد:

- ئادەي ئەو دوو سەگە شەلە بىننە يىشەوە!

چوار سهریاز هاتن که من بهینن و چواریش چوون بی حاسل بابا . کاتیک کهزانیان مدد: من لهو شوینه دا نهماوم که دایان نابووم، بهیه له خهبه ریان برد:

گەورەم، يەكتكيان راى كردووه.

ئه و چواره به جاریک شله ژان، ئه وانی تر چوون حاسال بابایان هینا و پالیان دا به داریکه وه، ئه فسه ره که، به راکردنی من وه کو شیت و هاریی لیها تبوو، وه کو شیتیک که و ته تیه لدانی حاسل بابا، ئه و به سته زمانه له تا و ئازار لوول ببو و که و ته سه رزه ویه که، ئه فسه ره که به رزی کرده و و پالیدایه و به داره که وه، ده مانچه که ی ده رهینا و خستییه سه رنی حوانی و رووی کرده به سیر خاتوون:

- ئيستا دەڵێ چى، بەڵى يان نەخير؟

حاسل بابا لهو کردهوه چهپه لهی ئه فسه ره که تینگه پیشت، به رقه وه رووی به رهو به رهو به رهو به رهو به رهو به رمو

دایه، تف له نیّوچاوانی ئهم پیاوکوژه بکه! با ههموومان به سهربلندی بمرین. هاواری کردو، ههتا توانی مستهکوّلهیهکی کینشا به چهناگهی ئهفسهرهکهدا.

ئەفسەرەكە بە پشتا كەوت و حاسل باباش بە دەمدا. بۆ يەك چركە ئەفسىرەكە عەقلى خۆى لەدەستدا و دەمانچەكەى ھىنايە سەرپى و خستەيە سەر نىزوچاوانى حاسل بابا. بەسىر خاتوون وەكو پلنگىك بە منداللەكەى باوەشىيەوە، پەلامارى دا. بەسىر خاتوون وەكو كەسىنكى تورە كە چاوى خەينى تى زابوو و لە تاو ئازار لىنوەكانى خۆى دەكرۆشت، ھەتا لەتوانايدا بوو دەيقىۋاند. بەلام ئەفسەرەكە تەسلىمى ئەو كردەوەيەى بەسىر خاتوون نەبوو. منداللەكەى لە باوەشىي دەرھىناو

راوهستن، چیتان دهویّت بیکهن!

که ئهوهیان بیست، بوون به دوو به شهوه، هه رگرووپه و پیننج که س، چواردهوری کاره که ره کاره که ره کانیان گرت و رووتیان کرده نه وه کاتیک سه ربازه کان جله کانیان له به ر ثنه کان داده دری، ده ستیان به هاوار کردن کرد. یه ک له دوای یه ک، ته جاوه زیان پیکردن. به بی چه ک من نه مده توانی شتیک بکه م جگه له بینینی ئه وه ی که رووی ده دا، له ناخه وه شه رمم له خوّم ده کرد که مروّق م. ده مویست به نیّو قوولایی زه ویدا بچمه خواری. به بیده نگی ده گریام، تا گوییان لیّم نه بیّت. نینو که کانم به به رده کاندا ده خشاند، خه ریک بوو په لاماریان بده م. مردن زوّر باشتره له وه ی که شایه تی بینینی تاوانیکی وا بیت. قاچه شه له که مم تاقیکرده وه زانیم که ناتوانم هیچ شتیک بکه م. وه کو ژنیک ده گریام و شه رمم له خوّم ده کرد که مروّق م. له ناخی خوّم دا وه کو شایه تیکی بی ده سته لات خوّم ده کرد که مروّق م. له ناخی خوّم دا وه کو شایه تیکی بی ده سته لات خوّم ده بینیه وه له سه رئه و رووداوه، وه کو شه وه وابوو که خوّم تاوانه که م کردبیّت. نه م ده توانی هیچ شتیک بکه م و خوّ نه شده مردم.

سهربازه کان خوّیان لهبه رکرده و و لهبه رخوّیانه وه و فیکه ی خوّشییان لی دهدا، ژنه کانیش به رووتی و بهبی گیان که وتبون به به بینی خاتون ویستی بچیّت منداله که ی بینیت که لای نه فسه ره که بوو پالی دابوو به داریکه وه ، نه فسه ره که وه کو سه گیّک لیکاوی به ده مدا ده هاته خواره وه ، منداله که ی دانا و هه رکه به سیّر خاتون هاته پیشه وه ، پالیّکی به منداله که وه ناو ویستی به سیّر بگریّت، به لام هه تا توانی پالیّکی پیّوه نا، منداله که ش به چوارچنگوله خوّی گهیانده باوه شی دایکی . نه فسه ره که په لاماری به سیّر خاتوونی دا و ویستی بیدا به عه رزدا به لام به سیّر خاتوون توانی خوّی بگریّته وه و ده ستی له به ردیّک گیر بوو و ریّک کیشای به دم مووچاوی نه فسه ره که دا به ده م و چاوه خویّناویه که یه و می گورگیّک ده چوو که له نیچیره که ی رازی بیّت . که ده ستی برد بو ده مانچه که ی ده سته کانی ده له رزین ، خستیه سه رسه ری به سیّر خاتوون و دوو گولله ی لیّداو کوشتی .

لاشهی شوخ و شهنگ و بیّگیانی به سیّر خاتوون له سه رعه رزه که گرموّله بوو. تاراده یه کی وا شه رمم له خوّم ده کرد، پیّم وابوو منیش له نیّو سه وزاییه کدا مردووم. به لام که گویّم له و فیشه کانه بوو که نایان به کاره که ره کانه وه، تیّگه یشتم که هیّشتا

زیندووم واوم هه لهینا بینیم که چون منداله بچووکه که به دوای دایکیدا هاواری دهکرد نه فسه ره که چون منداله به باوه شییه و شوین هیزه کهی کهوت که به دوو ریز ده رویشتن.

من له و شوینه ی خوّم مامه وه که پینم وابو و کات نه ده برایه و و له خوا ده پارامه و که بمباته وه بو لای خوّی شهرمم ده کرد بگه رینمه وه بو نین خه لکه که و پینم وابو و که شینت ده بم دانیشتبووم و فینکه فینک ده گریام و نه مده ویست بروا به چاوه کانی خوّم بکه م که بووبوومه شایه تی روود اوایکی وا نامروقانه وام له خوّم ده گهیاند که هاوار و قیره ی قوربانییه کان که له گویچکه مدا ده زرنگایه وه شتیکی خهیالییه . ده مویست له سه ریخوی به لام ده که وتمه وه سه رزدوی .

به گاگۆڵكێ خۆم گەيانده ئەو شوينه دەشتاييەى كە لاشەى بەسير خاتوونى لێ كەوتبوو. ئيتر تێگەيشتم كە ئەوەى بينيومە راستييەكە و دەستم بە ھاوار و گريان كرد. راستييەكەى، تا خۆر ئاوا نەبوو، نەمتوانى بێمەوە سەر خۆم. بە وردى ديقەتى بەسير خاتوونم دا كە چۆن كەواكەى لەسەر زەويەكە كەوتبوو، قژە رەشەكەى بەسەر شانەكانيدا بەخش بووبووە لە شازادەيەكى نووستو دەچوو. لێى چوومە پێشەوە، ئەو شاڵەم لێكردەوە كە بەنێو قەدىيەوە بەستبووى و لاشەكەيم پى داپۆشى. يازمەكەيم كردەوە و لەگەڵ لەچكەكەيدا بەيەكەوە گرێم دان و چووم بە دارە گەورەكەمەوە بەست، تا لە ئێستاوە بەيادى ھەموو ئەو رێبوارانەى كە بەو ناوەدا گەورەكەمەوە بەست، تا لە ئێستاوە بەيادى ھەموو ئەو رێبوارانەى كە بەو ناوەدا تۆدۈن، بەينىمەوە وريانى چى!.

وهک مندالیّک به و ناوه دا ده خولامه وه، چووم بق لای لاشه که ی حاسل بابا که له سه ر زهویه که که وتبو و . باوه شم پیدا کرد، ماچم کرد و ده ستم کرده وه به گریان:

- ده ههستهوه، برازا ئازاكهم، ئاخر تق نابين بمريت.

سهریم نا به سنگمه و نیوچاوان و روومه ته کوپانه که یم رامووسی کاتیکیش له نیوه پاستی مانگی گهرمی نابدا، لاشه ساردو سپه که یم لهبه رده ده ستمدا بینی، نیتر تیگه شتم که مردووه .

فرمیسکهکانم کوتاییان هات، دهتگوت ئیتر هیچ ئیحساسیکم نهماوه سهیریکی کارهکهرهکانم کرد، بهبینی لاشهی رووت و قوتیان، ههستم به خهجالهتی دهکرد، بویه رووی خوم وهرگیرا. توانیم ههندیک له جله لهت و پهتکراوهکانیان کو بکهمهوه، تا بتوانم لاشهکانییانی پی داپوشم. پاشان بریارم دا بگهریمهوه بو گوندی دیریک که دهکهوته دهشتایی پیرگردهوه، کاتیکیش لهوییوه به پیوه وهستابووم، دیریک که دهکهوته دهشتایی بیرگردهوه، کاتیکیش لهوییوه به پیوه وهستابووم،

بهو شنوهیه كۆتايى به گنرانهوهكهى عهلييه بچكۆليش هات.

٦

دووکه نی خانووه سوتاوه کانمان به سهر رووباری گالبووساندا به رز دهبووه وه مسه سه گهکه مان، سیتچق، دانی به خقیدا گرتبوو، وه کو ئه وه ی که به مهبه ست نه یه ویت به سه ربازه کان که خانووه کانیان ئاگر تیبه ردا، بوه ریت تا ژیانمان نه خاته خه ته ره وه . چه ندین جار دایکم به تیله ی چاو ته ماشای ده کرد و لیّی ده پارایه وه که ده نگی لیّوه نه یه ته ویش مندانیک بیّت.

کاتیک براکه م، کامیر، که ته مهنی بیست سالیک ده بوو له گه ل مه مه د که کوپی مسته فا ده رویش بوو و ته مه نی مهر ه ده سالان بوو، دو که له که یان بینی بوو، به په له به دوای ئه و شوینه دا گه رابوون که ئیمه خوّمان لی شارد بووه تا دایکم قایل بکه ن که خوّمان له شوینیکی دوور تر له نیو دارستانه که دا، بشارینه وه به لام کوشتنی باوکم و سوتاندنی خانووه که مان، دایکمیان خستبووه دله راوکه وه، له ئاست ئه و هه موو پارانه وه یه خوّی کرد به که پر ته نها شتیک که دووپاتی ده کرده وه:

- خۆتان رزگار بكەن! ئەوان ھەموو دۆكەيان سوتاند و ھەيوانەكانيان كۆكردىنەوە. بەم زوانە جى پىلى ئىمەش ھەلدەگرن.

ههمان کات که دایکم و براکهم قسهیان دهکرد گویّمان له دهنگیّکی نائاشنا بوو. سیتچوّ دهرپه پی و به وه پین به رهو گونده که رایکرد. له ددره وهی جهنگه له که وهستاو پهلهماری ههرکه سیّکی ده دا که ده یویست لیّی بیّته پیشه وه. نه و به ربه رهکانیّی لهگه ل مردن دهکرد، به لام دوای تهقه یه کیاشه و پاشه و پاشه و پاشه و به جاریّکی تر په لاماری برده وه، به لام به بی دهنگی و له پریّکدا راوه ستا. دایکم به جاریّک زراوی چوو:

- كەمەر، مەمەد، دەستوبرد كەن. بەرەو ئىرە دىن، راكەن.

سهرهتا براکهم ملی نهدا، به لام دوای ئهوهی دایکم به دهنگیکی نیوه خوّشهویستی و نیوه هه رهشهوه ناگادرای کردنهوه:

ئەگەر بەقسەم نەكەيت ئەوا تۆ بى رىزى بە ھەموو ئەو قوربانىيەوە دەكەيت
 كە دايكىك ئامادەبىت بۆ مندالەكانى بىكات.

ئه و سزا دایکانه یه وای لیکرد که شهرم دایبگریّت و لهگه ل هاوریّکه ی مهمه د به نیّو جهنگه له که از کاتیّک دهنگی سه ربازه کان به ته واوه تی لیّمان نزیک بووه وه، دایکم دهستی به پارانه وه له غه زال ژنی برا گهوره که م، سولیّمان، کرد:

- من ناگام له منداله كان دهبيّت، تق خوّت رزگار بكه .

به و شیّوه یه ئه ویش له نیّو داره کاندا ون بوو. ئیّستا ئیتر ته نها ژن و مندال مابووینه وه: دایکم، خه جیجه و برازکانم که مندالّی سلیّمانی برام بوون، خدره چکوّل، براکه ی ترم حه سه ن عه لی که ته مه نی ده سالان بوو، فاتیمه ی پوورم، خدری گهوره که ئه ویش ته مه نی ده سالان بوو له گه ل خوشکه که ی یه موش که ته مه نی شه ش سالان بوو و من که ته مه نم هه شت سالان بوو. دایکم و پووره که م، بیّوه ژن بوون، ئاخر میرده کنیان دوو روّ و له و پیش له شاخی سیی کوژرابوون.

من و برازاکهم خدر، حهسهن عهلی برام و خدری گهوره و خوشکهکهی یهموش، زوّر بهینمان خوّش بوو. جاران بهیهکهوه بزنهکانمان دهلهوهراند، پاشان دهچوین بو سهر تاشهبهردهکانی نزیک رووباری گالبووسان بو یاری کردن. ههندیّک جار ئیّمه لهبهر خوّمانهوه دهگریاین به لام که بهیهکهوه بوینایه ههمیشه پیّدهکهنین. براکهم دهموچاویّکی نائاسایی شهبوو، چاو رهش ده لام لوتیّکی دریّژیی پیّوه بوو. ئهو

کهوایه کی کچانه ی لهبهر ده کرد، به لام ئه وه ریّگای ئه وه ی لیّ نه ده گرت که وه کو چوّن شوانیّک سهرپه رشتی رانه مهره که ی ده کا، ئه ویش ئاوا سه روّکایه تی ئیّمه ی ده کرد. خدری گهوره که وه کو دهسته راستی وابوو، یارمه تی ده دا. به لام به به راورد له گه ل عه لی حهسه ن، قه له و خاو و خلیچک بوو. ته نانه ت نهیده توانی وه کو ئیّمه ی کچیش رایکات، به لکو هه ناسه ی سوار ده بوو و له نیوه ی ریّدا ده وه ستا.

یهموش دوو سال له من بچوکتربوو، وهک پهرستن دهمپهرست. قریّکی کال و دوو چاوی شین و روومهتهکانیشی وهکو گول وابوون. دایکمان ههمیشه یهک جوّر جلیان بو دهدورین و یهک جوّر موورویان به کهزیهکنمانه وه دهکرد.

ئه و رۆژه من و یهموش دهستی یه کترمان گرتبوو، براکه ی من و براکه ی یهموشیش، خدری گهوره، له ته نیشت یه کتره و ههستابوون. دایکم و پوریشم ده گریان. سه ربازه کان حه زهریان ده کرد و به حه زه ریشه وه بوون تا بینه نیو دارستانه که وه. به لام که دلنیا بوون له وه ی ئیمه خه لکینکی بیدیفاعین، چوارده وریان گرتین و ئامبازی دایکم و پورم بوون. ئیمه هه ر ئه وه نده مان پیکرا ده ست به گریان بکه ین. دایکم خه دیجه ی هه لگرتبوو و پوریشم خدری بچکوله ی به باوه شهوه بوو. له قه راخ دارستانه که چاوم به سیت چو (سه گه که یان) که وت، جوله ی لیوه نه ده هات. وامده زانی ئه ویش دوای ئیمه ده که ویت. که بینیم هیچ ده نگیکی لیوه نایه ت، بانگیکم لی کرد:

ئەرە ئىنمە دەرۆين، سىتچۆ، تۆش دوامان كەوە.

سیتچق بهبی جوله کهوته سهر زهویه که . ئیتر تیگهیشتم که سهگه که مردووه، دهستم به فینک کرد و رامکرد بق لای دایکم و باوه شم پیدا کرد.

 سەربازەكان ئىمەيان بەرەو گوندى (Okh) پۆش خۆ دابوو، بە تەئكىد ھەمان ئەو رۆگايە بوو كە باوكم و گوندىيەكانى تىر پۆيىدا رۆيشتبوون. سەربازەكان چاودۆرى ئۆيمەيان دەكرد، ھەموويان يەك جۆر جليان لەبەردا بوو، چەك بەدەست و لوولەى تقەنگەكانيان سەرەنۆزەى پۆوە بوو. ئەوان سووكايەتيان بە دايكىم و پوورم دەكىرد. ھەولىي ئەوەيان دەدا كە وەلامى پرسيارەكانيان بدەنەوە، ئەويش بە زمانۆك كە ئۆمە لۆيان تى نەدەگەيشتىن، ھەروەھا ئەوانىش لە زمانى ئۆمە نەدەگەيشتن. سەربازەكان نەياندەزانى چى بكەن، بۆيە ھەر كە توپە دەبوون بە شىۆوميەكى وەحشيانە ئەلىندەزانى چى بكەن، بۆيە ھەر كە توپە دەبوون بە شىۆوميەكى وەحشيانە ھەلسووكەوتيان لەگەل دەكردىن.

براکهم حهسهن عهلی پشتیننیکی لهپشت بهستبوو و دهیتوانی به ههنگاوی گهوهره بروات، ههرچی هاوریکهی بوو، خدری گهوره ههموو گیانی له ئارهق ههلکشابوو، بههری قهلهویهکهیهوه نهیدهتوانی وهکو ئیمه بروات، من و یهموش دوای دایکم کهوتبووین و جاریهجاریکیش دهستمان به کراسهکهیهوه دهگرت.

دەمەو ئۆوارە بوو كە گەيشتىنە سەر چۆمى گول كە دەكەوتە نۆوان لووتكەى چياكانى زارگۆڤيت و شاخى سېييەوە.

سهربازهکان ملوانکهکانی ملی دایکم و پورمیان پچراند، بهرهو و تهنکاییهکه بردینینان و ریزیان کردین. ههر تاو ناتاویک دهوریان دهگرتین و لوولهی چهکهکانیان تی دهکردین بهبی ئهوهی بجولّیینهوه. ئیستا ئیمه له ناوه راستی ههردوو شاخی سپی و شاخی زارگرفیتدا وهستابووین، لهوهی یهکهمیاندا باوکمینان لی کوشتبوو، لهوهی تریشیان برا و براژنهکانم خوّیان لی شاردبووهوه.

ئاسمانیکی شین و ساف و بیگهرد له نیوان ههردوو لووتکهی ئه و چیایانه دا وه کو سفره یه کی گهوره هه لدرابوو. هه موو شتیک به ته واوه تی وه ستابوو. چیتر ده نگی سیرسرک و په له وه ره کان نه ده بیسترا. خور له پشت شاخی سپییه وه ئاوا بوو و خوی ون کرد و سیبه ری شاخی سپی تا ده هات بالی به سه رماندا ده کیشا. دایکم و پورم له سه ر بیواییه بوون که ئیمه ش له هه مان شویندا ده کوژن. وه کو شیتیان له سه روی به ده نگی به رز له خواو پیرو پیاوچاکان و هه موو شته پیروزه کان

دهپارانه وه ماوار و قیژه ی ئیمه ش تیکه ل به پارانه وه کانی ئه وان ده بوو. له پریکدا کرمه لایک ثن و مندالیان به ره و ته نکایی چهمه که راپیچ کرد، که ئیمه له په نایدا خرّمان له په کتری ترانجاند بوو. کاتیک دایکم و پوورم هه ستانه وه تا به ربه ره کانییان بکه ن و چه ند که سیک له گرووپه که خرّیان راستکرده وه، سه ربازه کان ده ستیان به تهقه کردن کرد. دایکم سه رتاپای ترسی لی نیشتبوو، ده می داچه قاند بوو و چاوه کانیشی ئه بله ق ببوون. دایکم به ته واوه تی شله ژا بوو، منی بر لای خرّی راکیشا تا ئاگای لیم بیت. ته قه کان ماوه یه کی زوّر به رده وام بوون. وه ختابوو له ژیّر دایکم دا بخنکیم. هه ستم ده کرد ده ست و قاچه کانم ئاره قه یان ده رداوه، به لام من هیشتا نه مزانیو و که دایکم و ثه وانی تر کوژارابوون و خرّشم بریندار بووم.

کاتیک تهقهکان وهستان، ههستم به شتیکی گهرم دهکرد که بهسهر لاشهمدا دههاته خوارهوه، ههولمدا خوّم له ژیر دایکمدا دهربهینم به لام نهمتوانی. که گهورهبووم مامه حهسهنم بوّی گیرامهوه که چیمان بهسهر هاتبوو:

من لهگه ل خزمه کانم له نیو دارستانه کانی زارگوفیتدا خومان شاردبووه وه ده ده نگری نه و هه واله م به رگوی که وت که براگه وره که م حوسین و هاوریکانی به یه که وه کورژاون مه ر که نه وه م بیست ده ستبه جی بارگیره که م زین کرد و به تانییه کم هه لگرت له گه ل مه مه د که وتینه ریگا . به قه راخ تاشه به رده کانی چیایی زارگوفیتدا خو مان گه یانده گول و په رینه وه ، پاشان به ره و به رزایی چیای سپی رویشتین له ریگا ، پیاویکی ریش چه رموومان بینی که خوی له نیس تاشه به رده کاندا حه شار دابوو . کاتیک بوی باسکردین که چه ند سه عاتیک له مه و پیش سه ربازه کان که ژن ومندالی گالبووسانیان پیش خویاندا بو و لیره وه تیپه رین و پاشان یه ک به دوای یه کدا له سه ر چه می گول همه مویان کوشتن . پیم وابوو که خه ریکه شیت بیم . بارگیره که م گیرایه وه به غار به ره و نه و شوین و جوین .

كاتيك گەيشتىنە جى بە چواردەورى خۆمدا روانىم تا دلنىا بىم كە سەربازەكان بۆ فرويودانمان لە نىر دەوەنەكاندا خۆيان نەشاردېيتەوە، پاشان بەرەو چەمەكە غارمىداو و ههر هاوارم دهکرد تا بزانم کهسیّک بهزیندوویی دهرچووه، به لام تهنها وه لامیّک که دهمبیسته وه، دهنگدانه وه ی دهنگی خرّم بوو که له نیّو تاویّره کاندا، دهنگی ده دایه وه. هه درهاوارم ده کرد و ده پرّیشتم، له ناکاو گویّم له دهنگی مندالیّک بوو. بانگی ئاموّزاکهم کرد: وهره بو ئیّره له و لایه وه گویّم له دهنگی مندالیّکه ". کهمیّک له ولا چهمه که وه سیّ مندالم بینی که ههرسیّکیان رهنگیان په ریی بوو و دهگریان و پالّیان به یه که وه دابوو. هه و له ریّوه ههرسیّکیانم ناسییه وه: یه که میان توّ بووی ئیّما، کچی به یه که و شدری به و شدری گهوره و به ته نیشتیناوه لاشه ی ژن و مندالی کوژراو که و تبوون. له نیّو کاره ساتیّکی وا گهوره دا، بیّده سته لات نه مده زانی مندالی کوژراو که و تبووی که و توانای گریانم نه بوو.

له لاشه کان نزیک که و تمه و هه و آنی ناسینه وه ی چه ند ده موچاو یکم دا. یه کیک له ژنه کانم هه آنگیزایه وه که به ده مدا که و تبیو که بینیم ئه وه فاتیمه ی خوشکه گه و ره مه . هی شا خوین له ده مییه وه ده ها ته ده ره و وه کو ئه وه وابوو که ته ماشام ده کات. به هی واشی له سه رپشت رامکیشا. پاشان ژنیکی ترم هه آنگیزایه وه که له ته نیشتیه وه که و تبوو، ئه ویش ئامینه خوشکه که ی ترم، دایکی ئیما، چاوه کانی کرابوونه وه . له گه آن ئام و زاکه م بیست و سی که سمان ژمارد که هیچ نیشانه یه کی ژیانیان پیوه دیار نه بوو . گه راینه وه بو لای ئه و سی منداله ی که زهنده قیان چووبو و ده یان نالاند، تا بزانین له چالیکدان:

خدری گهوره سکی بریندار ببوو به پشتینه که ی خوبی به ستبووی خدری گچکه ش که مینک خوین له ده مییه وه ده هاته ده ره وه ، نیما ش قاچینک و ده ستی چه پسی بریندار ببوو و خوینی له به رده روزیشت خدری گهوره مان سواری بارگیره که کرد و نیما و خدری گچکه شمان به باوه ش هه نگرت .

کاتیک به چیای زارگزفیتدا هه آده گه راین ته واو قه له ق ببووین. که گه یشتینه گوندی ناریمان، خدری بچکوّله دلّی له لیّدان که وتوو و گیانی سپارد، هه ر له وی له گه آل خه آلکی گونده که به خاکمان سیارد و دیسانه وه که وتینه و ریّگا، نیوه شه و

بوو که گهیشتینه ئه و شوینه ی خه لکه که خویان لینشاردبووه وه ئه و خه به ره فاخوشه وه کو بریسکه ی تاگر بلاو بووه خه لکه که وه کو شینتیان لی هاتبوو، ژنه کان قرو ده موچاوی خویان ده رنییه وه براو براژنه کانی ئیما و پیاوه کانیان و خزمه کانی تریان به رده وام ده گریان و مردووه کانیان ده لاوانده وه سه ره رای ئه وه ی که خدری گه وره برینداریش بوو به لام که و ته قسه و گیرانه وه ی ئه وه ی که به سه ریاندا ها تبوو:

ئەو كاتەي كە سەربازەكان دەستيان بە تەقەكىردن كىرد مىن بە يېيوە وەستابووم، ياشان به يشتدا كهوتم. ههر لاشه بوو به چواردهورمدا و به سهرمدا دهكهوتن. ههستم به گهرمییهک دهکرد له سکمدا، تنگهیشتم که بهرکهوتووم. خوّم کرد به مردوو به بی جوله لیی راکشام. کهمینک دوای ئهوه دهنگی تهقهکان نهما، بیرم کرده وه که رهنگه سهربازه کان روّشتین. به هیواشی ههستامه وه و سهیریکی جوار دەورى خۆمم كرد. ھەرچى ينى بوترينت نيشانەي ژيان له لاشەكان ديار نەبوو. ههستم دهکرد که سکم تهر و نهرم بووه. که پشتینهکهم کردهوه، ریخوّلهکانی خوّمم بينى له نيّو ورگه هه لدراوه كه مدا. هه ولّمدا كه هه رچونيّك بووه كه ميّك ريّكيان بخهمه وه و پشتینه کهم پارچه پارچه کرد و برینه کهم یی بهست. دوای ئهوه ههستامه وه حومه ننو قوربانييه كانه وه، ئه وه بوو گويم له گرياني ئيما بوو. حووم بۆ ئەو شوينەى دەنگەكەى ليوە دەھات. كەوتبوۋە ژير لاشىمى دايكىيەۋە، تەنھا دەسىنك و قاچىكى بە دەرەوە بوو. بەو برە ھىزەى تىمدا بوو توانىم لە ژىر لاشمەى دایکیدا دوری بینم. دوای ئهوه بهسهر پیشندا رامکیشاو بهردهوام بووم له گهران، ئەوە بور گويم له دەنگى مندالى تر بوو، خدرى بچكۆله كه هيشا لـه ئاميزى يـووره فاتیمه دا بوو. فاتیمه مردبوو به لام هه ولی یاراستنی منداله کهی دابوو. خوی گرموله كردبوو و باوهشى به منداله كهيدا كردبوو. ئهو منداله بچكۆله يهم هه لگرتهوه و له مه نای ئنماوه دامنا . مهردووکیان دایانه پرمهی گریان، هیندهی نهبرد که منیش به دوایاندا دهستم کرد به گریان، کاتیک خدری گهوره له تینواندا له گیرانه وه کهی وه ستا داوای ئاوی کرد. جامیک ئاومان بق هینا، ئاوه کهی خوارده و نهویش ههناسه ی له به ربراو مرد. وه ستاین هه تا خور هه لهات، نه ویشمان به خاک سپارد. له و کاته وه، ئیما، تاکه شایه تیکی زیندووه له سه رکوکوژییه کهی سه رچه می گول، به لام ئه و سی کونی بچکوله که و تبووه قاچه ئاوساوه کهی و خوینی ده ستی راستیشی نه ده وه ستایه وه.

ژنی برا گهورهکهم، حوسین، دوکتوریکی کوردهواری بوو بن خوی. نهو ناگای له ئیما بوو. له نیو جهنگه له که ناگای له نیما بوو. له نیو جهنگه له که نهنواع گژوگیایی کودهکردهوه و ناوهکهی دهگرتن، که شیوهی شیریان دهدا پاشان لهگه ل گژوگیای وشکدا تیکه لی دهکردن. له و دهرمانه جوره مه لهه میکی دروست کردبوو که برینه کهی یی چهور دهکرد.

ئه و جۆره دهرمانكردنه كاتى خۆى دەويست، بهلام لهگەل ئـهوهشـدا برينـهكانى ئيـٚمـا ساريـٚژ بوون و ديار نهمان. بهلام ئهو مهحكوم بوو بهوهى كـه دهبيّـت تـا دهمريّـت بـه قاچيّكى نوقسان و دهستيّكى ئيفليجهوه بـژى.

به و شنوه یه کوتایی به گنرانه وه کهی مامه حه سه نیشم هات.

v

چەند ھەڧتەيەك دواى ئەر كۆكۈژىيەى دوايى، لە ئەنكاراوە پەيامىنىك بلاوكرايەوە كە
تىنىدا ھاتبوو لە ئىستاوە چىتر ئەر دەستەلاتەى كە سىوپا بەسەر ژيان و مردنى
خەلكى ناوچەى دەرسىم ھەيەتى، نامىنىنىت. ھەروا ئەرھىرشەى كە لە ژىر ناوى
"رووبار" پىادە دەكرا بە مەبەستى كۆكردنەوەى پىياوەكان لە ناوچە شاخاويە جىيا
جىاكاندا و پاشان كوشتنيان، ھەروەھا ئەو ھىرشەى لە ژىر ناوى "بەڧرمال" كە لە
راستىدا بە ماناى كوشتنى ھەموو ئەو ژن و مندالانەى كە لە گوندەكاندا مابوونەوە،
كۆتاييان پى بەينرىت، موختارى گوندەكان ئەركى بلاوكردنەوەى ئەو ھەواللەيان
پىسېيردرابوو كە ھەموو ئەوانەى كە لە نىو شاخ و دارستانەكاندا خۆيان شاردبووەوە

بگه رینه وه . براکانم گه رانه وه بق گونده که مان و من و مامه کانیشم گه راینه وه بق لای ماما ناغا . خانو وه که شوینیکی گونجاو په ناگایه کی لیها تبوو بق هه موو نه و خیزانانه ی که ماله کانیان سووتین رابوون .

برینه کانی قوّل و قاچم هیشتا ساریّژ نهبوو بوون، نهمده توانی به ریّگادا بروّم. هیشتا به تهواره تی نه گهیشتبووینه و گونده که مان که براکانم دهستیان به درووستکردنه وهی خانووه که مان کرده وه . له نیّو دارستانه کاندا داریان دهبرییه و و دهیان هیّنایه وه دیواری خانووه سووتاوه که یان رووخاند و به رده کانیان لهسه ریه ک که له که ده کرد. شهویّکیان که تازه له کاره زه حمه ته که یان ببوونه وه، دیسان سه ربازه کان دایانه وه به سه ر گونده که ماندا و براکانمیان له گه ل خوّیان برد.

موختاری گونده که دوای دوو روّژ هه والّی ئه وه ی بن هیناین که براکانم، سلیّمان، سه ید محه مه د، کامیّر، موسا و داود، ناتوانن بگه ریّنه وه چونکه ئه وان گیراون به سه رباز. ئیّستا ئیتر براژنه کانم به ته نها به بی میّرد مابوونه وه، بوّیه بریاریاندا تا گه رانه وه ی میّرده کانیان بچنه وه بوّ مالّی باوکیان. براکه ی ترم حوسیّن که ئه وکاته ته مه نی شانزه سالان بوو، چووه مالّی خزمیّکمان و لای ئه وان مایه وه.

سالیّک بهسه رویشتنی براکانمدا تیّپه ری، روژیکیان موختار، پارچه ئاسنیّکی بوّ
هیّناین و دایه دهست حوسیّنی برام، که ناوی براکه م سهید محهمه دی له سه ههٔلکوّلْرابوو، موختار به براکه می راگهیاندبوو که سهیدی برام له کاتی سه ربازیدا له شاری سامسوّن که ده کهویّته سه رده ریای ره ش، تاوانیّکی کردووه، بوّیه سوپا به هوی ئه و پارچه ئاسنه ی که هه مان کات وه کو پیّناسیّک وابوو پیّیان راگهیاندین که براکه مردووه . گوندنشینه کان بروایان به و شته ی که بیستبوویان نه ده کرد بوّیه هموو به جاریّک هرووژمیان هیّنابوو بوّ لای حوسیّنی برام تا به چاوی خوّیان پارچه ئاسنه که ببین . به لام که س له مانای نه و پارچه ئاسنه نه ده گهیشت .

- یه کیک له نیویاندا وتی: کی له سوپا ده گات:
- ئەوان پیاوەكانمان بە زیندووى دەبەن و لە جیاتى ئەوان پارچە ئاسىنىكمان بۆ دەنىرنەوە .

دوو رۆژ تێپه پ بوو به سه ر ئه و خه به ره ناخۆشه دا كه هه واڵی گه پانه وه ی براكانمان به مه ره خه سی بلاو بۆوه و یه که له دوای یه که هاتنه وه ، له خۆشیاندا شاگه شکه بووین. ئه و مه ره خه سییه بۆ ئه وه بوو که که مێک پشوو بده ن و بێنه وه سه ر خۆیان. فێڵێک له ده موچاویاندا خۆی حه شار دابوو. چاو و روومه ته کانینان به قوڵدا چووبوون. ته واو ماندو شه که ت بووبوون و ته نها ئێسقانه کانیان مابوو. به گوێږه ی ئه وه ی که بۆیان باسکردین ئاووهه وای ئه و ناوچه یه ی که سه ربازییان لێکردبوو ببووه هـ قری ئه وه ی که تاقه تی خواردنیان نه مێنێت و به زه حمه ته هه ناسه یان بـ قربـ در نور دوک وکی نه وه ی که نه یاره قدا مه له بکه ن. دوای ماوه یه که نیوه شه ودا خه به ریان ده بووه وه کو ئه وه ی له ئاره قدا مه له بکه ن. دوای ماوه یه که نیوه شون که نه یناتوانی بـ وو لـ هـ سه ربایکانیان بـ وه سـ وپا بریار هینانیزی ته وه بو ماله وه: "ئاو و هـ هوای گونده که ی خوتان باشتره بـ قر ئیّـ وه نینستا برونه وه و هیوای چاکبوونه وه تان بو ده خوازین!"

لهگهڵ ئهوهی که ئهوان زوّر لاواز و بیّهیّز بوون، دیسانیش دهستیان به تهواوکردنی خانووهکه کرد لهو شویّنهوهی که به ناچاری پیّیان بهجیّهیّشتن تیّههڵچوونهوه. بهلاّم تهندروستیان روّژ به روّژ خراپتر دهبوو. به بهردهوامی دهکوّکین و خویّنیان ههلّدههیّنایهوه. گوندییهکان ههرزوو ههستیان بهوه کرد که توشی سیل هاتوون. نهخوّشییهک که له چاوی ئهوانهوه به پلهی یهکهم ئهو کهسانه دهیان گرت که توشی خهموخههه و چهرمهسهری هاتبن.

براکانم نهیانتوانی بهرگهی خهمی کۆکوژییهکهی چیای سپی و چهمی گۆل بگرن و نهیانتوانی ئه و عهزابه لهبیربکهن، نهیانتوانی چاوه کراوهکانی دایکم و لاشه نیوه بۆگهنکردووهکهی باوکم، خدری بچکۆله که به بهردهوامی خوینی لهبهر دهرویشت و بال و قاچه ئیفلیجهکهی من، لهبیر بکهن. ههروهها ئهوان نهیانتوانی بوو بهرگهی زیندانی سهربازی و ئهو ئهشکهنجهیهی که رووبهرویان کرابووهوه، بگرن.

ئەوان هیننده سووکایهتیان پیکرابوو که نه هیوایان مابوو نه روّح. ههموو ههوالیّکی ناخوش وه کو چهقوّیه که دهچوو به نیّو دلدا. ئهوه ی که به زوّر ئهوانیان له دیّکهو

كؤمه لكو زييه كمى دورسيم

خزموکه سووکار دوورخستبووه وه، بانگ کردنیان بق سه ربازی به بی نهوه ی داوای لیبووردنیان لی بکه ن، ببووه باریکی قورس به سه ر شانیانه وه .

ههموو خه لک خوّیان به شهریکی نازاری براکانم دهزانی و له خودا دهپارانهوه که شفایان بو بنیری. به لام ههموو کهسیش دهیزانی که به دوعا چاک نابنهوه .

له کۆتایی وهرزی بههاردا، به جاریک تهندروستی براکانم بهرهو خراپی دهچوو. له نیّو جیّگاکهیاندا هه نندهستان و ههتا دههات لاوازتر دهبوون. یهک بهدوای یهکدا کوچی دواییان کرد، ههروهک چوّن به دوای یهکیشدا هاتنهوه. له ماوهی یهک ههفتهدا، چوار گوری تازه له گورستانهکهی ئاوایی زیادی کرد.

خوّم کوّکرده و بق دواجار چووم بق سهر گوّری براکانم، دایک و باوکم و خهدیجه. سویّندم خوارد:

- شەرت بىت تا ماوم روونەكەمەوە گوندى گالبووسىان. دواى ئەوە بە شىەلە شەل گەرامەوە بۆ لاى ماما ئاغا.

بەشى دووەم

١

سالانمان به سه ربرد. مامه م حه سه ن بووه سه ربه رشتیاری من و خه ریک بوو هه ژده سالام پرده کرده وه دوای ئه وه ی که سویندم خوارد جاریکی تر نه چمه وه به گالبووساندا. جارجاریک که سه فه رم ده کرد و چاوم به لووتکه کانی چیای زارگز قیت ده که وت، خه م دای ده گرتم و فرمیسک به چاوانمدا ده ها ته خواره وه . زور جار شیوه ی ده موچاوی دایکم و یه مووش و سه گه که مان سیت چو له کاتی وه پییندا، ده ها تنه وه به رچاوم . زور جار ئه و ده موچاو و ده نگانه م به بیر خوم ده هینانه وه .

گهلیک جار مامم به جی ده هیشت و ده رؤیشتم. هه تا نه م ساته ش، ته نها مه گه ر خوا و خوم بمانزانیایه که بی نیاوا دی به دی ده گه ریّم، جا با بوّت روون بکه مه وه. راستییه کهی نه وه ی من به دوایدا ویّل بووم، ده مویست بزانم که نه و روداوانه ی که کاریگه رییه کی قولیان له سه ر ژیانی مندالی من دانا بوو چین، ده مویست وه لامی رووداوه کان وه ربگرمه و و زیاتریان له سه ر بزانم.

که به خوّم و قاچه شهل و قوّله ئیفلیجه که مهوه بو هه ر شویننیک بچومایه، گوندنشینه کان به پیر و جوانیانه وه باوه شیان بو ده کردمه وه . ئاخر ئه وان حسابی که سیّکی نزیکی خوّیان بو ده کردم، هیچ کاتیکیش ده ستیان به روومه وه نه ده نا، گریّی دلّی خوّیان بو ده کردمه وه و نهیّنیه کانی خوّیان بو باس ده کردم، هیچیان لیّ نه ده شاردمه وه .

بن خوم هاه تا بلینی کچیکی جوان بووم، دهموچاویکی جوان و قریکی لوولی دره وشاوه م پیوه بوو. کاتیک له ههر که سیک نزیکبوومایه ته وه هه در که قاچه شهل و قوّله ئیفلیجه که یان ده بینیم، ناره حه ده ده بوون و به زه بیان پیمدا ده ها ته وه .

رۆژنكيان چووم بۆ گوندى هاڤيك، گوندنك بوو كەوتبووه ناوچەيەكەوه كە خەلكىكى نۆرى لى دەژيا، نزيكەى سەعات و نيونك لە مالى ماممەوه دوور بوو. گەرام بە دواى كاكۆى موو زەرددا، كە ئەو كاتە تەمەنى شەست و يىنىج سالىك دەبوو، بەلام

گورجوگۆڵ بوو و تەندروستىشى باش بوو. ھەموو رووداوەكانى لە بىر مابوو، لە بىرو هۆشدا له فیلنک دەچوو. زۆربەي ئەوانەي كە لە تەمەنى ئەودابوون تا بیانتوانیایه خۆيان له گيرانه وهي رووداوه كانى رابردوو دەياراست. به لام ئه و ههموو شهويك باسى ئەو بەسەرھاتانەي دەگیراپەوە كە بەسەرى ھاتبوون. باسىي كۆكۈژىپ ترسىناكەكەي سالی ۱۹۳۷ - ۱۹۳۸ ی دهکسرد، باسسی سسه روّک عسه شمیره و به رهسه لسستکاره قارهمانه کانی ده کرد، به لام هه مانکات باسی خائینه کانیشی ده کرد. وشه به وشه روداوهکانی شی دهکردهوه وهکو ئهوهی که ئهمرو روویاندابیّت، بهوردی باسی ئهو كۆبوونەوانەي دەكرد كە خۆي بەشدارى تىداكردبوون. ئەو ئىدوارەيە كە مىن مىدوانى بووم، بیست کهسیک به ژن و پیاوهوه، به پیرو گهنجهوه کوبووبوونهوه، به جيجكانهوه گوييان بن ئه و رووداوانه شل كردبوو كه بني دهگيراينهوه . له بهر رووناکایی چراپهکی ساکاردا، چهند سهریننکی خستبووه یال خوی و له سهر چرپایه کی ته خته دانیشتبوو و چاوی له گویکره کان ده کرد. هه ر له یه که نیگادا، حاوه گهوره و سمیله فشه کانی کاریگهری و سه رنجی خه لکیان بو لای خوی راده كيشا. يانتۆلىكى رەش و كراسىكى سىي لەبەردابوو بەلام بۆينباخى نەبەستبوو، جامانه په کی دابوو به سهر شانی دا و بهم شیوه په په کهم وشه وه دهستی پیکرد: یایزی ۱۹۳۱ بوو سهید رهزا، سهروکی عهشیرهتی کورشیخان، سهید حوسینی بانگهیشت کرد بق کوبوونهوه یه که سهر کانی "درهکان". ئه و روژه ئیمهش ههموو لهگه ل سه يد حوسين ئه سيه كانمان زين كرد و ليمان داو رؤيشتين. كه گه يشتينه ئه و شوينه، ئەسيەكانمان بە داريكەوە بەستەوە . دواى ئەوەى لە سەرچاوەكە ئاومان خواردهوه و دهموچاوی خومان فینک کردهوه، دهستمان کرد به جگهره ییچانهوه. ئاخر هەموو دەمانزانى كە سەيد رەزا بۆ كاريكى گرنگ بانگى ئيمەى كىردووه . سەيد حوسین، لهسهر تاشهبهردیکی نزیک کانبیهکه، دانیشت و جگهرهیهکی داگیرساند و مرْیکی قایمی لی دا، دووکه له کهی له دهمیهوه هینایه دهرهوه و بهو ناوهدا بلاوی كردەوه، يەشۆكاو دياربوو، جامانەيەكى رەنگ قاوەى فەستانى لەسمەر كردبوو،

جامانه یه کیشی دابوو به سهر شانیدا، مژیکی تری له جگه ره کهی داو بانگی کردین بو لای خوّی:

- دهزانم سهید رهزا ئیمهی بانگ کردووه تا له سهر شتیکی گرنگ قسه مان لهگه ل بکات. که ئه و هات ده بیت به وردی گوی له قسه کانی بگرین تا بزانین له ئه نکارا و له ناوچه که مان، چی رووده دات.

ویستی بهرده وام بیّت له قسه کانی، به لام له پر چاومان به کوّمه لیک سوار که وت که سهید ره زاشیان له نیّو دابوو، بوّیه قسه کانی خوّی بری. هه موو هه ستاینه سهر پی تا ره شوه ی ئه سپه کانیان بگرین تا داده به زن نه وان له ئیمه زوّرتر بوون. ته وقه مان له گه ل یه کتر مارد و ئه ملاو لای یه کترمان ماچ کردو و به خیرها تنمان کردن. که ئه سیه کانمان به سته وه، گه راینه وه بو سه رکانییه که .

سه ید رهزا ته مه نی حه فت او سی سا ل بوو، ریشیکی دریزیی خوله میشی به ردابووه وه، به خوی و چاوه تیژ و شانه پان و پوپ و سه رحال بوونی، وای لی کردین که بروای ته واومان پینی هه بیت. دوای هه وال پرسین و که میک باسی روود اوه کان، کاک عه لی له لای راستیه وه و سه ید حوسینیش له لای چه پییه وه دانیشتن. ئیمه یش به ئیحترامه وه، به چیچکانه وه، له شیوه ی نیو بازنه یه کدا دانیشتین و گویمان بو قسه نیان شل کرد.

سهید رهزا سهیریّکی چواردهوری خوّی کرد و دوو جار قورگی پاکردهوه، پاشان به دهنگیّکی میّرانه به لام لهگه ل ئهوه شدا نهرمونیان به زاراوه ی زازاکی دهستی به قسه کانی کرد:

برا خۆشەويستەكانم، ئێمەى خەڵكى دەرسىم، سەدان ساڵە لە نێو ئەم چىيا و دێهات و كۆمەڵگەيەى خۆماندا ژياوين. خوا دەزانێت كە ھىچ كاتێك ئێمە زوڵممان لە كەس نەكردووه، بە پێچەوانەوە ئێمە زۆرجار كەتووينەتە بەر پەلامارى خەڵكى. دوانزدە ساڵە رێژيمى ئەنكارا، كوردەكان راودەنێت، ئێمە ھەوڵمان داوە كە بێلايەن بىن، دەمانگوت ئەگەر ئەوان وازمان لێبهێنن ئەوا ئێمەش ھەقمان بەسەريانەوە نابێت. ئەوەبوو ھاتن خەڵكى بێتاوانى كۆچگريان

كوشت، ئيمه تهنها دالدهي ئهوانه پانمان دا، كه به زيندوويي رزگاريان ببوو. ئيمه چاوی خوّمان نوقاند له ئاست کوشتنی کورده زازاکانی پالو، پیران، گهندج و دباریه کر له سالمی ۱۹۲۰. به هه مان شیّوه له کاتی کوکوژییه که ی زیالان و تاگری له حياى ئارارات له سالي ١٩٢٧، بيدهنگهمان ليخ كرد. لهو كاتهوه دهولهت هەمور ناوچە كوردىيەكانى خستۆتە ژير كۆنترۆلى خۆيەرە، تەنھا دەرسىم نەبىت، ئىستا دەيانەويىت ئىرەش داگىر بكەن. دەيانەويىت چەكمان بكەن و كۆتاسى بەق ھەمۇق غادات و تەقالىدەي كىه سىەدان سىاللە ياراستۇرمانە بهينىن ق زەۋپەكانمان داگیر بكەن، زمانەكەمان كە سىن ھەزار ساللە قىسەي يىدەكەيىن قەدەغە بكەن، گەنجەكانمان بە زۆر بەرن بۆ سەربازى، بە ياسا بمان كەن بە "تورک"، به زوّر یانیش له ریّگای ریفورمهوه به خوّیانمانهوه گری بدهن و باج و ســهرانــهمــان لــي بـستينن، لــه رابـردوودا، ئيمــه توانيومانــه ياشــهكــهشــه بــه سه لجوقيه كان و عوسمانييه كان بكهين، تهنانه تباب و باييره وه حشه به کانیشیان، جه نگیزخان و تهیمور له نگ نه پانتوانیوه پن بنینه سهر چپاکانمان، ئەی كەواتە ئىستا چۆن دەبىت لە بەردەمى نەوەكانياندا سەر نەوى یکهنن؟ به بروای من ئیمه ههلهیه کی کوشنده مان کرد که ئه و نوزده ساله، ىتلايەن بورنمان ھەڭىۋارد. رېزىمى ئانكارا، خۆي لە داگىركردنى دەرسىم بوارد، به و شيوه په که وتينه نيو ئه و داوه ي بويان نابووينه وه ، ئيستاش که سه رهه لداني زازا و كورمانجييه كانيان تيكشاندووه، ئيمه بي يشت و يهنا ماوينه تهوه.

ئیمه ئەگەر بەربەراكنییان بكەین یان نا، هیچ له مەسەلەكە ناگزریّت، چونكە ئەوان هـهـدر هیّـرش دەكـەنـه سـهرمـان. ئیّـستاش پرسـیارەكـه ئـهوهیـه: لـه بـهردهم ئـهم شـهلاقكارییـهدا، چې بكهین؟

دەمەويت رەئى ئيوەش بزانم، بەو شيوەيە كۆتايى بە قسەكانى ھينا و بەوردى كەوتە سەرنج دانمان.

ئیمه به بی دهنگی سهری خومان داخستبوو. پاشان سهیریکی سهید حوسینمان کرد که بهناوی ئیمهوه و بهو پهری ریزهوه دهستی به قسهکردن کرد: — سهرۆكى ئيمه، ئەوەى كە جەنابتان فەرمووتان ھەمووى راستە، من تەنها دەتوانم گەواھى بۆ تەواوى وشەكانت بدەم. ئىمە درى دەوللەتى ئانكارا و سوپا نىن، بەلام ئەوان دەيانەويت بمانكەن بە كۆيلەى خۆيان و ولاتەكەمان داگيىر بكەن. ھەروەك تۆش وتت، نابيت بە كەس بروا بكەين. تەنها شتىك كە ئىمە داواى دەكەين، شاخ و عەشىرەتەكانمانە. درەنگ يان زوو ھەر دەكەوينە بەر ئەو قامچىيەى كە تىز باست كرد، بەلام ئايا ئىمە دەبىت چى بكەين؟

بهو ئەزموونەى كە ھەمانە، سوپا نايەويت ھەوللى ئەرە بىدات كە كەلىنىدىكى بخاتە نىران سىواس، كۆچگرى و ئەرزنجانەوە. ئەوان لە ھىلى بەرگىرى پالو تا دەگاتە خاربووت، ھىرشمان دەكەنە سەر. ئىرە كە سەر بە عەشىرەتى شىنخ حەسەنى، ھەرچۆنىكى بىلىت دەتوانى پەنا بىلى شاخەكان بەرن، بەلام ئىمە كە دەكەوينە نىدو دەشتاييەكانى دەرسىمەوە، ھىچ پەنايەك شك نابەين و دەكەوينە بەر ھىرشى ئەوان. لە حالىدى وادا، ژن و منداللەكانى ئىمە دەبنە قوربانى. ئەگەر ئىمە بكەوينە شەپەوە لەگەل توركەكاندا و بە بريار بىن كە نەھىلىن پى بنىنە ناو خاكى دەرسىمەوە، ئەوا مىن يىشىنيارىكى ھەيە.

سەيرێكى سەيد رەزاى كرد كە بەتاسەوە گوێى بۆ قسەكانى راگرتبوو:

فەرموو، ئێمە لە پێشنيارەكەتان پێشوازى دەكەين، سەيد رەزا پێى وت.

سەيد حوسين بەردەوام بوو لە قسەكانى:

ههروهک من پیم وایه، سوپا له پالو و خاربووتهوه هیرشمان دهکاته سهر، پیویسته ئیمهش به دریزایی رووباری موراد، هیلیکی پاراستن دابنیین، تا ریکا له سهربازهکان بگرین پی بنینه نیو خاکی دهرسیمهوه.

سەيد رەزا، پێشنيارەكەى سەيد حوسێنى رووبەرووى ئەو سەرۆك عەشىرەتانە كردەوە كە لەگەڵ سەيد حوسێندا ھاتبوون.

بهشیکیان پشتیوانیان لی کرد: "سهروکی ئیمه، قسهی تو قسهی ئیمه شه تو دهتوانیت به ناوی ئیمهشه بریار بدهیت". ئهوانی تریان لهگه ل پیشنیاره که دا نهبوون" هه رعهشیره ته و دهتوانیت عهشیره که ی خوی بیاریزیت".

ئەو قسانە بە دلى سەيد رەزا نەبوون:

- نهخیّر، سهید حوسین راست دهکات، با بیر بکهینه وه و ریّگایه کسی دادپه روه رانه بدوزینه وه، رووی دهمی له وانه کرد که لهگه لیدا هاتبوون:

  ثهگهر عهشیره ته کانی دهرسیم ناچار کران پهنا بو نیّمه بهیّنن به خوّیان و
  ژن و مندالیانه وه، دهبیّت نیمه پیانپاریزین؟
  - وهكو پياو ههموو وتيان بهخير بين.

سەيد رەزا خۆشحالى خۆى نىشاندا:

- خوا بتان پارێزێت! خوا له ههموو به لاو قامچييه ک بتانپارێزێت.

دوای ئهوه رووی کرده سهید حوسین تا بزانیّت ئهو چونی پی باشه نهمهش پیّویستی به کهمیّک کات ههبوو بر بیرکردنهوه سهید رهزا کهمیّک شلّهژا و رووی کرده کاک عهلی بهرتی که لای دهستی راستییهوه دانیشتبوو:

- کاک عهلی خوشهویست، ئهگهر پیاویکی زالم بیهوینت بریندارت بکات، تو چی دهکهیت له بهرامهبهریدا، ئهمهی بهو هیوایه وت تا بهلکو سهید حوسین بیدهنگیهکه بشکینی:
  - کاک عهلی بهرتی به کورتی وه لامی دایهوه:
    - گەورەم، لە دەستى رادەكەم.

سەيد رەزا كەمنىك دەنگى بەرز كردەوە:

- بیری من، ئه و ناکه س به چه یه، بق هه رکوییه ک برقیت وازت لی ناهینی .

  کاک عهلی به رتی خق ی بی ده نگ کرد . کاتیک سه ید حوسین بینی یه کیک له سه رق ک عه شیره ته کانی که له گه ل سه ید ره زا ها تو وه وا قسه ده کات ، بیده نگیه که ی شکاند و به هه ستیکی شانازی به خق کردنه وه هه ستایه سه رئه ژنق و ها واری کرد:
  - لێی دهدهم ههتا دهیکوژم٠

سهید رهزا بهم وه لامه، ههستی به شانازییه کنی گهوره کرد، وه کو نیشانه ی خوشحالبوونی دهستی راستی خسته سهر دلی: ئەرەيە قسە، پيرى من، ئەرەى وت و بەردەوام بوو لە قسەكانى: ناوى تەنھا يەك جيڭام پى بلين كە پەناى بى بىد بىلەيىن لە بەرامبەر ئە و ناپياوەى كە وەك نمونە ھينامەوە تا منيش بيمە سەر قسەكانى ئيرە، ئەم بيركردنەوەيە بە شيوەيەكى واكارى كردە سەرمان كە ھەموو سەرمان داخست. وەكو كۆتايى ھينان بە كۆبوونەوەكە داواى لى كردين كە لە كۆبوونەوەى داھاتوودا، ھەلويستى خۆمان ديارى بكەين. خواحافيزيمان لەيەكتر كردو كانى "دزانمان" بەجى ھىشت.

ماوه یه ک به سه رئه و کوبوونه وه یه دا تیپه پی ، زستانیکی تا راده یه ک بی قره مان به سه ر برد. به لام ده نگوی ئه وه ی که ده و له ت په له خوناماده کاریه کانی ده کات بی هیرشیک له به هاردا، بلاوببوه وه ، بویه ئیمه ی خه لکی ده رسیم بریارمان دا که پیشنیاره که ی سهید ره زا قبوو ل بکه ین . هیشا زور به سه ر بریاره که ی ئیمه دا تینه په پی بو و ، سهید ره زا بانگی کردین بو کوبوونه وه یه کی تر . ئه مجاره یان بریاربوو له سه رچاوه کانی هالبورد ، له قه راخ رووباری مونزوور ، کوبوونه وه که ین . روزی د به پی دوایی له گه ل سه روک عه شیره ته کانی کورشیخان سواری ئه سپه کانمان بووین و به پی که وتین له ریگا له نزیک ته په ی (کیرت) ، لامان دا بی حه سانه وه ، ئه سپه کانمان به سته وه و له ده وری سه ید حوسین کوبوینه وه .

دهشتاییه کی پان و به ربین له به رده مماندا راکشابوو. له دووریی ئه ویشه وه چیا سه رکهشه کان به رزبووبوونه وه، به فری سه ر چیا کان دهستی به توانه وه کردبوو. مونزوور به خور ده هاته خواره وه که س نهیده ویّرا خوّی لیّ بدات. هاژه ی رووباری مونزوور وه کو ئاوازیّکی خوّش ده هاته گویّمان. له نیّو زه ویه شیّداره که دا گیا سه ری هه لّدابوو و ئه و ناوه هه مووی به گولّی ئالاو والای هه مه ره نگ داپو شرابوو. بالنده و هه نگ خه ریکی تامکردنی سه ره تای به هار بوون. دانیشتنه که مان خوّشبوو، سه ید حوسیّن به خوّی و کیسه تووتنه که یه وه له بن داریّکدا دانیشتبوو و ده ستی به قسه کردن کرد:

هاورپیان، وه کو ئه وه دیته به رچاو که هه موو شاخی توژیک له گه ل ئیمه بیت. هه ر چل نه غمه که و جیگا پیروزه کان و خزر بابا و مونزوور بابا، گوییان له ئیمه گرتووه، "بابا" خوّى دەمانياريزيّت. من نه دايك و باوك، نه برا و نه هيچ سهروهت و سامانیکم ههیه. نیوه ههموو شتیکی منن، ههر بویه بروام پیتان ههیه و ههموو هيززيكي من له ئيوهوه سهرچاوه دهگريت. تا ئهو كاتهي پشتيوانيم لي بكهن و یهیمان و به نینه کانتان به چی بهینن، دهمه ویت به ناوی ئیوه و هسه بکهم. پاش تاویکی تر چاومان به سهید رهزا و پیاوهکانی له دیمانان و پووسفان، دهکهویت. ههموو ئه و زستانی رابردووه گفتوگومان لهسه رینشنیارهکهی سهید رهزا کردووه و ههر به كنكيش له ئنوه قسهى خرى كردووه . ئيستا دهمه ويت بن دواجار گويم له دوا قسهی ئیّوه بیّت، تا ههموومان خاوهنی یهک قسه بین و ییشنیاری خوّمان بخهینه بهر دهستیان. به لام بق حاربکی تریش به بیرتان دههینمهوه، ههر که سویای تورک يني نايه نير خاكى دەرسىمەوه، دەست به قەتول و عامى ژن و مندالله كانمان ده کهن، گونده کانمان کاول و ویران ده کهن و له نیو ولاتی خوماندا راومان ده کهن. پیشنیاری من بق نیوه نهوهیه که ژن و منداله کانمان بدهینه دهست عهشیره ته چیانشینه کانی سولتان بابا، سهندچک و سۆسین. که ئەرەشمان کرد، ئەوەی توانای چهک هه لگرتنی ههبیت و تهمهنی بن شهر کردن دهست بدات، رووبهروی سویای تورک دەبىنەوە . ئىوە ئەگەر ئەم يىشىنيارەتان يى باشە يان نا، ئىستا قسەي خىزاتن بكەن! يانىش يىشنيارىكى تر بكەن،

سەيد باكيل، ميردى بەسير خاتوونى كوژراو، وەلامى دايەوە:

قسەى تۆ قسەى ئېمەشە، سەيد حوسىنن.

سه ید حوسین قسه که ی له دهم وه رگرته وه و سوپاسی هاوریکانی کرد:

- دوو جار وتى خوا دەست به بالتانهوه بگريّت! ئيّستاش با بروّين بوّ لاى سەروّكى خوّمان.

کاتیک گهیشتینه لای کانیهکانی هالبوّرد، سهید رهزا که ژمارهیه کی زوّری چهکداری لهگهلّ بوو، چاوه روانی ئیّمهیان دهکرد. ههر که چاوی به سهید حوسیّن کهوت ههستایه سهرپی تا پیشوازی لیّ بکات. ههردووک سهید وهکو رسومیّکی بهخیرهاتن ئهملاو لای یهکتریان ماچ کرد. لهوبهر رووباره کهوه ژمارهیه کی زوّر چهکدار و

كۆمەلخوۋىيەكمى دەرسيم

سهرکرده دیارهکانی دهمامان و یووسفان وهستابوون بههوی هاتنی بههار و توانهوهی بهفری سهر چیاکان، رووباری مونزوور ههستابوو و پهرینهوه خهتهرناک بوو. نهوهش وای کرد بوو که نهتوانین ههموو بهیهکهوه کوبینهوه بو نهوهی بتوانین لهیهک بگهین و یهکتری بدوینین، بریارمان دا دهم به دهم لهمبهر بو نهوبهر قسه بکهین.

سەرەتا سەيد رەزا و سەيد حوسىين بە خىرهاتنى يەكترىان كىرد، پاشان كەوتنە پەسندانى گابرىل ئاغا سەرۆكى ھۆزى دەمامان، ئەويش بە ئەدەبەوە لەوبەر ئاوەكەوە وەلامى دانەوە:

- دەستەكانتان ماچ دەكەم، خوا تەمەن دريزتان كات. ياشان بەردەوام بوو:
- ئێمه دەمانەوێت هەوالێكتان پێ رابگەيەنىن و هەمان كات پێشنيارێكيشتان
   بخەينە بەر دەست، تا هەڵوێستى خۆتانى لەسەر وەربگرن!

پینج رۆژ له مەوبەر، بەتالیۆنیکی سوپای تورک له ناوچهی سوان بارهگای خوّیان لی خستوو و پردیکی گهروّکیشیان لهسهر رووباری ماردچیک دانا، بهبی بیرکردنهوه فهندیک ئاغا ، فهرمانی به پیاوهکانی دابوو که بروّن پردهکه بسوتیّنن، ئهوانیش بهقسهیان کردبوو، ئهمهش وای له سهربازهکان کردبوو زارهترهک ببن و سهری خوّیان ههلگرن و راکهن، بهلام زوّری پی ناچیّت که سوپا ئهو ههقهمان لی دهکاتهوه و هیرشمان بو دههیّنن، ئیستاش پیویسته لهسهر ههموومان که به یهکگرتووی خوّمان بو شهریّکی بهرهنگاربوونهوه ئاماده بکهین، ئیّوه پیّتان چوّنه؟ دهبیّت ههر ئیّستا و وردّمان بدهنهوه، پر به گهرووی هاواری دهکرد تا ههموومان گویّمان لیّ بیّت.

سهید رهزا وه کو باوکیکی خوشهویست وهستابوو، خوی روّر به نزیکی گابریل ناغا دهزانی، بوّیه ههولی دا نارامی بکاتهوه:

- له سهرخۆبه، گويمان له قسهكانت بوو، جارى هيچ مهكهن! توركهكان گايهك ناكهن به قورباني بزنيك.

گابریل ئاغا وه لامی دایهوه:

دياره ئيوه بۆتان روون نەبۆتەوە كە چى بووه.

سهید رهزا جاریکی تریش ویستی نارامی بکاتهوه:

رووخاندنی پردیک یان کوشتنی کاپتنیک ههموو دونیا نییه، رهوشه که ئارامه و نابیت کونتروّلی خوّمان له دهست بدهین، به لام ئه و قسه نهرمانه ی سهید ره زا نهیانتوانی گابریل ئاغا ئارام بکهنه وه:

- ئەوان ئەو ھۆرشەى ئۆمە بى وەلام ناھۆلنەوە، گابرىل ئاغا ئەمەى وت. دىسانەوە سەيد رەزا ھەولى ئارامكردنەوەى گابرىل ئاغاى دايەوە:

کریقی (کریف به مانای برای شیری یانیش ئه و که سه ی که مندالّی براده ریّکی له کاتی خه ته نه کردندا له سه رکوشی خوی داده نیّت و دلوّپیّک خویّن به رجله کانی ده که ویّت. وه رگیّی خوشه ویست خوّتان نا ره حه ت مه که ن نه وان چوّن ها توون هه رواش ده گه ریّنه وه .

کاتیک گویّی له وه لامی سهید رهزا بوو، گابریل ناغا جاریّکی تریش بیری کردهوه! پیّش نهوهی پشتی راست بکاتهوه، پشتینه کهی کردهوه و دای به سهر خوّیدا و راکشا. سهید رهزا به چاکی لهو نیشانه یهی گابریل ناغا تیّگهیشت. رووی کرده سهید حوسیّن:

- گلینهی چاوهکانم، کاتمان به دهستهوه نهماوه، ئیروه دهبیّت له به ینی خوّتاندا گفتووگوی ئهم مهسهله یه تان کردبیّت، ئیستاش دهمه ویّت بزانم دوا قسهی ئیّوه چییه؟ سهید رهزا بهبی قهرارییه وه ئهمه ی به سهید حوسین وت.

سەيد حوسين بى دوو دلى كردن وەلامى دايەوە:

با جاریّکه من بریاری عهشیرهتی خوّمانت پی بلّیم: ئیّمه که سووکاره کانی خوّمان به ئیّوه ده سپیرین و خوّشمان شان به شانی ئیّوه له قه راخ که ناره کانی موراده وه ده حه نگین.

سهید رهزا تامهزروی وه لامیکی وابوو، بویه رووی تیکردین وتی:

هاورپیان، له ئیستاوه ئیمه ههموو برای یه کین. ئه وه تا وا له ته نیشت چیای سولتان بابا و رووبه روی رووباری مونزووری پیروز، وهستاوین. چاو به چاو له گهل مهلیکی

زەنبوورەكان، ئامانجمان گەيشتنمانە بە كەعبەمان، ئەمە ئەو رۆژەيە كە ئىمە چاوەرىدان دەكرد. ئىتر لە ئىستاوە دەبىت مىدالەكانمان، خىزمەكانمان، ئاۋەلەكانمان يەكبگرن. چىاكانىشمان دەمانپارىدن. ئىتر ئازار چەشتن بەسە، رۆژىك ھەر دىت كە چارەنووس وەكو زەردەخەنەيەك بەرووماندا بدرەوشىيدە .

رووی کرده سهید حوسین:

دەبىت ھەرچى زووترە، كۆسۆغلو لە رووداوەكان ئاگادار بكەيىن، ھەروەھا دەبىت پىلقونكەكان، فىرات و كاربالەكان خۆيان چەكدار بكەن و پەيوەندىمان پىيوە بكەن. كەسوكارەكانى خۆتان بنىرنە نىو چىاكان و ئەوەشى دەستى چەك بگرىيت، با خىزى چەكدار بكات. دەبىت ھەموو ھەولىكى خۆمان بدەين تا كۆنترۆلى ئەو ناوچانە بكەيىن كە لە مىردمىكەوە درىد دەبنەوە تا دەگاتە موراد.

سهید حوسین بهسه رنیشانهی رهزامهندی نیشاندا و دهستی بق گابریل ناغا دریژ کرد که تا نهو کاته به پشدا خوّی خستبوو پشتینه کهی دابوو به سه رخویدا و دهوری مردوویه کی دهبینی.

کریقه که ی تن هیشتا خوی کردووه به مردوو دهبیت له و بریاره ی خومان
 ئاگادارای بکه ینه وه تا جاریکی تر خوی زیندو بکاته وه .

سەيد رەزا بۆ خۆى دەستى بە قسان كرد:

کریقی من، ههسته وه سه رپی نیمه بریاری خوّمان داوه تا چهند روّریّکی تر خوّمان ئاماده ده کهین. کاتیّکیش ههموو شتیّک کوتایی پیّهات، رهنگه گورهکانی من و تق و سهید حوسیّن له تهنیشت یه که وه هه لکهنن، یانیش رهنگه هه رگوریشمان به نسیب نه بیّت، کی ده زانیّت؟ به لام ههموو شتیّک له وه باشتره که کرنووش بق چهوسیّنه ران ببهین.

پیویستی به وشهی زیاتر نه کرد تا گابریل ناغا هه ستیته وه بیته سهر قه راخی روباره که:

سوپاستان دهکهم بق ئهو بریارهی که داوتانه! یهکگرتوویی دهرسیم له ههموو شتیکی تر پیویست تره بهداخه وه ئهم رووباره پیروزه، ئیمه ی له

یه کتر دابریوه و ناتوانین که ته نیشت یه که وه سویند بق نهم پهیمانه مان بخوین، مه گهر نیشانه یه ک بق به نینه که مان دابنیین، ده نا جگه که خه فه تخواردن هیچ شتیکی ترم که ده ست نایه ت.

راستی دهکرد، رووباری مونزوور ئیمهی لهیهک جیاکردبووهوه، سهید رهزا بهردهوامی به قسهکانی دا:

بەلام ئەى چى بكەين چاكە؟
 گابرىل ئاغا وەلامى دايەوە:

کریقه به ریزه کان، من ههموو سه روّک عه شیره ته کانم له گه لدایه. جگه له ده ربرینی خوشحالی خوّمان بو بریاره کهی ئیوه، شتیکی ترمان بو ناکریّت. ئیستاش که به پشتیوانی خوا له ته نیشت ئهم رووباره پیروّزه و له په نای چیای سولّتان بابا وهستاوین، ههموو سویّند ده خوّین که یه کگرتوو بین و له یه کتر جیانه بینه وه ک نیستاش وه ک نیه ت پاکیمان هه ریه کیّک له ئیمه به ردیّک ده هاویّژینه نیّو ئاوی پیروّزی مونزووره وه، تا ئه گهر یه کیّک له ئیمه په یمان و به لیّنی خوّی به جی نه هیّنا، با بکه ویّته به ریه نه فره تی ناوی پیروّز.

سەرۆک عەشىرەتەكان ئەر پىشنىارەيان قبول كرد و ھەريەكەر بەردىكى فىرى دايە نيو ئارەكەرە. كاتىك خوا حافىزىمان لەرانەى ئەر بەرى روربارەكە كرد، ھىراى سەفەرىكى خۆشمان بۆ خواستن، ھەمور ھەستاينەرە، سەيد رەزا و سەيد حوسىن بارەشىان بەيەكتردا كرد. سەيد رەزا كە شاگەشكە ببور لە خۆشياندا وتى:

- سهفهریکی خوش پیری (پیاوچاک) من، ریگای بهردهمتان ههمیشه کراوه بیّت. خوا پشت و پهنای ههموومان بیّت، بهوشیوهیه بهجیّمان هیشتن.

ههریه که بهره و گوندی خوّمان سواری ئهسپه کانمان بووین و گه پاینه وه . له ریگا له (کیّرت) که ده که و ته سهر ریّگا که مان لاماندا . سه ید حوسیّن له ئه سپه که ی دابه زیی و به ستیه و ه و له سه ریتک دانیشت و وه ک هه میشه جگه ره یه کی پیّچایه و و و می هموی شهمو و دانیشتین . به لام سه ید باکیل که له پیش ئیمه وه ئه سیه که ی به سته و ه

كۆمەڭكوۋىيەكە مەرسىم

و چوو بن لای سهید حوسین و به دهنگیکی بهرز تا ههموومان گویمان لیبیت کهوته قسه:

- بچینه سهر چیا؟ نازانم تو چون توانیت بیر لهوه بکهیتهوه که ژن و کچهکانمان بنیرینه لای سوّین و سندچاکهکان؟ چون روومان بیّت و چاومان هه لبیّنین تهگهر یهکیّکیان له چکهکهی له سهر سهری لابهریّت؟ تیّمه مالّ و حالّی خوّمان بهجی ناهیّلین! بهسهر سهید حوسیّندا هاوری کرد: چییه دهلّی تیکچویت؟

سهید حوسین وهکو په پرنیه ک رهنگی زهرد بوو و دهسته کانی که وتنه له رزه به شیوه یه که جگه ره که ی له دهست که و ته خواره وه ، به چاویکی پر له فرمیسکاویه وه خوی کوکرده وه:

پیش ئهوهی سهید رهزا ببینین لیّتان پارامهوه که چیتان له دلّدایه بیلّین. هیچکامیّکتان نارهزایهتیتان دهرنهبری. تق یه که که س بوویت که بریاره کهت پهسند کرد. ئیّستا ده تهویّت من چی بکه م؟ جگه له وه ی له خوا ده پاریّمه وه که ئیّوه ش به ده ردی ئه رمه نییه کان بچن و هه مان چاره نووسی کوّچکردنتان به نسیب بیّت، شتیّکی ترم نییه بیلیّم. به ته واوه تی په شوّکابو و. به دلّیکی برینداره وه هه ستایه سه رپسی و سواری نه سیه که ی بوو به ره و ماله وه .

ناکۆکی نیوانیان رابردوویه کی دوور و دریزی ههبوو، عهشیره تی ئیمه گهوره ترین و کونترین عهشیره تی دهرسیم بوو، که س نه بده زانی له که یه وه باب و باپیرانمان بارگه و بنهیان له ناوچه کانی دهوال بیل هه لدابوو و ژیانیکی کامه رانیان به سه ر بردبوو و عهشیره ته که گهوره ببوو، له ماوه کانی دوایدا خه لکیککی زوری سه ر به عهشیره ته که مان زیاتر له ناوه راستی ده رسیم و گونده کانی دهورووبه ری نیشته جی ببوون، ئیمه له گوندی بچوک بچوکدا ده ژیاین و خه ریکی ئاژه لداری بووین.

هیشتا من گهنج بووم، مورتق باس، باوکی سهید باکیل سهرقک عهشیره تمان بوو. ژنه که شبی خه زال که سیکی ده ست و پل ره نگین بوو که سهر به یه کیک له و عهشییره تانه بوو که عهشیره تی یووسفانیان پیک ده هینا به ناوی تچیکخان، هه موو ئەندامانى عەشىرەتەكە باسى شۆخ و شەنگى ئەويان دەكرد. سەرەتا ئەو شىووى بە پىاويّكى لە خزمەكانى سوور كردبوو كە خەلّكى گوندى ھالبۆرى بوو، ميّردەكەى لە شەرىّكى عەشايەرىدا كوژرابوو. بە بيّوەژنيش چووە بەر دلّى سەيد كيّكۆ، بەلام ئەو بەمەرجىّك شووى پيدەكرد كە دەبوو يەكىّك لە عەشىرەتەكى خىرى بكوژيّت، بەو شىيوەيەش خەزال دەيويست ھەقى برا كوژراوەكەى بكاتەوە.

سەيد كێكێ شەرتەكەي بەجى گەياند و كەسىێكى سەر بە عەشىرەتەكەي خۆيانى كوشت. ئىتر بەق خۆرە سەيد كېكۆ بوۋە سەرپەرشتى سەيد باكىلى باۋك كوژراو، بە كوشتنى ميترق باس عەشرەتەكەمان ناچار بوو سەرۆكىكى نوى بۆ خۆيان ھەلىرىدن. سەرەتا بىريان كردەوە كە سەيد كېكۆ بكەنە سەرۆكى خۆيان، بەلام ئەر كەسىكى كوشتبوو له ينناوى ئەوەى كەژنى سەرۆكى يېشووى عەشىرەتەكە لە خۆي مارە یکات، ئهم تاوانهش دری داپ و نهریتی ئیمه بوو، بؤیه ئهو له چاوی ئیمهوه بو سەرۆك عەشىرەتى دەستى نەدەدا: ئەر نەپتوانى بېيتە سەرۆكى ئىيمە، يىرە حوسىين که له ههموان به تهمهنتر بوو، وهک سهروّک هه ڵبژیردرا، به لام زوری یی نهچوو که وازى هيننا. جاريكى تر كۆبوونەوە بۆ ھەلبۋاردنى سەرۆكيكى نوى، لەو كۆبوونەوەيەدا پیره حوسین خوی ناوی سهید حوسینی هینا که بیکهنه سهروک عهشیرهت ئهوهش به هزی داوین یاکی، جددی بوون، کاملبوون و زیره کی و ههستی دادیه روه ریتیه وه سوو. هنشتا سهید حوسین گهنج بوو که دایک و باوکی مردبوون، له لایهن خزمه كانىيە وه به خنو كرابوو. ئەو نزيكايەتى لەگەل موترۆ باس ھەبوو، زۆر جاريش وه كو راويرژكار به شدارى كۆبوونه وه كانى عه شيره ته كه ى ده كرد. ئه مه ش نيشانه ى ئه وه بوو که ئەزموونى سەرپەرشتى ھۆزەكەي ھەبوو. سەيد حوسىين ژيانيكى ساكارانه دە ژیا، خانوویه کی بچکۆلهی سن ژووری لهگه ڵ پارچه زەوەیه کی بچکۆلهی له گوندی چاڭكارىن ھەبوق.

پیاویکی به ههیبهت و بالآبهرز و بههیز بوو، دوو برق و سمیلیکی گهوهرهی پیوه بوو. شارهزاییهکی باشی له بهریوهبردنی خیلهکهماندا ههبوو ههرئهوهش وای لی کردبوو که لای ئیمه خوشهویست بیت. بهگویرهی زوربهی سهرچاوهکان ئهو کیشهیهی که له سهر کانییه کانی هالبۆر هاته ئاراوه ده گه پایه وه بۆ ئه وه ی که سه ید باکیلی قبوولّی ئه وه ی نه ده کرد که سه ید حوسین وه کو ناغای خوی حساب بکات، هه ربوّیه بپیاره کانی ده خسته ژیّر پرسیاره وه . ته نانه ت باسی ئه وه ده کرا که هه ولّی دابوو ده کرا ده رمان خواردووی بکات. سه ید باکیل پیّی وابوو که ئه و مافی ئه وه ی هه بوو وه کو میرات له دوای باوکی ئه و ببیّت به سه روّک عه شیره ت و جیّگای بگریّته وه . به لام وه کو عادات له نیّو عه شیره ته که ی ئیّمه دا باوی ئه وه نه بوو که سه روّکایه تی له باوکه وه بو کوپ بمیّنیّته وه به لکو ده بوو به هه لبراردن بیّت. به لام سه ید باکیل به جوّریّکی تر له مه سه له که ی ده پوانی، کاتیّکیش ئیّمه پیّمان وت که بوّچی ئه و کاره ی کرد، ئاوا وه لامی داینه وه:

"من ههمیشه ریّن و ئیحترامم بی سه ید حوسیّن ههبووه و ریّنی بریاره کانیشیم گرتووه، ته نها شتیّک که من لیّی ناپازیبووم به شیّک له و بریارانه بوو که له سهر کانیه که من له سهره تادا له تیّگه یشتنمه وه له گه لا بهرجه سته بوو که بهرژه وه ندیه کانی به رژه وه ندیه کانی ده رسیم گرنگیه کی زیاتریان پی درا وه که له به رژه وه ندیه کانی عه شیره ته که مان و پییم وایه ئه وه بوو بوم روونکرده وه که ئیمه گونده کانی خومان به جیناه یلین مهبه ستم له راگرتنی ئه و بریارانه نه بوو که له دری سوپای تورک دارن و بینانخه مه رژیر پرسیاره وه".

كێكۆيى موو زەرد له گێڕانەوەكەي ماندوو ببوو، سوپاسى كردىن:

ئهمشه و قسهم زور بق کردن، ههموو ئهم شتانه قهتماخه ی سهر برینه کانمان هه لنده داته و ، نیستاش پیویستیم به حهسانه وهیه ، ههستایه و ه دیوه خانه که ی به جی هیشت و چووه ژووریکی ترهوه ،

خانووه که ی مامه حه سه نم به به ردی سپی دروستکرابوو و که و تب وه سه ری گایه کی قه ره بالنخ. وه کو شوینی ئیسراحه تی ریبوارانی لیها تبوو، واته هه میشه پر بوو له میوان. ئه مه شه هر کاری که بوو بر باس و خواس و ده مه ته قه ی ئیرواران به تایبه تیش له وه رزی زستاناندا. ئیمه که لکمان له و میوانداریانه و هرده گرت و ده که و تینه پرسیار کردن له میوانه کان، هه رچیه کیان باس ده کرد که لکمان لیره رده گرت. له یه کینک له و ئیروارانه دا، کاکه کالی که خه لکی گوندی کووره سپی بوو، به م شیره یه باسی کوتایی رایانی سه ید حوسینی بوگیراینه وه:

بههاری سانی ۱۹۳۷، سوپا توانی بارگهو بنه ی خوّیان له دهشته کانی دهرسیم هه نبخه نه و هیّزانه چه ند شه پیّکی بچوکی لی ده رچیّت رووبه روی هیچ به رگرییه ک نه بوونه وه . سوپا زیاتر له چیا نشینه کان ده ترسان، هه ربوّیه چه ند شویّنیکیان قایم کردبوو. به هیّواشی له ده شته کانه وه سه رده که و تن بتوانن پلانه کانیان جیّبه جی بکه ن. دوو باره گایان له مازگیرت و خوّزان دامه زراند. دوای ئه وه دوو هیّزی تریان هیننا که شهوانیش فیرقه ی بیست و پیّنج له تورشمیک و فیرقه ی چل له ینو سه رکرده کانیاندا هه بوو به ناوی ئیسماعیل هاکیی، پیاویّکی دلّ رهق بوو، وه کو ئاگری ژیّر کا وابوو و زیره کیش بوو. کاتیّک بوّی دمرکه و تک کوّنتروّلی به سه ر ناوچه کدا هه یه، هه ولّی دابوو په یوه ندی به سه ید حوسیّنه وه و رکات تا له مه رام و پلانه کانی ئاگادار بیّت. به و مه به سته خوّی و مورکه یک و وه رکیّری که ره و چاکتارین ده که و نه خواردنیان بوّ ئاماده ده که ن به حوسیّن ده کات. سه ید حوسیّن میوانداری ده کات و خواردنیان بوّ ئاماده ده که و ته که در کی کورده واربیه وه ، پاشان ئه فسه ره که له ریگای وه رگیّره که یه وه ده که ویّته قسه که در که که و ته که و ده که ویّته که کورده واربیه وه ، پاشان ئه فسه ره که له ریگای وه رگیّره که یه وه ده که ویّته قسه که دن.

سهیدی خوشه ویست، من خوم به که سیکی بینگانه نازانم له ده رسیم و خه لکیکی روزیان لی دهناسم و خوشم ده وین و ریزیکی روزیان لی دهگرم. من ده مه ویت له خزمه تی نیوه دابم و هه ر به و مه به سته ش هاتووم بی نیره . ده و له تارامی هه یه که قوتا بخانه و رینگا و بانتان بی بکاته وه له ده رسیم و گه رانتی نه وه بکات که نارامی

ههیه و کوتایی به شه پی عه شایه بی و خوین پشتن بیت و هه مان کات چه که کانیش کو بکاته وه ، هیوادارم که تو له ریک خستنی کارو باره کاندا هاوکاریم بکه یت خو شه گه و بینوه بتانه و یت نه وا من ده توانم به جه نرال عه بدول لا پاشا یانیش به گازی ، موسته فا پاشا ، که مال موسته فا سه روک کومارتان ده ناس ننم ...

سه ید حوسین تورکی ده زانی هه ر بویه قسه کانی به وه رگیره که بری:

ئەفسەر، خوا تۆی كردووه بە ميوان لە مالەكەی مندا. بەخيىربین! مىن ناتوانم بە ناوى ھەموو عەشىرەتەكانى دەرسىمەوە قسە بكەم بەلكو دەتوانم تەنھا وەك خۆم و بەناوى خۆمەوە قسە بكەم. دەرسىم ناوچەيەكى ھەۋار و سادەيە و ئەم ناوچەيە بەو سادەييەى خۆى رازىيە، خەلكى ئىرە نەدەمەقرىيان دەويىت و نەشەپ، ھەروەھا ئىمە درى ئەوە نىين كە رىگاو بان و قوتابخانەمان بۆ بكەنەوە. بە دلانياييەوە ئىمە دەمانەوىت كە مندالەكانمان بە زمانى دايكىان بخويىن. ھەروەك دەزانرىت دەمانەوىت كە مندالەكانمان بە زمانى دايكىان بخويىن. ھەروەك دەزانرىت عەشىرەتەكان ھەموويان لە درى يەكترى دەجەنگن، بەلام ئەمە بە دەرەجەى يەكەم كىشەى نىوخۆى خۆيانە، ھەمان كات ئەم كىشانە كە مىزۋويەكى سەد سالەيان ھەيە شىتىك نىن كە ھەروا بە ئاسانى چارەسەر بكرىن، وەك چۆن شىتىك نىن كە بە تەواوەتى بىبى بكرىن.

کاک ئەفسەر، من دەمەوپىت بزانم کە چى لە پىشت ئەم ھەوللەي ئىدوە وە يە؟ پىاوىكى كە لەگەل ئەفسەرە كەدا بوو ھەرچىيەكيان بوتايە دەينووسىيەوە. ئەفسەرە كە ھەوللى شاردنە وھى رق و كىنەى خۆى داو بە شىيويەكى نەرم و نيان كەوتە وە قسەكردن: سەيد حوسىينى ئازىز، وا ھەست دەكەم كە تۆ بىروا بە مىن ناكەيىت. مىن سەربازم و رىك و راست قسە دەكەم و مەبەستىم خراپەكردن نىيە. ئىستاش مىن لەگەل تى وەكو ھاورىيەك قسە دەكەم. مىن فەرمانىم بە ھەموو پىياوەكانىم داوە كە لەم ناوچانەى ئىدوە حەرەسىات دەگرن، بە ئىحترامە وە مامەللە بكەن و لە خۆيانە وە ھىچ كەسىيكى نەگرن كە دايادىيمان ناكات و تەنانەت پىيم وتوون كە دەبىيت پارەى ئەو پاروە نانەش بدەن كە لە خەلكى داوا دەكەن. ئەگەر كەسىيكىش بىيەويىت رىنىيىشاندەرىمان بىق بكات دەسىتەبەجى ئاگادارمان بكەرەوە.

سه بد حوستن باش له وه گهیشتبوو که ئه فسه ره که دووروویی و ریایی بق ده کات،

بۆپە نەپووپست لەسەر ئەو مەسەلەپە بەردەوام بېت و بابەتەكەي گۆرى. ھەمبور ئەو شهوه دانیشتن و جار به جاریک قسهوباسیکیان دهکرد. کاتیکیش شهو درهنگی کرد، داوای کرد که جینگا بق ئەفسەرەکە دابخەن و پاشان شەو باشى لى كرد. بەلام ئەو بن خوی خهو نه حووه چاویه وه چگهره له دوای جگهره دایده گیرساند و بیاری له و رموشه ناله باره ده کرده وه . له بریکدا خه بال و دالفه بردی بق لای سه بد رهزا . يرسياري له خوّى دهكرد كه دهبيّت خيلهكاني تر وهزعيان چوّن بيّت، له كاتيكدا كه ئەو بى خىزى نەپتوانى وەعد و بەلىنىەكانى خىزى بباتە سەر. سويا ھەمىوو پەيوەندىيەكانى بچراندبوو و ژن و مندالى عەشىرەتەكەيان كە لە دەشتايەكاندا مانوونه و که وتبوونه ژیر دهستی داگیرکه رهوه . ته نانه ت سویا توانیبووی به شیک له دانىشتووان به لاى خۆيدا رابكێشێت و هەموويان چەكەكانيان تەسلىم كردبوو. به یانی زوو ییش خور هه لهاتن پیش ئهوه ی سهید حوسین بچیت دهست به ئاو بگه به نیّت، گوی بیستی دهنگیک دهبیّت له دهرهوه و نیگه رانی دای دهگریّت، که دهچینته دهرهوه گویی له کوکهیه ک دهبیت و ئهویش بهرهو لای دهنگه که دهروات، حهند قنچکه جگهرهیهک دهبینی که هیشتا نه کوژابوونهوه، بهبینینی ئهو سهربازانهی که چوار دهوری مالهکهیان گرتبووه دهحهیهسینت. به یهله دهگهریتهوه بۆ لاى ئەو ژوورەى كە ئەفسەرەكەى لى نووستبوو، سەرەتا دەپەويىت خۇى بچيتـه ژوورهوه و خەبەرى بكاتەرە، بەلام پاش كەمنىك بىركردنەوه ژنەكەى دەننرنىت بە دوای وهرگیرهکهدا که له مالی داروسیپهکیان خهوتبوو. یاش تاویک وهرگیرهکه لهگهڵ دوو ياسهواندا يهيدا دهبن، كه دهبينيت سهيد حوسين زور توورهيه، له دەرگاى ئەفسەرەكە دەدات و داوى لى دەكات كە ئارامى بكاتەوە . بە توورەييەوە سەيد حوسين بەسەر ئەفسەرەكەدا ھاوار دەكات:

بۆچى سەربازەكانت چواردەورى مالىان گرتووم؟
 ئەفسەرەكە بە شىرەيەكى گالتە ئامىزانەوە و بى ئەدەبانە دەلىت:

خۆت نارەھەت مەكە سەيدى بەريز، ئەوان بۆ پاريزگاريى ئيمە لە دەرەوە وەستاون.

كؤمه لَكورُ يبه كهى دورسيم

ئه و وه لامه هینده ی تر سهید توویه و نایه حهت ده کات:

- ئيوه له ماله كهى مندا ميوانن، من خوّم بهرپرسياري مالّى خوّمم، دهبوو بتزانيايه ههتا له ژير بانى مالله كهى مندايت كهس دهستت بوّ ناهيّنى. بوّ بهو شيّوهيه هه لسووكه وت ده كهن؟

ئەفسەرەكە سەيرىكى سەعاتەكەي دەستى كردو وتى:

که میٚکی تر خور هه لدیّت و دنیا رووناک دهبیّته وه، ئیّمه دهبیّت بروّین. جاریّکی
 تر چووه وه ژووره تا خوّی بگوریّت و هات خوا حافیزی بکات:

به و په ری خوش حالییه وه ده مه ویت جاریکی تریش چاوم پیتان بکه ویته وه، جاریک وه ره بو لامان و سه ردانیکمان بکه، ئهگه رکیشه یه کیشتان هه بو و نه وا ده بیت ئاگادارم بکه یت، دوای نه و قسانه نه فسه ره که گونده که ی به جیه پیشت.

مانگیک دواتر، له مالّی سهید حوسیّن که خهفه تدایگرتبوو و له ناخهوه برینداربوو، سهرکردهکانی عهشیره تی کوریشخان کوبوونه وه یه کیان کرد، له سهر چهند شتیّک پرسیاریان له سهید حوسیّن کرد. ئهویش به بیّزارییه وه وه لامی دانه وه:

- تكاو رجای دنیام لیکردن که چهکهکانتان تهسلیم مهکهن، به لام ئیروه ئهوه ی خوتان ویستان کردتان. به بی ئه وه ی که میک خوتان ماندوو بکهن، رازی بوون به وه ی که خه لکیکی تر بریارتان بو بدات. ئیستاش به ده ستی به تاله وه ده بیت روویه پرووی ناخوشیه کان ببینه وه . خو ئهگهر سوپا له به پنیشمان نه بات، ئه وا من له خوم ده پرسم چون روومان بیت له به رده م عه شیره ته کانی تردا چاو هه لینینین! وه کو بیستوومه ده مامان و به ختیاریه کان به رهه لستیه کی قاره مانانه یان کردووه، ئهگهر بشمرن وه کو پیاو ده مرین، به لام ئهگهر ئیمه بمرین، مردنیکی بی قیمه تده مرین بشمرن وه کو بیاو ده مرین. خو ئهگر برین ئه وا رووبه رووی نیگای خه لک ده بینه وه کو ترسنوکیک ده مین نیم بی نیم و مین نیم ای وه کو ترمنووسمان و راکردنمان له هی ئه رمه نیه کان خرابتر بیت.

يەكنىك لە سەركردە ديارەكانى عەشيرەتەكە پىشنيارىكى بۇ سەيد حوسىن كرد:

- وه کو بیستوومانه، سه روّک عه شیره ته کان ده گرن، ئایا باشتر نییه که توّ بوّ ماوه یه که خوّت ون بکه یت؟ ئه وه ی که پهیوه ندی به چاره نووسی ئیمه شه وه هه یه، روون نییه بوّمان. باشتره چاوه ریّ بکه ین بزانین چی ده بیّت.

كاتنك سهيد حوسين گوني لهو پيشنياره مندالانهيه بوو هه لي دايه:

— هـهر لـه ئێستاوه روون و ئاشكرايه كـه چـى چـاوهرێمان دهكات! هێشتا ئێمه ههناسهمان لهبهر نهبڕاوه، به لام ئهوه شتان لـه بيـر نهچێت كـه ئێمه وايـن لـه ژێﺮ پوستاڵى سهربازهكاندا و چاوهڕوانى شتى باش مهكهن. بۆنى سوپا و خائينان دێت. مهبهستان لهوه چييه كه خوّم ون بكهم و عهشرهتهكهم بهجێ بهێڵم؟ من ههتا ئێستا لهگهڵ ئهواندا ژياوم، ئهگهر ئۆوه چهكهكنتان دانهنايه ئـهوا دهمانتوانى لـه نێـو دوٚلـى عهلى و چياى زارگوڤيتدا خوّمان بپارێزين و وهكو پياو بهرگرى بكهين. بهلام ئێـوه ئهو رێگايهتان ههڵنهبژارد. ئهو كاتـهى كـه چـهكهكانتان تـهسيلم كـرد، بـه دهستى خوّتان گورتان بو خوّتان ههڵكهند. لهوه دلٚنيابن كـه من لـه مـردن ناترسم، رهنگه مـردن زوّر باشـتر بێـت لـهو ژيانـهى ئێمـه. لـه ژيانمـدا روٚژێـک لـه روٚژان بيـرم لـهوه مـردن زوّر باشـتر بێـت لـهو ژيانـهى ئێـمـه. لـه ژيانمـدا روٚژێـک لـه روٚژان بيـرم لـهوه نهكردوٚتهوه كه وهک كوٚيله بژيم و به دهستى كهلهپچـهوه بمـرم و نـهـتـوانم ديفـاع لـه خوّم بكهم...

سەيد حوسين قورگى گيراو بيدەنگ بوو.

یه کیّکی تر له سه رکرده کانی عه شیره ته که ، پیّی وابوو که وه زعه که یه کجار وا خراپیش نییه ، سوپای تورکیا هیّرش ناکاته سه رئه وانه ی که پهیوه ندیان به به رهه لستکارانه وه نه کردووه . ئه م قسه مندالانانه وای له سهید حوسیّن کرد که بیر له و و لامدانه وه ی ئه و ییاونه بکاته وه که که و توونه ته سه ریگایه کی خه ته ر:

- تۆ به تەواوەتى لە رێگاى ئاشتيانە و ھەڵسووكەوت سوپا تێنەگەيشتووى، ئەوان بۆ كاتێكى گونجاو دەگەڕێن تا بێنە سەرمان. تا ئەو كاتەى سەيىد رەزايان دەستگير نەكردووە، سوپا بە ئارامى ھەڵسووكەوت دەكات، تا ئەو كاتەش ئەوان نايانەوێت ئۆرە بترسێن تا يەنا بۆ چياكان نەبەن. بەلام ھەر كە سەيد رەزايان دەستگير كرد،

خۆمەلكوۋىيەكەي دەرسىم

دەست دەكەن بە ھەلواسىنى خەلك لە سەركىردەوە بگرە ھەتا خەلكى ئاسايى. پاشان يەك چركە دوو دللى ناكەن بى كۆتاييھينان بەر پرۆسەيەى دەستيان پىكىردووە.

له پرێکدا سهيد حوسێن دهموچاوي شڵهڙا:

- ئەرە مارەيەكە من ھىچ شتىكىم لە سەيد رەزا نەبىستورە. ئەگەر ئەر لە ناپەھەتىدا نەبوليە ئەرا بىنگومان پەيوەندى پىيوە دەكردى. دەتوانن يەكىكى لە خۆتان بىنىرن بىق لاى ئاغا شان و ھەوالىنىكى بېرسىن و بزانن پىيويستى بە ھىچ نىيە! ھەروەھا پىنى بلىين كە ئىمە چىتر دەستمان ئاوالا نىيە چونكە سوپا گەيشتى تە ناوچەكانى ئىمە. پاشان ئەر كەسە خەبەرەكەمان بىلى بەينىتەرە كە ئاخى چى رورىدارە.

- تهچکه، تهچکه، بووکهکهم! ئهوه ئهو دادو بیداده ت له چییه؟ چی روویداوه؟ تهچکه، پووری ناغا شان بوو، ههوالی بیستبوو که ناغا شانیان سهربرپوه، به خهم و پهژارهوه قژی خوّی دهرنییهوه و پاشان دهستی به لاوهندنهوهی کرد:

" ناخ، پاشای من، بازی من! ناخ، قارهمان، شاهینی من!

تق ناغای ناغایان بوویت،
تق مهشخه لی ههموو دهرسیم بوویت،
تق خهوی ناخقشی دورژمنان و
قه لای سهختی عهشیره ته کان بووی.
نهوان له خهودا زهفه ریان پی بردیت و
مامیشتیان کوشت که میوانی تق بوو.
پیاوه کانت خیانه تیان لی کردیت و
سهریان بریت و بردیان بق یاشای تورکان".

سه ید حوسین نه یتوانی به ربه فرمیسکه کانی بگریت و دهستی ته چکه ی گرت و لهگه ل دراوسینکاندا چوونه ژورهوه سهید حوسین که ئه و خهبه ره زور کاری تیکردبوو، له سهر دوشه کینک گرموله بوو و له به رخویه و قسه ی ده کرد:

- ئای چ کارهساتیکه! ئاخ خیانهتکار و تۆبهکاره ترسنۆکهکان، چ پلانیکتان داناوه، ئیوه سهری ئاغا شانی قارهمانی چیاکانتان بری؟ دهک بهر نهفرهتی ههموو دنیا کهون! لاشهکانتان بو ههتا ههتایه له نیو ئاگری دوزه خدا بسووتیت! خوا به نهحلهتتان کات! دهستهکانتان هیزی تیدا نهمینیت، ئاخ دهرسیم ئهوه تو ههی رووداوی وات به خوتهوه نهبینیوه، وهکو ئهوه وایه که شاخهکانمان به دهردی کهربهلا چووین، ئاغا شان سهری بردراوه و بردویانه بو پاشای تورکان!

ئۆى خواى گەورە، ئىلىمە لە كاتى جەرنى ئاھەنگى شەمىدا، قوربانىمان بى تىق يىلىكەش كرد، ئايا ئىلمە شايەنى ئەو ھەموو چەوساندنەوميەين؟

سهید حوسین زور ناره حه ت بوو، به لام بو ئه وه ی دلخوشی ته چکه بداته وه رووی تیکرد و وتی:

-- مهگری بووکی خوّم! خوا سهبووری ههموو لایهکمان بدات. خیانهت و ترسنوّکی شتیّکی سروشتین، ئهو دوو شته هوٚکارن بو ترسهکهمان. من دهترسم چهندین سهری تریش ببردریّن! ئیّما، چاوی لیّ بوو که سهید حوسیّن ههستایه سهر پیّ و له مالّهکه هاته دهرهوه. دوای ئهوه ی له چهمهکه پهرییهوه و ئهسپکهی کردهوه...

كؤمه أخو ژبيه كمى حمرسيم

ئیما له و بیرکردنه وه قولانه دا بو و که به هوش خوّی هاته وه و سهیری کرد ئه وه کیکه کالی به رده وامه له سه رگیرانه وه که ی:

کاتیک سهید حوسین له گالبووسان گه پایه وه، سهیری کرد که له ماله که ی خوی چاوه پیی ده که ن خهم و په ژاره یه کی زوّر ده موچاوی کیکوّی داگر تبوو. سهید حوسیّن هه والّی ته ندروستی پرسی، نه ویش وه لامی دایه وه که وه زعی باش نییه دوای نه وه ی که هه رئیستا نه و هه واله ی بیستووه:

— سهید حوسین، خهبه ری ناخوش دهم به دهم بلاوبوونه ته وه ک ده لین برازاکه ی سهید رهزا، ریبه ری کوپ، له گه ل برازاکه ی تری، زهینو ل، له گه ل عه شیره تی عهباسان به دری مامیان یه کیانگرتووه و چوونه ته پال دهوله تی تورک. سهید رهزا به ته نها ماوه ته و و له گه ل خیزانه که ی به ره و شوینی کی نادیار رویشتوون. ههروه ها باسی ئه وه ده کریت که زهینو ل و ریبه ری کوپ و پیاوه کانیان له نیو ئه شکه و تیکدا عهلی شیر ده کریت که زهریفه خاتوونیان کوشتووه و سه ری براوی عهلی شیر ئه فه ندیان له گه ل خویان بردووه.

سەيد حوسين دۆش داما:

- ئاخ، چ كارەساتىكە! زۆردەستان، ھىنىشتا تىنوىتىان لە خوين خواردنەوە نەشكاوە . ئاخر چۆن ئەوان توانىويانە پىاوىكى وا ئاقىل و زانا و خوينىدەوار بكوژن؟ من دەترسم سەيد رەزا ئەو پىرە بەستزمانەش بە ھەمان دەرد بچىت!

کیّکو ئاموردگاری سه ید حوسینی کرد که بروات له نیّو دارستانه کاندا خوّی بیشاریته وه، به لاّم سه ید ره فری کردبوو، چونکه شه و نه یده ویست خرم و که سووکاره کهی به جیّبهیّلیّ، بق ئیّواره کهی ئه و روّده لهگه ل کیّکو چوون بو گوندی پاخی هافکی و ئه و شهوه یان له وی به سه ربرد. بق به یانی خه به ری شهوه یان بیست که سه ربازه کان خه لکی سه ربه عهشیره ته کهی شه ویان ره شبگیر کردووه و به زور هه چی داربه پو و دار چناره پیّیان ده برنه و و ده یهاویّنه نیّو رووباری مونزووره و ...

دوای ئەوەی ئاوی رووبارەكە دارەكان لەگەڵ خۆی راپىيچ دەكات بەرەو گوندی مامكی، سەربازەكان دەيانگرنەوە تا پردیكی پی درووست بكەن.

سه ید حوسین و پیاوه کانی سواری ئه سپه کانیان بوون و به رهوه که ناری رووباری مونزوور که و ته ریّگا . له وی به چاوی خوّیان بینیان که چوّن ئاوه که داره کان له گه لّ خوّیا ده بات و سه ربازه کانیش وه کو کوّیله مامه لّه له گه لّ خه لّکه که ده که ن . چاره نووسی ئه و خه لکه وه کو هی ئه و دارانه وابوو که دهیانبرینه وه و هه لّیانده دانه نیّو ئاوه که وه . وه ک ده لیّن سه ربازه کان چوارده وری سه ید حوسیّن و پیاوه کانی ده گرن و دهیانه یّنن بر مامکی . به لام حه سه ن باشتر ئاگادری ئه و روود اوه یه و برّیه داوای لیّ ده که که ئه و دریزه به گیّرانه وه که بدات و بوّمان باس بکات .

۲

مامه حهسهنم نهیده ویست، تهنانه ته له گه ل ئیمهیش خوّی، له قهه ره ی گیرانه وه ی ئه و روود اوه دراماتیکیانه بدات. به لام کاتیک کیکو کالی ئه و ئیرواره یه زوّری لیکرد، بیریکی لی کرده و و ناوچاوانی گرژ کرد و به روونی ناره حه تی پیوه دیار بوو، به لام دیسانیش بریاری دا قسه مان بو بکات. ئه وه ی که ئه و بوی گیراینه وه وه کو برینیک وایه له سه ردام:

ههوانی گرتنی سهید حوسین، وه کو نه وه وابوو ته شتیک ناوی ساردم پیدا بکه ن. هه ستام چووم نه و تفه نگه ی له نیو جه نگه نه که دا شاردبوومه وه ده رمهینایه و داوام له پینج له هاوریکانم کرد که خویان ناماده بکه ن تا له کاتیکی گونجاودا ده ستیان لی بکهینه وه . کاتیک خه به ری نه وه م زانی که سهید حوسینیان بردووه بو گونده که که خویان، چانکارین، هاوریکانم له سهر ریگاکه ی مامکی له نیو تاشه به رده کاندا دامه زراند و خوشم چووم بو ناو ناوایی تا بزانم چ باسه . پیاوه کان زانیبوویان که سهید حوسین ده ستگیر کراوه هه ربویه له سه رریگاکه چاوه پوانیان ده کرد و ژنه کانیش شین و روزویان بوو . گه نجه کان له په نا دیواری خانووه کاندا و هستایوون و به حه به ساوییه وه له په کتریان ده روانی . له ناوه راستی دیکه دا خه ندک

ههموو له دهورم كۆبوونهوه تا له راست و درووستى ههوالهكه دلنيا بن. به بەردەوامى ژنەكان دەگريان و كەس نەيدەزانى چى بكات. پاش تاويك سەربازەكان بە سوارى لهگهڵ سهيد حوسين پهيدابوون. ههموو بهرهو دهروازهى گوندهكه رۆيشتين تا پیشوازی لی بکهین. بهلاماندا رهت بوون و ئیمهش دوایان کهوتین. له بهردهم ماله کهی خویاندا سهید حوسین دابه ری و له گه ل ئه فسه ریک و دوو سه ربازدا جوونه ژوورهوه، پاش کهمینک هاتنهوه دهرهوه، سهید حوسین پاکهتیکی بچکولهی به دەستەرە بور. كاتێک ويستى سوارى ئەسپەكەى خۆى بێتەرە، ئەفسەرەكە ئيشارەتى بۆ كرد كه سوارى بارگيريك بيت و بۆ خۆشى ئەسىپەكەى سەيد حوسىينى گرت و خۆى ھەلدايە سەر پشتى ئەسپەكە. ويستى ئەسپەكە بۆ پېشەوە ھەنگاو بنيت بەلام ئه و ملى نه داو مانى له رۆيشتن گرت و دهيپرماند، پاشان هه ليخسته وه ئه و سواره بیّگانه یه ی له سهر زینه کهی هه لدایه خواره وه . جاریّکی تر ئه فسه ره که هه ولّی دا سواری ئەسپەكە بېتەوە، بەلام ئەو دەستى بە حيلاندن و جووتە وەشاندن كرد و بـه دهوریاندا ده خولایه وه و کهس نهیده ویرا بچیت به لایدا. سهید حوسین دهستی کرد به پێػەنىن بە ئەفسەرە فاشىلەكە، ياشان نىگايەكى خۆشەويستانەي ئاراستەي ئەسپەكەي كرد و رووى كرده وەرگىزەكە و بە ئارامى و لە سەرخۆييەوە پىنى وت؛ به کاکی ئەفسەر بڵێ با به خۆرایی خۆی ماندوو نهکات! ئەو ئەسىپە جگه لـهمـن نايەلىنىت كەس قاچ باويىتەرە سەر پشتى.

وهرگیّپه که بق ئه فسه ره که ی روونکرده وه که واقی و پرمابو و له و ئه سپه ئینکاره، پاشان ئه فسه ره که بینا و شن ، ئه فسه ره که بین بق سه ربازیّک کردو کاروانه که دیسان که و ته و شن ، مندال و پیر هه موو شویّنیان که و تن و جار به جاریّک خوّیان تیّکه ل به سه ربازه کان ده کرد. به سه رئه و ته پوّلکه یه ی پشت ئاواییه که دا سه رکه و تن و گه پشتنه سه ربازاییه که ی پیرگرد.

ههروهک خوشتان دهزانن ئه و بهرزاییه نزیکهی کیلوّمه تر و نیویّک دریّر بوّه ته و ههروهک خوشتان دهزانن ئه و بهرزاییه کوندی بچکوّله گیراوه.

كؤمولكوزييوكمي دءرسيم

خهبه ری گرتنی سهید حوسین بلاوببووه و گوند نشینه کان هه موو هاتبوونه سهر ریّگاکان و پهرژینیّکیان دروست کردبوو و وهستابوون

كاتنك سهيد حوسين له بهرزاييهكهوه دهركهوت و ئهو ههموو خهلكهى بينى، له ناخى خويدا دهكولاً. وهكو ئهوه وابوو كه دهيويست شتيك بلينت.

له ناکاو ئهسپهکه وهستا و وهکو داریّک چهقی و سهربازهکان ههچیه کیان ده کرد نهیانده توانی بیجولّینن. سهید حوسیّن و ئه فسه ره که وهستان، ئه فسه ره که ته ماشای ئه سپهکه ی دهکرد. ئیمه شخومان تیکه آل به سه ربازه کان کرد. یه کیّد که سه ربازه کان به هه موو هیّزی خوّی ره شوه ی ئه سپهکه ی گرت و رایده کیّشا به لام ئه سپهکه هه ر سهیری خاوه نه که ی ده کرد. سهید حوسیّن دابه زی و چوو بو لای ئه سپهکه ی و ده ستی به پشتیدا ده هیّنا تا ئارامی بکاته و ه و پاشان رووی کرده و ورگیره که و ییّی وت:

- تكاتان لى دەكەم! بە ئەنسەرەكە بلى كە رىكام بدات خۆم سوارى ئەسپەكەى خۆم بم، سەيرى كەن ئەوەتا دەگرى و دەستى بۆ ئەسپەكە راكىشا كە چاوى بـ پ بووبوو لە فرمىسك. ئىمە ھەموو سەيرمان دەكىرد. راستىيەكلەى ئەو موبالەغەى ئەدەكرد بەلكو ئەسپەكە بە راستى دەگريا.

ئەفسەرەكە بۆ چركەساتىك بىرى كردەوە:

- شتی وا نییه! ئهوه پیچهوانهی ئهو فهرمانهیه که پیمان دراوه، ئهوهی وت و به سهر نیشانهی نه خیری نیشان دا.

سهید حوسین ئینکاری کرد:

- باشه با وهک ئهوهی ئیوه ده لین وا بیت، من سواری بارگیره که دهبمه وه، به لام ههر هیچ نه بیت ریگام بدهن که رهشوه کهی به دهست خومه وه بیت، ده نا ئیوه ناتوانن وای لیبکه ن بروات.

ئەفسەرەكە رازى نەبوو:

باشه، با له تهنیشت خوّته وه بروات، به لام دهبیّت سه ربازیّک بیگریّت، سه ید حوسیّن سواری هیّستره که بووه وه، چوو بوّ لای ئه سپه که ی، ره شوه که ی دایه ده ست

سهربازیک و کهوتنه ریّگا، چهند جاریّک ئهسپهکه حیلاندی و دهم و لموّزی خوّی له ئه ژنوی خاوهنهکهی هه لدهسوو، به ئاشکرا دیاربوو که داوای له خاوهنهکهی دهکرد راکات، ئیستاشی لهگه لدا بیّت من هیشتا له خه لیک دهپرسم تو بلیّی سهید حوسینیش ههروا له مهبهستی ئهسپهکهی گهیشتبین.

کاتیک له گوندهکانی پۆلۆسوور و گوندور دهرکهوتین، به دهنگی گریبان و هاواری ژنان پیشوازیمان لیّکرا و دهنگهکانیان تیّکه ل به دهنگی ئیّمه بوو. سهید حوسیّن سهیریّکی چواردهوری خوّی کرد: تیّناگهم ئیّوه بوّچی دهگرین! ئایبا دهتانهویّت بهو گریانه چیتان دهستبکهویّت؟ ئهو گریان و هاواره تهنها دلّی من دهسوتیّنیّت. بهسه، چیتر مهگرین. ئهمهی به شانازییهوه وت.

کهمیّک لهولا ترهوه له سهر گورستانه که سهید حوسیّن جاریّکی تریش وهستایه وه و روی دهمی کرده و مرگیّره که:

- دایک و باوکم لیّرهدا نیّرراون. ئهگهر کاک ئهفسهر ریّگام بدات دهمهویّت تاویّک لا بدهمه لایان.

وه رگیره که داخوازییه که ی سه ید حوسینی به ئه فسه ره که وت، ئه ویش فه رمانی به سه ربازه کان دا که چوار ده وری گزرستانه که بگرن و به سه ید حوسینی وت:

باشه، برۆ!

له کاته دا فرسه تم هیناو چووم ره شوه ی هیستره که یم گرت تا دابه زینت، کاتیک له گه لیدا به ره و گزیه کان رویشتین به چرپه پیم وت:

- مامه حوسین، له پیشمانه وه پینج چهکدار له نیو تاشه به رده کاندا خوّیان حه شارداوه و ناماده ن، دهمه ویّت هه رچی زووتره خوّم بگهیه نمه لایان. کاتیّک که نیّوه گهیشتن، ته قه له سه ربازه کان ده که ین و توّش فرسه ت بیّنه و خوّت بکه به نیّو دارستانه که دا.

سهید لهنیّو چاوه کانمی روانی و به هیّواشی وتی:

- ئاگاتان له خۆتان بيت! نەكەن غەلەتى وا بكەن!

یه که م نیّوه به شهش تفهنگه وه هیچتان پی ناکریّت. دووه م من هه رگیز ناتوانم به میستره ی داومیانه تی خوّم رزگار بکه م. سیّیه م وه کو نه وه وایه که نیّمه به دهستی خوّمان ریّگایان بو بکهینه وه بو نه و کاره ی که نه وان ده یانه ویّت بیکه ن، هه مووتان ده کوژن به ژن و منداله وه . گهیشتینه سه رگز وه کان . سهید حوسیّن له سه رگز وه که موتروّ باس، باوکی سهید باکیل، به چوّکدا هات، که وه که باوکی خوّی چاوی لی ده کرد . نه و زوّر شتی لیّوه فیرببوو و بیره وه ریه کی زوّری لا به جیّهی شتبوو . دوعای بو کرد وو به به درده می گزی دوّی مورته سوور چه مایه وه و به رده کانی ماچ کرد . گوّی باوکی شی هه در له وی بوو که زوّر به گهنجی به جیّی هی شتبوو . له به رده می گزی به بییر گزی دوایی کرد بوو . گوری که دوو سال دوای مردنی باوکی به نه خوّشی کوّچی دوایی کرد بوو . خوّی به ینی تیتو که دوو سال دوای مردنی باوکی به نه خوّشی کوّچی دوایی کرد بوو . توّزی گلّی کرده ناو ده سته سره که یه و و پاشان چوو له ناوه راستی گورستانه کدا وه ستا، تا له گوند و چیا و به رزاییه کان بروانیّت که به چوار ده وریدا بلاوببونه وه . نه فسه ره که نارامی لی هه لگیرابوو رووی کرده و درگیره که و وتی:

- ینی بلّی که ئیمه کاتیکی زورمان به دهسته وه نییه، با یه له بکات.

سهید حوسین وه لامی دایهوه: نارام به .

ياشان دەستى بۆ گوندە بچكۆلەكان راكيشا:

سهیرکه لهو لایهوه ئهوه گوندی پۆلۆ سووره، ئهوهشیان گوندی گوندورهیه له پالّ ئهوانیشدا گۆمه پهش و کهمره بهلا و دیرکه، ههموو ئهو خهلکهی که لهو گوندانه دا ده ژین خزم و کهسووکار و هاوریّی منن، زوّر جار له گهلیاندا قسهویاسم کردووه و پاروه نانیّکمان به یهکهوه خواردووه، من ههموو ژیانی خوّم له نیّو ئهو چیاو بهرزانه دا بهسهر بردووه، له ژیانمدا هیچ کاتیّک ریّگای خوام بهرنه داوه و خوّم له ههژاران به گهوره تر نهزانیوه، له ژیانمدا بو هیچ خوینمژیّک نهچهماومه تهوه، که سم نهچهوساندوّته وه و زوّرده ستیم به سهر که سدا نه کردووه، سهره پای ئهوه ی که من سهروّک عهشیره ت بووم و ده سه لاتی ئه وهشم هه بووه و دهمتوانی شتی وا بکه م، له دنیایه دا هیچ کاتیّک به دوای سهروه ت و سامان نه که و تووم، و هک خوّشت ده بینی

ئه وه له به رخاتری منه ئه و پیاوانه کۆبوونه ته وه و ژنه کانیش ده گرین. ئه وان باش ده زانن که من جاریّکی تر ناگه ریّمه وه بق نیّویان و ئه و عه داله ته ی که من به دوایدا ویّل بووم و ده مویست له م ناوچانه دا به رقه رار بن، پیاده ناکریّن. ئیتر له ئیّستاوه گورگه بوّره کان ده ست به سه ر ئه م ده شتاییانه دا ده گرن و ترسیق که کانیش ناچار ده کریّن کرنووشیان بق به رن. ئه وه له به رئه وه یه و خه لکه ده گرین. ئه وه ی وه کو خواحافیزییه ک وت. به خوّی و پاکه ته که ی ده ستییه وه لیّم ها ته پیّشه وه ، باوه شی پیّداکردم و چه ند جاریّک ماچی کردم و به چرپه پیّی وتم:

- حەسەنى ئازىز، من زۆر نىگەرانم، ئەم جانەوەرانە ھەموان قەتىل و عام دەكەن. ئاگادارى خۆتان بن! كاتىك ھەستان بە مەترسى كرد روو لە چىاكان بكەن، بە ھەموان بلى كە خۆشم دەوين ، پىيان بلى كە من دەسەلاتم بەسەر كەسدا نەماوە و با گەردنم ئازا بكەن!

پاکەتەكەي دايە دەستم:

با ئهمه یادگارییهک بیّت لای تق، ئهمهی وت به خیّرای سواری هیّسترهکه بوو، لـه چاوان ون بوو. کاروانهکه روّیشت و تا دههات دوور دهکهتنهوه.

هه تا لیمانه و هاربوون چاوم له سه ریان نه تروکان و هاوبه شی خهم و خه فه تی ژن و منداله کانم ده کرد. کاتیک هاتمه و هاوارم کرد:

- ئەمە ترسىنۆكىيە، ئەمە خيانەتە! خوا مالى ترسىنۆكەكان بەسەرياندا بروخينيت و ئاگردانيان بى ئاگر بكات!

ئیمه که وهک سهرگهردان لهو ناوهدا وهستابوین و نهماندهزانی چی بکهین و روو له کوی بکهین و روو له کوی بکهین و روو له

زورم حه ز دهکرد، بزانم چی به سه ر سه ید حوسیندا هات دوای ئه وه ی که بردبوویان بو ئیلازیگ. به لام ئه و ئیواره یه گیرانه وه که ی مامه حوسین به شیوه یه کی وا کاری کردبووه سه ر گویگره کان، ناچار بوو کوتایی به گیرانه وه که ی بینیت نه وه سه ره رای ئه وه ی که شه و دره نگی کردبوو و کاتی ئه وه ها تبوو که جیگا بر میوانه کان رابخه ین، ئیمه ژنه کان له چیشتخانه کدا خه و تین.

چهند روّژیک دوای ئهوه زانیم که پیاویّکی خه لّکی گونده کهی سهید حوسیّن چالکارین، که ناوی عهلی بوو به باشی بهرده وامی رووداوه کهی ده زانی، بوّیه بریارمدا بچم سهردانی بکهم. ئیّواره یه کیان هه ستام چووم بوّ لای و پرسیارم لیّکرد که ئاخوّ ده کریّت باسی چاره نووسی سهید حوسیّنم بوّ بکات که ئه و بوّخوّی زوّری خوّشده ویست. به بی هیچ دوو دلّییه کی عهلیش بریاری دا هه موویم بو بگیّریّته وه: بیست روّژ دوای ئه وهی که سهید حوسیّنیان برد، هه ستام جلم بوّ سهید حوسیّن به دوورین دا و چهند شوشه هه نگوین و روّنی کم پیچایه و و خستمه ناو گویّنییه کی بیچایه و و خستمه ناو گویّنییه کی بیچایه و سواری هیّستره که م بووم و چووم بو ئیّلازیگ. راستیه کهی ئه وه به سه نه درگردن له و روّژانه دا خه ته رناک بوو، سه ربازه کان به به هانه ی جوّراو جوّره و می دریّگایان له خه لّک ده گرت سه فه در بکه ن. هه موو ئه و روژه هه ولّی ئه وه م دا که سه ربازه کان نه مبینن. که گهیشتمه ئیّلازیگ یه کسه ر چووم بو دوکانه که ی حوسیّنی کوری خه جیّ که خه لّکی ده رسیم بوو. کاتیّک بوّم روونکرده وه که به چ مه به ستیّک کوری خه جیّ که خه لّکی ده رسیم بوو. کاتیّک بوّم روونکرده وه که به چ مه به ستیّک هاتووم، ئارامی کرده وه:

- من زوو زوو سهردانی سهید حوسین دهکهم، ئیستا له هزتیلیکی کون دایان ناوه و سهرباز پاسهوانی دهکهن، به لام جاریکه تق له ریگایه کی دووره وه هاتوویت و وهکو گورگیک برسیته، توزیک نانی نانهوا لهگه ل کهمیک زهیتووندا بخق تا کهمیک سکت تیر دهبیت، فهرمووی لیکردم تا دانیشم و نان و زهیتوون و پیالهیه ک چای لهسه میزیک بق دانام، ئهوه ی که ئه و پینی دهوت زهیتوون له راستیدا شتگهلیکی وهک رازیانه وابوون، ههتا بلیی سویر ههروهها روناوی بوون، چایه کهشی تا بلیی شیرین

بوو، له چای لای خودمان ده چوو. که مینکم لی خوارد و پاشان گوینیه بچکوله که ی که له گه ل خوددا هینابووم هه لمگرت و دوو به دوو رؤیشتین.

زور رویشتین تا گهیشتینه بهردهم خانوویه کی کون که سهرباز چاودیریان دهکرد. کوره که ی خهجی تورکییه کی تا راده یه ک باشی ده زانی، له گه ل سه ربازه کاندا که و ته معامه له و یاش یشکنینمان کردینیانه ژووره وه .

سهید حوسیّن له ناوه راستی ژووریّکی گهوره لهسه ر کورسییه کی دار دانیشتبوو، هه ر که ئیّمه ی بینی ههستایه سه رپی و به رهو روومان هات. نهم لاو لای منی ماچ کرد و ته وقه ی لهگه ل حوسیّندا کرد و به ده نگیّکی دلّخوشکه رانه وه وتی:

- عەلى گيان، ئەوە خۆت گەياندە ئىرە،

وهلامم دايهوه:

- ئیمه خهمی تومانه، سهیدی من. هاتووم بزانم حال و ئهحوالت چونه و توریک شتیشم بو هیناوی.

سوپاسی کردم:

باش بوو که هاترویت. زور نیگهرانم و بهشهو خهو ناچیّته نیّو چاوهکانمهوه، باسی خوّتانم بو بکه! ئهوه تهنها شتیّکه که من پیویستمه! باقی شتهکان حوسیّنی خهجیی جیّبه جیّیان دهکات.

دهستی بۆ دوو کورسی راکیشاو کورسیه کی خوشی هینایه لایانه وه سهیری نیو چاومی ده کرد. له خوم پرسی ئایا باسی ههموو شتیکی بو بکه م یان نا، بو ساتیک که وتمه دوو دلییه وه . سهید له وه تیگه بشت که ره وشه که خرایه:

دەزانم خەبەرى خۆشت پى نىيە، بەلام چى روويداوە ھەموويم بى بىگىرەرەوە.

ههناسه یه کم هه لکیشا: خیزانی سه ید ره زایان قه تل و عام کردووه، که س رزگاری نهبوه ته نها کوره که ی و کچه کانی و برازاکه ی که ناوی ته سلیمه، نهبیت.

سهید حوسین په ژاره دایگرت و دهسته سره که ی ده رهینا تا چاوه کانی پی وشک بکاته وه، ویستم دلنه وایی بده مه وه:

- حەيدەريەكان، دەمامەكان و بەختيارىيەكان ئازايانىە دەسىتيان كردۆتـەوە و زەرەرو زيانىكى زۆريان بە سويا گەياندووه.

كەمنك تى راما و پاشان بە چرپە پنى وتم:

- من هیچ شتیکم نییه بیلیّم، ئیّوه دهبیّت ئاگاداری رووداوهکان بن، ئهو دهسته ترسنوّکهی که خیّزانهکهی سهید رهزای قهتلّ و عام کردووه، ئهگهر ئهوان بتوانن سهید رهزا دهستگیر بکهن و له سیّدارهی بدهن، ئهوا ههموان ههلّدهواسن و کوّتایی به کارهکانینان دههیّن، من نهمتوانی عهشیرهتهکهم وا لیّ بکهم که به شیّوهیهکی ئاقلانه بجولیّنهوه، ئهگهر پیّویست بیّت با له کلوّره دارهکانیشدا بیّت خوّیان بشارنهوه! ئهمهی بهوپهری نیگهرانییهوه وت.

سه ید ده یزانی که چاوپیکه و تنه که مان کورت ده بیت. هه ستا چوو بن ژووره که ی خنی، که هاته وه پاکه ته جگه ره سلفه ریه کهی و ئه ستی و به رد و فانیله عه لاگه سپی و جامانه کهی خستبووه نیو کیسه یه که و دای به من. ئه م لاو لای ماچ کردم. ئیمه ش وه کو نیشاندانی ریزو حورمه ت بن سه ید حوسین ده سته کانیمان ماچ کرد و پیش ئه وه ی برزین نه م نامزژگاریانه ی کردم:

پیش ههموی شتیک زور لیره مهمینه رهوه! سواری هیستره که ت ببه و بگه رینره وه . ههول بده ههر نهمرو بگهیته پیرینگ و پاشانیش گونی پیلنک، لهوی بو خهوتن بمینه رهوه به یانی له گهل شه فه قداندا دیسان بکه وه وه ریگا.

سهربازهکان هاتن پهلیان گرتین تا بمان بهنه دهرهوه، که ژوورهکهم بهجیّهیّشت وهکو ئهره وابوو که بهشیّکم له جهستهی خوّم بهجیّهیّشتوه، ئهوه دواجار بوو که سهید حوسیّن به زیندویه تی ببینم.

مانگیک دوای گهرانه وه م بق گونده که ی خومان خهبه رمان بیست که له ناخافلدا سهید رهزایان گرتوه له کاتی خو ناماده کردن بق پهرینه وه به سهر پردیکدا به رهو نهرزنجان، پاشان ده یبه ن زیندانی ئیلازیگ، له وی له گه ل سهید حوسین به یه که ده گهنه وه . ئیمه ته نها نه وه نده مان ناگاداریی هه بوو، دوای نه وه هیچ ده نگوباسیکی ترمان نه بیست، چونکه نه وانیان له شوینیکی نادیار زیندانی کردبوو. ماوه یه کی زوری

پێچوو تا زانیمان که له دادگاییهکی تایبهتدا حوکمیان دابوون و پاشان له سێدارهیان دابوون.

به گویرهی ئه و قسانه ی که حوسینی کوری خهجی بودی گیرامه وه ، ئه تا تورک به رنامه ی دانابوو که له نوفه مبه ری ۱۹۳۷ دا سه ردانی ئیلازیگ بکات و په رده له سه رکدنه وه ی پردی سینگهیشتن لابدات. ئه تا تورک مه ترسی ئه وه ی لی نیشتبوو به هاتنی ئه و خوپیشاندانی دو ژمنانه به رپا بکریّت، بویه پیش هاتنی خوی وه فدیکی ره وانه کردبوو و "په یامی ئه وه یان له گه ل خویان هینابوو که پیش ئه وه ی ئه تا تورک بگاته ئیلازیگ ده بیت سه ید ره زاو و سه ید حوسیّن و فندیّک ناغا له ناو ببردریّن". هه ر ئه و ئیواره یه ی وه فده که ده گه نه جیّ، ئه و حاکمه یان له سه ر کار لابردبوو که سی ده مانه یک ان

سەربەرشتى داداگاييەكەي دەكرد و جنگرەكەيان خستبورە جنگاى، سىينەمايەكىيان تهرتیپ کردبوو و کردبوویان به جیّگای مهحکهمه کردنهکه . حوکمی له سیّدارهدانیان بق حەوت يياوى سەركىردەى خەلكى دەرسىم بريبووەوە، لە گۆرەپانى "گەزرەي" ئيلازيگ كه بق ئەو مەبەستە ئامادەيان كردبوو، له سيدارەيان دابوون. كه بريارى لـه سـێدارهدانـهکـهیـان دهرکردبـوو، حوکومـدراوهکانیـان بـه ماشـێنێکی سـهربـازی بـێ گۆرەپانەكە گواستبورەورە. سەيد رەزا كە تەمەنى ھەفتا و پيننج ساڵ بور، نەپان دەتوانى بەھۆى تەمەنەكەيەوە بە گوێرەي قانوون لە سێدارە بدرێت. بۆيە تەمەنىيان كەمكردبۆوە بۆ حەفتاو سى سال. ھەر بە ھەمان دەلىل كورەكەشىيان كە تەمەنى حەقدە سالان بوق كردبوۋە بە نۆزدە سال واتە دوق سال تەمەنيان گەورەتر كرد بوق، تا حوكمه كهى جيبه جي بكهن، واته به چهند سه عاتيك ههموو ئهو به ربه سته قانوونیانه یان لابردبوو که ریگریان له جیبه جیکردنی بریاری داگا دهکرد، ئهمهش بق ئەرەي بتوانن دەست و برد لە كارەكەدا بكەن. يەكەمجار فيندك ئاغا دەبەنـە بـەر يەتى سىدارە، بەلام يەتەكە دەپچرىت بۆپە جارىكى تىر ھەلىي دەواسىنەوە. ياشان گەنجە حەقدە سالەكەيان ھىنابوو بەلام سەيد رەزا خىزى خىستبووە بەردەمى و نارەزايەتى نيشان دابوو لەوەى كە كورەكەى لەبەرچاوى خۆيدا ھەلبواسن:

- له پیشدا من له سیداره بدهن!

بۆ خۆى چووبووه بەردەمى قەنارەكە و پالۆكى بەر قەرەجەرە نابوو كە دەبور كارەكە بكات، بۆيە بە دەستى خۆى پەتەكەى خستبورە گەردنىيەرە و بە دەنگۆكى بەرز ھاوارى كردبور:

- ئیمه کوری حوسین و شههیدی کهربهلاین! ئیمه بیتاوانین و به ئیمانین. ئهم کومه لکوژیه کردهوه یه کی سته مکارانه یه سهید رهزا شهقیک له ته خته که ی که له ژیر پیدابوو هه لده دات.

تا ئیستاش بوّمان روون نهبوّته وه که ناخق سهید روزا رووی دومی له کی بوو کاتیّک نهو قسانه ی کردووه . نیتر به و شیّوه یه سهید حوسیّن و نهوانی تریش له سیّداره دودهن.

وهک ده ڵێن لاشهکانیان به ماشێنێکی سهربازی دهگوێزنهوه بـێ شـوێنێکی نادیار و بهنزینیان یێدا دهکهن و دهیانسووتێنن.

کاتیک که گوییم له قسه کانی عهلی خه لکی تچالکارین بوو، گیرانه وه ی به سه رهاتی ئه وانه ی له سیداره دران که میک پیش به هاری ۱۹۳۸ وایان لیکردم به جددی هه وللی ئه وه بده م که به دوای نهینیه کانی ئه و کاره ساتانه ی به سه رگه له که ماندا ها تووه بکه وم و هه تا ده هات زیاتر عه لاقه م بن سه رنگ عه شیره ته که مان سه ید حوسین زیاد ده بوو.

نازانم تن تا چهند شاعیر (وهلا ئیسا ئیمامیت) له بیر ماوه، ئه و خه لکی دهرسیم بوو و شیعریکی بن پیاهه لدان و په سندانی سه ید حوسین نووسیبوو که له گه ل ئاوازی شمشالدا ده یووته وه، هه رکه گویم له و شیعره ده بوو، فرمیسک به خور به چاوانمدا ده هاته خواره وه، وه ک تن بن خوشت ده زانیت، منیش گزرانی ده لیم، هه رکاتیک لهم گوند بن گوند به دوای رابردووی خومدا ویل ده بووم و چاوم به لووتکه کانی چیای زارگزشیت بکه وتایه به چاوی پر له فرمیسکه وه ئه و شیعره م ده گوته وه:

ئەوان سەيد حوسينيان لەگەل خۆيان برد!

ئەوان سەيدىيان لەگەل خۆيان بۆ دەشتى سىڭگانك برد.

عەشیرەتەكەم داوام لئ دەكەن كە گەردنیان ئازاد بكەم!

كؤمه لكو (بيه دعوسيم

خه ڵكه كهم پيم ده ڵين بچۆ بۆ لاى خوا!
ده ڕۅٚم، ده شزانم كه جاريٚكى تر ناگه ڕێمه وه .
ئاخ، ئاخ، ئاخ!
له راستيدا ناتوانم له بير خوٚمى به رمه وه،
ناتوانم له بيرى بكهم كه برا چه ند ترسنوْك بوو
كاتيْك سه يد حوسيّنى به دهسته وه دا.

کاتیک گهیشتمه شاله لوول خواردوه کهی سورپیان، بو دوا جار ئاوریکم دایه وه

ههموو رێگاكاني وڵاتهكهمم بيني.

بەشى سى<u>دىيەم</u> موراد

١

تهمهنم گهیشتبوو به سی سال کهچی هیشتا ههر لهم گوند دهچووم بو نهو گوند. هیچ شتیک نهبوو لهم دنیایه دا که بتوانیت ریگام لی بگریت، نهمه سهره پای ناره زایه تی مام و نامورنم، چیتر قاچم نیحساسی تیدا نهمابوو و نه ژنوشم هه دله ههشت سالاییه وه له گهوره بوون که و تبویل ته دووره وه سهیری نه و مندالانه م ده کرد که ته کانی ده دا. که مندال بووم ته نها له دووره وه سهیری نه و مندالانه م ده کرد که یاریان ده کرد، به شیوه یه کیشتی هه میشه ته نها بووم، نه وه ی راستی بیت که س لیم تینه ده که یشت، به لام من گویم پی نه ده دا. له جیاتی نه وه له م دییه وه ده رویشتم بو نه و دی، به دوای شتیک کا ده که به مردنی دایک و باوکم و براکانم و خدری بچکوله و سه که که مان سیت چوبه له دوای خوبان له ناخمدا به جییان هیشتبوو، نه وه ی به مهمدتوانی ده سته داری هیشتبوو، نه وه ی که نه مده توانی ده سته دراری نه و ها تو و چوبه بیم، پهیوه ندی به و بوشاییه وه هه بوو

کاتیک مالّی مامم به جیّده هیّشت و ده چووم بیّ دییه کی تر، سه ره تا هه ستم به سووکوونی باری سه ر شانم نه ده کرد. به لاّم ده بووه هیّزیّک و پالّی پیّوه ده نام. پاشان هه ستم ده کرد که به خوّم و خه موخه فه ته کانی سه ر شانمه وه رووم له هه رشویّنیّک بکردایه، ئه و بوشاییه ی نیّو ده روونم تا ده هات گه وره تر ده بوو. سه ره رای ئه وه ی به هوّی نه و هاتوو چوّیه مه وه قسه وقسه لوّکیان ده خسته دوام، که گوی بیستی ئه و قسه وقسه لوّکیان ده خسته دوام، که گوی بیستی ئه و قسه لوّکیانه ده بووم ناره حه تده بووم.

رۆژنكىان بە رىكەوت گويم لە مامم و ئامۆژنم بوو كە گفتووگۆيان دەكىرد: ئىما گويمان لىن ناگرىت بەلكو ھەر خەرىكى گەرانى خۆيەتى. ئىستا ئەو كچىكى عازەبە و كورهكانيشمان چيتر مندال نين. ئهگهر رۆژێک له رۆژان سكى پر بێت ئهوا راستهوخۆ خهڵک گومان له پياوهكانى خۆمان دهكهن.

برپارمدا باربکهم بق نیّو شار.

له تونجهلی (تورک ناوی دهرسیمیان گۆرپوه بۆ تونجهلی، وهرگیری کوردی) خه لکم دهناسی و دلنیابووم لهوهی که هاوکاریم دهکهن، رۆژیکیان که مامم و خیزانه کهی به سهردان رویشتبوون، فرسه تم هیناو ههندیک کهلوپهلی خومم پیچایه وه و هه ستام و رویشتم، چاوه کانم سوور هه لگه پابوون، به ده شتی پیرگردا چوومه خواره وه به بی نهوهی ناوریک له دوای خوم بدهمه وه دهمه و نیوه پو بوو که گهیشتمه سهر رووباری مونزوور، لام دا و دهمو چاوم به ناوه سارد و سازگاره کهی مونزوور شت. پاشان له خواو مونزوور بابا پاپامه وه تا یارمه تیم بده ن. رویشتم تا گهیشتمه قه راخه کانی تر و ههر که یه که م که بیم بینی پرسیاری مالی عه لیم لیکرد که به دلسه خاوه تی ناسرابوو. هه در که یه که م دیگای لای گهره کی چیایه که بگرم، به سه ربه رزاییه که دا سه رکه و م رویشتم تا گهیشتمه نه خیر مالی.

لهبهر دهرگاکهدا، عهلی به باوهشیکی ئاوالاوه، بهخیرهاتنی کردم و بهبی هیچ دوو دلییه که فهرمووی لیکردم. منیش برم روونکرده وه که به چ مهبهستیک هاتووم. ئهو پیاویّکی فهقیر بهلام میهرهبان و دل سهخی بوو. ژووریّکی له دهرهوهی حهوشه کهیان پیدام. دهستم به پاکردنه وهی ژووره که کرد که ئه وهی پیّی بلّیی شتی ناو مال تیّیدا نهبوو. نه دوّشه کیّک، نه حاجه ت ته نانه تسهرینیکیشی تیدا نهبوو. دوای نهوهی که زهویه که کرد که یازند و جوان پاکم کرده وه، چووم که میّک گه پام و داوام له ناسیاوه کانم کرد که یارمه تیم بده ن، دوّشه کیّک و هه ندیّک که لوپه اسی ترم پهیدا کرد. خوّشبه ختانه! ئیستا له ماوه یه کی کورتدا توانیم شویّنیّک پهیدا بکه م که لیّی بریم. خوّشبه ختانه! ئیستا له ماوه یه کی کورتدا توانیم شویّنیّک پهیدا بکه م که لیّی بریم. ژیانی نیّو تونجه لی (ده رسیم) هه تا بلّی له و ژیانه ی که من له گونده که مان پیّی ئاشنابووم، جیاواز تر بوو، به شیّوه یه به راورد نه ده کرا. چوونکه تازه ها تبووم و که س نه یده ناسیم، به لام زوری نه براورد نه ده کرا. چوونکه تازه ها تبووم و خوانییه که مه و در به هری قوّل و قاچه ئیفلیجه که م و دراوسیّکانم جوانییه که مه و در به جاریّک ژنه دراوسیّکانم جوانییه که مه و در به جاریّک ژنه دراوسیّکانم

به ئیواران ده هاتن بق لام به تامه زروییه وه پرسیاریان ده رباره ی قاچ و قولم ده کرد ئهمه سه ره رای ده یان پرسیاری تریش منیش توره ده بوم پیم ده وتن:

- مرۆڤ نابيت خوي به برينه كانه وه بكات!

پاش ماوه یه که له گه ل ژیانی نیّو شاردا راهاتم. برّخوّم به ته نها ده چووم برّ بازار و داوای یارمه تیم له بازرگانه کان ده کرد و نه وانیش به و په ری موحیبه ته وه نه وه که و روّژه پیّویستم بوایه ده یاندامیّ. روّژیّکیان له کاتی گه رانه وه دا، پیاویّکی ته مه ن مامناوه ندی که له قاوه خانه یه کدا دانیشتبوو، سه رنجی راکیّشام که به دیقه ته ته مامناوه ندی که له قاوه خانه یه کدا دانیشتبوو، سه رنجی راکیّشام که به دیقه تنماشای ده کردم. به شیّوه یه کی واله ده ست و قاچم ورد ده بووه وه که شه رمم له خوّم ده کرد. خه ریک بوو هه تا بتوانم به سه ریدا بقیژیّنم به لاّم که بینیم هه ستایه وه به رهوه رووم هات، په شیّمان بوومه وه ، نه و پریاسکه یه ی که خوارد نه که م تیکرد بوو به تسمه وه بوو که گهیشته لام ریّک له چاویم روانی و له دلّی خوّمدا وتم نه گه رده سه یک ناشیرینی له ده م بیّته ده ره وه هه تا ده توانم پیایدا ده کیشم. به لام که زیاتر زمانی تورکی زوّر به نه رمونیانی قسه ی له گه ل کردم . به لام یه که فیشته لام به تینه گهیشتم، وه ک تو خوشت ده زانی من نه و زمانه نازانم. برّیه پرسیاری له پیاویکی تینه گه نیم درد که له ته نیشتمانه وه ره ت بوو که ناخیّ ده توانیّت ببیّته وه رگیّد له نیرانماندا. ماوه یه کی زوّر له گه ل یه که قسه یان کرد. پیاوه گه نجه که ، چیان و تبوو همه مووی برّ باس کردم و وتی نه م پیاوه ده لیّت:

من ناوم ئەنقەر سابوچلۆيە و دوكتۆرى نەشىتەرگەرىم و ئىستا لە نەخۆشخانەى گشتى تونجەلى كاردەكەم، ئەمە دووەم جارە تىق دەبىيىم، دەبىنىت ئەوەش بلايم كە ھەر لەسەرەتاوە ئىفلىجىيەكتم بىنى، بۆيە دەمەويىت بزانم كە ئاخىق تا ئىستا چوويىتە لاى دوكتۆر يان نا؟ بەوپەرى خۆشحالىيەوە ئەگەر خىرت بتەويىت ئەوا بەيانى لە خەستەخانە دەتوانم بتبيىنم، منىش لە وەلامدا گوتم مىن خىرم گويى پىئ نادەم، رۆيىشتم، پاشان بىسىتم كە دوكتۆرەكە بەر خەلكەى كە لە دەورمان كۆبووبونەرە وتبور: هەوللىدەن ئەو ژنە بەستەزمانە قەناعەت پى بكەن كە بەيانى سەعات نىق
 بىت بى نەخۇشخانە! دەنا جارىكى تر ڧەحس بى ھىچ نەخۇشىك ناكەم!.

بۆ ئێوارەكەى ژنانى بەرودراوسى ھوروژميان ھێنا بۆ لام تا قەناعەتـم پـێ بكەن كە بچم بۆ نەخۆشخانە.

رۆژیی دوای لهگه ل ژنیکدا که تورکی دهزانی چووم بی نهخوشخانه، دوکتوره که بهگهرمی پیشوازی لی کردین، ئه و ژنهی که لهگه لمدا بوو ههموو به سهرها ته کهی منی بی گیرایه و و ئه ویش به خهفه ته وه گویی بی شل کردبوو، پاشان داوای لیکردین که بچین بی ژوود کهی خین بی شان گه پاینه و بی ژووه کهی خین و چای بی بانگ کردین.

دوکتۆر وینه کانی خسته بهر رووناکییه که و لنیان وردبووه و بۆلهیه کی له دهم هاته درهوه:

- ئۆ خواى گەورە! لە بىست و شەش ساڵ لەمەوبەرەوه ...!

رۆژى دواتر خۆم له قاوشى عەمەلياتدا بينييەوه دواى ئەرەى خەويان ليخستم، دوو گوللەيان له قاچمدا دەرھينابوو، بەلام گوللەى سىيەميان دەرنەھينابوو چونكه كەوتبووه لاى بۆرىيەكى خوينەوه بەلام ھىچيان لە قۆلم نەكىرد چوونكە ھىچ گوللەيەكيان تىدا نەدۆزىبووەوه .

که دوای نه شته رگه رییه که چاوم هه لهینا، بینیم دوکتو ره که به پشت سه رمه وه دانیشتوه . گولله کانی نیشان دام و ویستی شتیکم پی بلیّت. به لام من لیّی حالی نه بووم برّیه بانگی وه رگیره که ی کرد و به قورگیکی پر له گریانه وه وتی:

باشه ئهم ژنه بهستزمانه چۆن توانیوویهتی بیست و شهش ساڵ، بهو دوو گوللهیهوه که له قاچیدا بووه، به ریّگادا بروات ؟ ئهی چۆن دهتوانیّت کاروبارهکانی خوّی به قاچیّکی شهل و قوّلیّکی ئیفلیجهوه جیّبهجی بکات؟ ئهم روّژه بوّ من جوانترین به لام ههمان کات ناخوّشترین روّژی ژیانی دوکتوّریمه بهداخهوه که ناتوانم بهتهواوهتی چاکی کهمهوه، ئهمهش شهرمیّکه ههتا ههتایه وا به تهویّلی کوّماری تورکیاوه که وهرگیره که قسهکانی بوّ دهکردم به کوردی،

دوکتۆرەکە ھەردوو گوللەکەى خستە ناو كىسىنكى بچوكەوە و بە پەتىنىك گرىنى داو خستىيە گىرفانى چاكەتەكەيەوە.

دوای بیست و پینج روّ له خهسته خانه ده رچووم. به لام سه ره رای هه ولّی زوری دوکتوره که قاحم و دهستم به ته واویی جاک نه بوونه وه .

دوو ساڵ و نیو بهسهر ژیانی نیّو شارمدا تیّپهریبوو. قسهو قسه ڵـوّک لیّرهش وهکو لادی بلّودهبوونهوه، ئه و قسانه زوّر ناره حـه تیان دهکردم به لام خـوّ ده شمزانی که دهردی من ده وا ناکات، ئه وه بوو که س نهیده ویّرا رووبه روو هیچ شتیکم پـی بلّی!. ئیّواره یه کیان لهگه ل ئه و ژنانه ی که سهردانیان دهکردم ئه و مهسه له یه میّنایه گوری به لام ئه وان به ته واوه تی نکوّلی ئه وه یان ده کرد که به خرابه باسی من کرابیّت، به لام هه ندیّک ئامور گاریشیان کردم:

تۆ ژنێکی جوان و گەنجیت و گەورەبوویت و کاتی ئەوە ھاتووە شوو بکەیت بۆیە شتێکی ئاساییه که قسەوقسەڵۆک دوای کچێکی جوانی وهکو تۆ بخرێت ژیان بۆ کەسێکی وهکو تۆ به تەنها کارێکی دژواره ئەمە سەرەڕای ئەوەی که ماڵی بی پیاو شتێک نییه مرۆڤ بیری لێبکاتەوە بۆیه رەنگە ئەو قسەڵۆکانە درێژەیان پی بدرێت، بۆلام ئەگەر تۆ بتەوێت و رازی بیت ئەوا ئێمە دەتوانین پیاوێکت بۆ بدۆزینەوه

به تورهبیه وه پیّم وتن مار به سه ری زمانتانه وه بدات. ما وه یه کی زوّر به دری ئه و پیّشنیاره ی نه وان وه ستامه وه ، به لاّم نه وان هه ر کوّلیان نه دا و به به رده وامی باسی ریّزگرتن له داب و نه ریتیان ده کرد. راستییه که ی ئیتر ریّگام له به رده مدا نه مابوو، بوّیه پیّم و تن باشه بیریّکی لیّ ده که مه وه . ئیتر هه ر ئه وه بوو، ده ستیان به باسکردنی عه لی ناویّک کرد که من ته نها به ده موچاو ده مناسی، ئه ویش وه کو من قوّلیّک و قاچیّکی ئیفلیچ بوو. ماوه یه ی چه ند روّریّک له دلّی خوّمدا پرسیاره که م تاوتوی کرد. دوای ئه وه ی که هیّنده یان باسکرد، منیش ماندوو بووم و ره زامه ندی خوّمم نیشان دا.

راستییه که ی من زورم ده رباره ی عهلی نه ده زانی و هه روه ها حه زم له شوو کردن نه بوو. به لام چاره نووس، داب و نه ریت و ده و ره به ره که کاریکیان کرد که چیتر به رگه ی

كؤمه أخوزييه خمى جمرسيم

بەربەرەكانى نەگرم، ھەر ئەوەش بوو بووە ھۆى ئەو ھاوسەرگىرىتىيەى كە كەم تا زۆرىك بە زۆر پىيان كردم.

هیشاته چهند روّژیک به سهر زه ماوه نده که ماندا تینه په پیبوی که بوّم ده رکه و ت من و عهلی له دوو دنیای جیاوازدا ده ژین عهلی پیاوی که بوو هیچ به رپرسیاریه تیکی نهده خسته سهر شانی خوّی و هیچ ئیحساسیکی نیشان نه ده دا. ئه و هیچ ریّزیکی منی نه ده و پیده چوو که قهت فیّری خوّشه ویستی نه بوو بیّت. ئه مه جگه له وه ی که هیچ گویی به ماله که نه ده دا و هه موو روّژیک زوو ده پوّیشته ده ره وه . ته نها جاریّکیش پرسیاری ئه وه ی لی نه کردم که ئاخو من به ته نها روّژانه چی ده که م، چی ده خوّم، به لاّم ئه و بو خوّی ده چوو بو ریّستورانت و ده یخوارد و ده یخوارده وه . زوّد دلّی هاوریّکانی را ده گرت و ئیّواران به سه رخوّشی ده هاته وه . من له به رقسه و قسه لوّک و داب و نه ریت بوو که شووم کرد، ئیّستا ده بوو ئاگام له و سه ره تانه ش بوایه . سه ره و نه مه موو نه هامتییانه سکیشم پر بوو و ناچار بووم توّ مانگ کوره که ی له سکمدا هه لگرم که مه گه ره ره دو ابن خوّی بزانیّت چ ئازاریّکم چیّشت .

ههر ئه و پۆژه ی مندالله که م بوو، هه و لمدا به هه چ شیوه یه ک بووه، له و مندالله به دبه خته پزگارم بیت. بویه ته سلیمی دوو سسته رم کردن که دوو راهیبه ی ئازه ری بوون و له و کاته ی که بی نه شته رگه رییه که م له خه سته خانه خه واند بوومیان ناسیبوونم. بیم روونکرد نه وه که له له چ حالی کدا ده ژیم و مندالله که م ته سلیم کردن و گه پامه وه بی مالله وه من ده مزانی که له و ژیانه ی تیدابووم نه مده توانی به شیوه یه کی باش ئه و مندالله په روه رده بکه م کاتیک ده ستبه رداری مندالله که م بووم وام هه ست ده کرد که پارچه پارچه ده کریم.

ئه و رووداوه به نازاره سه ره تایه ک و نیشانه یه ک بوو بق به رپاکردنی شوّ پشیک. گهیشتمه نه و برپاره ی که چیتر پابه ندی داب و نه ریت نه بم، روّژیّ ک دوایی ئه وه برپاره دا که له عه لی جیاببمه وه به نینم به خوّم دا که هه رچییه ک بیّته ریّگام له په یوه ندی له گه ل نه و برپاره دا، پشت گویّی بخه م چیتر له گه ل عه لی قسه م نه ده کرد،

هه رچه ند ئه و پوخوشی دوای ئه وه ی منداله که م له نه خوشخانه به جی هیشت نه ها ته و م بورد بورد بورد و برد و

وهره لهگهنم ههی جانهوهر! دهبیّت بچین بر دادگا! عهلی دهستی به پارانهوه و لالانهوه کرد، بهلام من ههر سوور بووم لهسهر بریبارهکهی خوّم و ناچارم کرد بیّته بهردهمی مهحکهمه و قوّلم گرت و بردمه بهردهمی حاکم و باسی وهزعهکهی خوّمم بر کرد!

حاکمی به ریّز، ده مه ویّت له م پیاوه جیاببمه وه نه و قسانه ی من بی حاکم وه کو موفاجه نه یه ک وابو و، بریاری خوّی داو، نیتر جیابو ونه وه که مان بو و به راستییه ک.

۲

به هزی جیابوونهوه کهمانهوه بووم به "بیوه ژنی" گهره ک. چوونکه من چیتر به ته پلنی داب و نهریت هه لنه ده په رپیم، ئیتر له و روزهوه به ته نها مامه وه و چیتر ژنه کانی دراوسیم سهردانیان نه ده کردم. له گه ل ئه وه شدا هه ندیک پییان وابوو که کاریکی باشم کردووه، به لام نه یان ده ویرا به ده نگیکی به رز ئه وه بلین به لکو هه موو خه تاکه یان به چاره نووسه وه ده به سته وه.

چەند ساڵێک دواى ئەوە كەرتمە داوى خۆشەرىستى پىاوێكەرە كە ھەر لەو گەرەكەى ئۆمەدا دەژيا، نامەوێت ناوى بێنم، چوونكە بەڵێنم پێدابوو كە تا ماوم ناوەكەى نە دركێنم. يەكەمجار كە بىنىم زۆر لە يەكترىمان روانى، بۆ يەكەمجار بوو لە ژيانمدا ھەستم بە خۆشەويستى دەكىرد، تەنانەت ئەو بۆشاييەى كە ژيانى منى قورس كردبوو، لەسەر شانم لاچوو.

ئه و به جۆریک دلی منی بردبوو، منیک که پیشتر ئه وه ی پینی بوتریت خوشه ویستی هه ستم پی نه کردبوو. تا زیاتر لینی نزیک ده بوومه وه زیاتر ده مناسی زیاتریش حه زم له ژیان ده کرد و رهنگی په پیووی روخسارم جاریکی تر رهنگیان تی گه پایه وه

ماوه یه ک به دزییه وه یه کترمان دهبینی و دلنیا بووم له وه ی که نه ویش منی خوش ده ویت، هه ر نه وه ش وای لیکردم که هه موو دابونه ریته کان بخه مه ژیر پیمه وه و بانگی

بکه م بن مالهوه بن لای خوم. به و دهستپیشخه رییه ی من به جاریک زهنده قی چوو، هه ولامدا هه رچونیک بووه ئارامی بکه مهوه:

- پیاویک که خوشهویستی بکات ناترسی!

ئهوه بوو ئێواره یه کیان پێی له جه رگی خوّی نابوو و هات و له ده رگای دا. به و شێوه یه حزووری خوا و فریشته کاندا زهماوه ندی خوّمان راگه یاند. هه رئه و شهوه مان کرده شهوی چوونه په رده مانه وه . زوّری خایاند تا بتوانین وشه یه ک له سه رئه و په یوه ندییه ی خوّمان لای که سیک بدرکیّنین. من بو خوّم ده مویست باسی خوّشه و یسته که م بو ههموو دنیا بکه م به لام ئه و ده ترسا چونکه به دلّنیاییه وه قسه و قسه و قسه و قسه و داریت زوّر ده ترسا.

ئەو رۆژەى كە پێم وت سكم ھەيە بەجارێك زەندەقىي چوو، بەشـێوەيـەك كـە بيـرى لەوە دەكردەوە كە شار بەجى بهێڵێت. زۆرى لىي پارامەوە:

مەترسە، خۆتم لى ون مەكە، ئەگەر بشمكوژن و تەنانەت بە بى دادوەر توندترين
 سزام بدەن، لاى كەس بە يەك وشە باسى تۆ ناكەم.

ئاخر من بق ئەوە بانگم كرد بق ماللەوە بق لاى خقم تا بچمه ئاميزييەوە، چونكه خقشم دەويست. ئەو ھىچ شتىكى نەبوو كە سەرزەنشتى خقى پى بكات. ئەگەر تاوانىكىش لەو كارەدا ھەبوو بىت ئەوە گوناھەكەى لە ملى مندا بوو. بەستزمانە، ئەوكەسىنكى خقش دەويست كە پىشر كەس خقشى نەويستبوو.

من پهيمانم پيدا بوو.

کاتی ئه وه هاتبوو که منداله که به دونیا بهینم. تا ده هات سکم گهوره تر ده بوو به لام من پیم وابوو که پیویست ناکات له ترسی خه لک سکپریه که م بشارمه وه .

دوای ئهوهی که له عهلی جیابوومهوه کهس نهیدهویّرا رهخنهم لیّبگریّت له پای ئهوهی که پهیرهوی داب و نهریتم نهکردووه که راستییهکهی تهنها قسهی قرّربوو.

مندالله کهم بوو، زۆربه ی زۆری خه لک وه کو زۆل چاویان لی ده کرد. به لام به لای منه وه به رهه می خۆشه ویستی نیوان من و ئه و پیاوه بوو:

دەبنت ئەرەشت پى بلنم ئەرەى كە بى تىزم گىزپايەرە، لە ژيانمدا بى كەسى تىرم نەگنرپارەتەرە، راستەيەكى ئەرەيە كە من نەمدەرىيىت ژيانى خىزم و ئەرەى بەسەرم ھاتورە بى كەس باس بكەم.

ههروهک به لیّنم پیدایت، ههموو شتیکم له نووکهوه بو گیرایتهوه، له ناخی دلّی خوشمدا پیم وایه که دهبیّت ههموو مروّفیّکی ئاقل ئهگهر بو خوّی بهشیّک لهو بهسهرهاتهی منی بهسهر هاتبیّت، به چاویّکی ته رهوه ده توانیّت له و میّرووهی من بگات، ئاخر قوّل و قاچه شهله کهم بو خوّیان زور شتیان ههیه که بیلیّن.

ئیستاش کاتی ئهوه هاتووه که خالی کوتایی بو ئهم بهسه رهاته دابنیین و پیت ده لیم: شهویکی خوش!

ئیما شهل له پاریزهره که ده چیته پیشه وه و چاوه کانی ماچ ده کات و ده روات ه ده ره وه و له نیو تاریکییه که دا ون ده بیت .

قسەي دوايي

مەنفا

دوای ئەوەی پاریزورەكە قسەكانی ئیما شەلی لای خوّی نووسىييەوە، ئەو دەفتەرەی كە قسەكانی تیدا نووسیبووە خستیە نیّو جانتا دەستیەكەیبەوە، پاشان چوو بوّ ژووەرەكەی خوّی تا بخەویّت. بەلام بەھوّی ئەو پەشیّوییهی كە تیّی كەوتبوو خەو نەدەچووە چاوی. ئەوە وەكو ئەو گیٚرانەوەیهی لینهاتبوو كە لە زیندانی دیاربەكر بەر گویّی كەوتبوو. لەگەل ئەوەی كە چل و چوار سال تیشپەریووە، كەچی وا ھەست دەكات كات لە شوینی خوّیدا وەستارە و میروو لە جینگای خوّیدا چەقیوه.

کهمیّک پیش ئه وهی له خه و ههستیّت، خهوی به سلیّمانه وه بینی قره دریّرهکهی وهکو پهرچهمیّک با دهی هیّنا و دهیبرد و به ههردوو دهستی نیشانهی سهرکهوتنی نیشان دهدا

 که دادگا تهنها گالتهجارییهکهو هیچی تر. ئهوهی که رووبهرووی دهبووهوه، راستهیهکی روزانه بوو. بزیه بریار دهدات عهبای پاریزهریهتیهکی بسوتینیت.

چەند رۆژێک دواى ئەوە سەردانى موھەندىسىێکى ھاورێى دەکات کە ئەويىش خۆى شاردبووەوە، تا لە نىگەرانىيەكانى خۆى ئاگادراى بكاتەوە. ھاورێكەى بەڵێنى دەداتێ كە ھاوكارى بكات تا ولات بەجى بهێڵێت، ھەڵبەت ئەگەر ئەو خۆى بيەوێت. ھاورێكەى كەمێك بىردەكاتەوە ياشان وردەكارىيەكانى بۆ باس دەكات.

پاریزه ره که جانتاکه ی ده پیچینه و و نه و نووسراوه یه ی که گیرانه وه که ی نیمای تیدا تومارکردبوو، هه روه ها ناخافتنی زیندانه سیاسییه کان له کاتی چوونه به رده م دادگای سه ربازی دیار به کر که کرابوونه دیکومینت، ده خاته نیو جانتاکه یه وه . پیش نهوه ی خوا حافیزی له هاور یکه ی بکات، جانتاکه ی نیشان ده دات:

سواری سه یاره یه ک ده بینت. شوّفیره که پیّی راسپیردرابوو که نهوو سی که سی تر بگه یه نیته شاروّچکه ی قزلته په که ده که ویته سه ر سنووری نیّوان تورکیا و سوریا. دوا نیوه پوّیه کی دره نگ بوو که گهیشتنه نه و شاروّچکه یه، ده بوو له مالیّک بمیّننه وه تا شه و دادیّت. له ماوه یه یه ی چاوه روانیان کردبوو جاریّکی تر گویّبیستی نه و تاوانانه ده بیّت که له زیندانی دیار به کر دریّره یان هه یه.

نیوه شه و سهیاره یه کی تر دیّت و دهیانبات بن سه ر سنوور. کابرایه کی قاچاخچی به نیّو ده شته کاندا ریّنویّنیان ده کات، جار به جاریّک ده شته که رووناک ده بیّته وه بیّیه ده بو به گاگولّکی بروّن و گوی قولاخ بن. ماوه یه کی تر ده روّن، ریّنیشانده ره که یان ته له درکاویه کان ده قرتیّنی و ییّیان ده لیّت که به جی ییّکانی نه و دا بروّن.

 شهوقی گلوپی جیبیکی سهربازی دهبینیت که تیشکهکانی لهویان دهدا. قاچاخچییهکه به دهنگیکی نزم ناگاداریان دهکاتهوه، پیش نهوهی نهوان دهمیان بکهنهوه:

هاورپیان ئیمه له نیر کیلگهیه کی مین داین، ئاگاتان له خوتان بیت وریابن
 به هیچ لایه کدا لا نه دهن، چوونکه ئیره پره له مین ئهگه ر قاچتان به رمینیک بکه ویت ئه وا پارچه پارچه دهبن ئه و جیبه ی دهیبینن ئه وه
 پاسه وانیی ریگا و بان ده کات، نه جولینه وه دهنا ده ماند قرنه وه .

پاش كەميك جيبەكە ون دەبيت.

پاریزهرهکه لهسهر گازی پشت راکشاوه و جانتاکهی له تهنیشت خوّیهوه داناوه و له تاسمان ده پوانیّت. چاوی له تهستیره کهی خوّی گیر ده بیّت، که له نیّو هه زاران تهستیره دا له و به رزاییه وه تیشک ده هاویّت. هه تا نه و شه وه هیچ جاریّکی تر خوّی وا به رووخاویی و دووره دهستی نه بینیبوو.

بەلگە

نامهی سهروّک عهشیره ته کانی دهرسیم بق سکرتیّری یه کیه تیی نه ته وه کان (۱۹۳۷) دهرسیم ۲۰ نقهیّمبه ری ۱۹۳۷

بۆ سكرتىرى يەكيەتىي نەتەرەكان لە جنىڭ

بەرىد سكرتىرى يەكيەتىي نەتەرەكان

دوای ئهوهی به چهندین شیّوه هاوارمان بوّ دنیای شارستانیّتی هیّنا تا سهرنجتان بوّ سهر سیاسهتی له رهگوریشه هه لکیشان که له لایه ن دهوله تی تورکییهوه به دری ههموو کوردستان به گشتی و ناوچهکهمان "دهرسیم" به تایبهتی ، رابکیّشین، که له

ماوهی نهم پانزده سالهی دوایدا به شیوهی جوّراو جوّر پیادهیان کردووه، نهمروّ به ناچاری جاریّکی تریش رووی دهممان له ده زگاکهی نیّوه، دنیا، مافی مروّف و داداگای به رزی شارستانییهت ده کهینه وه .

ئیمه بهتایبهتی سهرنجتان بق سهر ههندیک لهو میتودانه رادهکیشین که بهتهواوهتی دهکهونه خانهی پاکتاوکردنهوه و دهولهتی تورکیا دهیهوییت به ناوی کاری شارستانیتیهوه ئهنجامیان بدات. سیاسهتی ناوخوی تورکیا زیاتر ئهم جوّره میتودانه بهکار دههننت:

داخستنی خویندنگا کوردییهکان و قهدهغهکردنی ههموو جوّره بلاوکراوهیهکی
 کوردی و ئهوهی پینی دوتریّت (خویّندن و نووسین) و تهنانهت قسهکردن به
 زمانی کوردی قهدهغهیه.

كۇمەلكوژىيەكەي دەرسىم

- ریّگاگرتن له مندالانی کورد که بهشداری خویدننی بالا بکهن، تهنانهت به زمانی تورکیش و له خویدندنگا تورکییهکانیشدا.
- له ریّگای یاسا نهینیه کانه وه ریّگا له ئه فسه رانی کورد ده گیریّت که له سویای تورکیدا په روه رده بکرین.
- هیچ کوردنیک بۆی نییه له دامهزراوه دهوله تییهکاندا کاربکات له ناوچهکهماندا (ههر له ئیستاوه بن نهو مهبهسهته یاسای تایبهتی دانراوه).
- له کتیبه زانستی و له گوفاره میژوویی و جوگرافییهکاندا ههر وشهیهک که پهیوهندی به کوردهوه ههبیت قهده غه کراوه بو نمونه وشهی "کورد" و "کوردستان".
- ناچارکردنی به شیک له کورده کان ته نانه ت ژن وکچه کانیشیان له نه نه تولیا، به زوّر و لیّدان به شداری بکه ن له دروستکردنی بینا سه ربازییه کاندا و نهمه ش به شیره یه کی هیّنده وه حشیانه که سه رده می وه حشیگه ریش به توزی پیّیان ناگه ن
- راگویزانی خه لکی کورد بن ناوچه تورکییه کان له شیوه ی گرووپی ده که سیدا، ئه مه شه دوای ئه وه ی که ده ست ده گرن به سه ر هه موو مال و سامانیکیاندا، ئه وه ش به و مه به سته ی که نه توانن ژماره یان بگاته زیاتر له یین به له سه دی ناوچه تورکییه کان .
- دابرینی به شینک له ژنان و کچانی کورد له خیزانه کانینان و ناچار کردنینان
   به وه ی له گه ل خیزانه تورکه کاندا بژین، به بی ئه وه ی زه واج بکه ن.
  - به تورککردنی به شینک له نه ته وه ی کورد و پاکتاو کردنی به شه که ی تری.

دەولاەتى توركيا ئەم كردەوە وەحشىيە بى نەونانە ناو لىدەنىد "شارسىتانى". ھەتا زياتر دەولاەتى توركيا راستىيەكان بشارىتەوە، زياترىش نەتەوەى كورد رووبەپووى ئەو پالەپەستۆيانە دەبىتەوە و ناتوانن دەنگى خۆيان بە دنياى شارسىتانىتى بگەيەنن. ئەو ھىرشانەى دەولاەتى تورك دەيانكاتە سەر نەتەوەى كورد، دۆزەخىكىان بى كورد دروستكردووە بەتايبەتى لە ناوچەى دەرسىم كە دانىشتوانەكەى زياتر لە سەد ھەزار

كەس دەبيت لە كوردستانى توركيا. لە ناوچەكانى دەرسىم ھەمـوو داو دەزگاكان لە خوارەوە بۆ سەرەوە لە ژير كۆنترۆلى سويا دان.

ههموو کاره دادوهرییه کان، تهنانه ت ناساییترین دادگای مهدهنی له لایهن دادگا سەربازىيەكانەوە بەريوە دەبرين و كەسىش بۆى نىيە يەنا بۆ دادگاى بالا بەريت بۆ تەمىزكردنەوەي حوكمەكەي. دەركردنى ئەو ژمارە زۆرەي حوكمى لـه سـندارەدان لـه لايەن ئەر دادگايەرە، كە نەدەتوانريت بگۆردريت يانيش بە شىزوميەكى رەسىمى دانى يندا بنريت لهلايهن دهسته لاتداراني بالاترهوه، ئازداكردن وهكو شتيكي دانسقه وايه و ئەرىش دەبىت والى كە ھەمانكات سەرۆك ئەركانىشە ئىمىزاى بكات، كە دەبىت بە خيرايي جيبهجي بكريت ئەريش سزاي مالييه يانش له سيدارهدانه. ئەمەش ماناي ئەرە دەگەپەنىت تاكە چارەنورسىكى كە لە لايەن ئەر دادگايەرە يەسىند دەكرىت، مردنه، ئەمە بىق كەسىپكى كورد كە خوينىدەوار بىت شىتىكى قەتعىسە ھەر سەو هۆيەشەوە بوو كە يانزدە كورد لەو يەنجاوييننج كەسەى بروايان بەو ياساى ليبوردنـه بهریلاوهی دهولهتی تورک دهریکردبوو هینابوو، دوای چهندین مانگ له دهستاو دەستكردن، يارێزگاريكردنى حقوقى ھەڵوەشايەوە، دەستەبەجىي لـە سـێدارەدران و ئەوانى ترىشيان فەرمانى كاركردنى بەزۆريان بەسەردا سەپينىدران. لەم ناوچەپەي ئیمه دا هه موو کوردیک له ژیر هه ره شه ی یاکتاو کردندایه، ئه وه ش له ریگای ئه وه ی که بهبي هيچ برياريكي دادگا، له نيوهشهودا دهدهن بهسهر مالهكاندا و يياوهكان له خيرانه كانيان جياده كهنه وه يانيش له يريكدا له لايهن گروويه چه ته كانه وه ده كوژرين. ریکخراویکی تایبهتی له ژیر ناوی "جهنرالی پشکینهر" که شوینی کارهکه ان ههموو كوردستان، تەنيا كوردستان، دەگرېتەوە كاريان ئەوەيە كە بە ئاسىن و خوين ئەو ياسايانهي كه به دزي لهلايهن دهولهتي توركياوه دهردهكرين جيبهجي بكهن.

ئهم چهوسانده وه یه ی دری مافه مرزفایه تبیه کانی نه ته وه ی کورد ده کریّت، که چه ندین جار له کوّبوونه وه نیّونه ته وه ی استه دیبلوّماسییه کاندا دان به هه بوونی ئیّتنیکی و هه بوونی نه ته وه ییاندا نراوه، له بنه په تبه وه درایه ته ته نها و ئازادیخوازه کانی ده زگای یه کیه تبه ی نه ته وه کان ده کات، که لای ئیّمه ته نها و

كۆسەلكوۋىيەكەي دەرسىم

گەورەترىن دەستەلاتە، ئىمە بروامان بەوە ھەيە كە ئەم دەزگايە ھىچ كاتىك لايەنى چەوسىنەران ناگرىت. بۆ ئەوەى يەكيەتىى نەتەوەكان بتوانىت بريارى پىويست بۆ وەستانى ئەو تاونكاريانەى كە بە چەندىن شىيوە بۆ پاكتاوكردنى نەتەوەى كورد خراونەتە گەر دەربكات، پىويستە يەكيەتىى نەتەوەكان، دەكرىت كەسىپك بلىت، با بەوردى باسى تراژىديەكان بكەن، ئىمەش لە وەلامدا دەلىيىن: تەنھا ئەوەندەمان بەسەك كە كۆمىتەيەكى لىكۆلىندەوەى نىرنەتەوەيى سەردانى ولاتەكەمان بكات.

بەرىز سكرتىرى گشتى،

ئیمه، دانیشتوانی ناوچهی دهرسیم، داوا له یهکیهتیی نهتهوهکان دهکهین که ههرچی زووتره بههانای کیشهکهمانهوه بین، کیشه یه ک دهکهویته خانه یه کسی بچوکی شهو مرق شایه تییه ی یه کیه تیبی نه ته وه کان دانی پیداناوه، ده بیت هه رچی زووتره کومیسونیک دابنریت له په راویزی شه و شنانه ی له سه ره وه باسمان کرد و بریاری کاریگه ر بدریت بو ریگاگرتن له پاکتاوکرنی به کومه نی نه ته وه که مان.

ئیمزا بەنا*وى* عەشیرەتەكانى دەرسیمە<u>و</u>ە

